

Live webinar med Helga Zepp-LaRouche: Vil du være med i bevægelsen?

Ikke korrekturlæst.

Onsdag den 2. august 2023

JASON ROSS: Godmorgen, godaften, god eftermiddag: Dette er Schiller Instituttets ugentlige dialog med Helga Zepp-LaRouche for onsdag den 2. august 2023. Jeg er Jason Ross og afløser den faste vært Harley Schlanger.

Så lad os gå direkte til sagen: Helga, der sker så meget i verden lige nu. Vi har International Peace Coalition's Humanity for Peace arrangementer, bl.a. i FN i New York City denne søndag den 6. august. Vi har afslutningen på topmødet mellem Rusland og Afrika og yderligere indsigt i, hvordan dette kan repræsentere et verdensbillede i forandring. Vi har regeringsskiftet, kuppet i Niger – der sker en masse. Kan du beskrive vores ståsted? Hvor er vi i verden? Hvordan har vi det med denne situation?

HELGA ZEPP-LAROUCHE: Vi ser en gigantisk geostrategisk omlægning af en dimension, som jeg tror, de fleste mennesker ikke har nogen idé om. For da Sovjetunionen kollapsede i 1991, var der folk i USA, Storbritannien og jeg tror også i Europa, som troede, at det var "historiens afslutning", at det liberale demokrati ville overtage hele verden. Så de startede med konceptet om en unipolær verden, som involverede en masse ting, der ikke var så rare, som "humanitære interventionskrige", som i Afghanistan, Irak, Libyen, Syrien, og de forårsagede enorme skader. Millioner af mennesker døde. Der var de farvede revolutioner, regimeskiftene. Jeg vil ikke gennemgå hele historien om de sidste 30 år, men det har ført til en enorm modreaktion, en boomerangreaktion, hvor ikke kun

den unipolære verden ikke har fungeret, men verden for længst er splittet op i en multipolær verden, eller mange polariteter, der er i opløsning lige nu.

Men jeg tror, at det vigtigste, der skete, var, at de lande, der skulle underkues under dette neoliberal globale regime, begyndte at gøre oprør. Så det, der sker lige nu – og jeg kan naturligvis ikke gennemgå alt med hensyn til USA-Rusland og USA-Kina, som er vigtige faktorer i dette – men grundlæggende har vi en situation, hvor der sker en fuldstændig omlægning. For eksempel Ruslands traditionelle politiske orientering: Rusland ønskede at blive integreret i Vesten umiddelbart efter Sovjetunionens opløsning, og ville endda være en del af NATO, men det gik tydeligvis slet ikke sådan. Så havde man sanktioner, og nu har man krigen i Ukraine. Nettoresultatet af alt dette er, at forholdet mellem Vesten og Rusland er brudt fuldstændigt sammen; det er ødelagt i lang tid, indtil der sker en reel ændring, hvilket kunne ske, men det ville kræve en helt anden tilgang; og Rusland ser nu ikke kun mod Kina, ikke kun mod Asien og hele den eurasiske udvikling, men også især mod det Globale Syd og i særdeleshed mod Afrika.

Jeg kan kun beskrive det enorme omfang af det, der sker. Tag for eksempel bare en nylig begivenhed: Der var et kup i Niger. Det Økonomiske Fællesskab af Vestafrikanske Stater (ECOWAS) truede straks militæret i Niger, som havde begået kuppet, til at genindsætte den tidligere præsident, hvorefter hele Europa, Frankrig, Tyskland, EU, alle stillede sig på den afsatte præsidents side. Og nu er det ultimatum, der blev givet til militæret i Niger, blevet afvist, fordi Mali og Burkina Faso i mellemtiden har sagt, at de ville betragte det som et militært angreb på dem, hvis der var en militær aktion mod Niger.

Det truer nu med at udløse en storkonflikt i Sahel, som kan involvere mange lande i regionen. Der er naturligvis en russisk faktor, fordi mange af disse lande har et tættere forhold til Rusland end til deres tidligere koloniherrer, især i dette tilfælde Frankrig; så Frankrigs dominans over den

vestlige del af Afrika er ved at smuldre for øjnene af os. Og hvad er det egentlige problem? Det kommer vi ikke til at læse i mainstream-medierne: Men det virkelige problem er, at mange af de virksomheder, der har "hjulpet" Niger og andre lande med at udvinde deres råstoffer – og Niger har en meget høj procentdel af den uran, der bruges i den franske atomindustri – men de købte den til særpriser, hvilket kun efterlod en meget lille fortjenstmargen til Niger. Og det meste af fortjenesten blev skabt af de internationale selskaber, franske selskaber og andre.

Så de ønsker tydeligvis at gøre det sværere, fordi Afrika tager det som sin egen ret ikke blot at have sine egne råmaterialer, men at tilføre værdi, at have halvfabrikata, endda industrialisering, at blive mellemindkomstlande, normale udviklede lande. Dette er deres absolutte ret! Det er derfor, der er hele denne nyorientering lige nu, fordi de vestlige lande ikke engang ønsker at erkende, at de stadig sidder på deres høje hest. EU's diplomatiske chef Josep Borrell er det mest åbenlyse eksempel på dette, når han siger, at Europa er en "have", og at resten af verden er en "jungle", og at man er nødt til at beskytte denne have mod junglen, der vokser ind i den. Jeg mener, denne form for "eurocentrisme" – og det er en meget blid måde at sige det på; jeg kunne faktisk sige, at der ligger en underliggende racisme bag mange af disse politikker, hvor europæerne, USA og briterne ikke anser udviklingslandene som ligeværdige, som partnere.

Og det oplever og anerkender landene i det Globale Syd i høj grad, og det er en meget vigtig, underliggende grund til, at de allierer sig med Kina og Bælte & Vej Initiativet, at de samarbejder med BRIKS, og at 40 lande har ansøgt om medlemskab af BRIKS. Så det er en omlægning, hvor disse lande ønsker at have deres eget økonomiske system, som er mere retfærdigt, og som passer bedre til deres reelle udvikling. De er på vej mod en international valuta, måske endda en reservevaluta. Dette er den egentlige konflikt.

Så Vesten reagerer ved at sige: "Vi er nødt til at inddæmme dette, vi er nødt til at have et globalt NATO," flere våben til Ukraine. Situationen i Ukraine bliver mere og mere risikabel og farlig for hver dag, der går. Der er nogle mennesker i Vesten, som er helt fra forstanden, og som nu opfordrer til krydsermissiler, ligesom De Grønne i Tyskland, som tydeligvis er designet til at krydse alle de røde linjer, for når man først begynder at ramme dybt ind i russisk territorium, kan det komme ud af kontrol på et øjeblik.

Jeg er tilbøjelig til at være enig i udtalelsen fra den tidligere FN-våbeninspektør Scott Ritter i går, som sagde, at Bulletin of the Atomic Scientists' dommedagsur ikke burde være 90 sekunder i midnat, men 0,001 sekunder i midnat, fordi selv den mindste hændelse, fejltagelse, fejllæsning, fejlberregning kan føre til en omfattende atomkrig.

Så vi sidder på en krudttønde, og derfor er det næsten håbløst, hvis man ser på alle disse situationer en efter en: Tag for eksempel Tyskland. Tyskland oplever et kollaps af dimensioner, som er helt overvældende! Den nuværende tyske regerings politik er ved at ødelægge alt det, der blev bygget op i årtierne efter krigen, og som byggede Tyskland op fra en ruin til et industrielt mirakel. Og det er nu ved at falde fra hinanden i et tempo, der er hæsblæsende. Hele landet er ved at falde fra hinanden: Industrien flytter til udlandet, men også internt gør EU's regler og koalitionsregeringen med De Grønne det umuligt for nogen at arbejde.

Så der er mange ting, der er en del af dette ekstremt kaotiske verdensbillede, og det er derfor, vi i næsten et år nu har sagt, at vi er nødt til at gå over til et helt nyt paradigme, for hvis vi ikke vender tilbage til en idé om udvikling for alle, for hver eneste nation på planeten, kan vi ikke løse disse problemer. Så vi har brug for en ny sikkerheds- og udviklingsarkitektur, der gør netop det: Man er nødt til at reorganisere systemet, som i bund og grund er bankerot, og så starte forfra med et perspektiv om udvikling for alle.

Jeg ved godt, at det er temmelig meget, men du spurgte mig, så her er mine tanker.

ROSS: Tak skal du have! Lad mig minde vores seere om, at hvis du har spørgsmål til Helga Zepp-LaRouche, kan du sende dem til questions@schillerinstitute.org. Hvis du ser dette program optaget i modsætning til live, kan du stadig sende dine spørgsmål.

Der er kommet et par spørgsmål, Helga, men jeg vil tage mig retten til at stille et selv, baseret på det, du lige har sagt. Det er, om der foregår nogen virkelig langsigtet tænkning i NATO-verdenen? På nuværende tidspunkt er af-dollarisering ved at blive en uundgåelig kraft; på grund af sanktioner og restriktioner går flere og flere nationer over til nationale valutaer eller nyoprettede valutaer til handel. Er dollar-landet, overvejer NATO overhovedet at genvinde verdens tillid i fremtiden? Jeg mener, presset for mere ekstreme våben til Ukraine, fastholdelsen af grønne politikker, der ødelægger den tyske industri – er der nogen plan ud over dette umiddelbare opgør mod Rusland og Kina? Er der overhovedet nogen tanker om fremtiden? Er de virkelig så kortsynede?

ZEPP-LAROUCHE: Jeg leder med lys og lygte hver dag for at finde et tegn på intelligent liv blandt disse mennesker, men jeg har ikke fundet det. Jeg har fundet ud af, at etableringen i USA og på det europæiske kontinent og i Storbritannien ikke reflekterer over, at deres politik måske er grunden til, at verden er havnet i dette rod. De er selvretfærdige, de sidder på en høj hest, de tror, at de er de gode, og at alle andre er onde. Og hvis man f.eks. ser på sammenlægningen af EU og NATO, så vil de grundlæggende have den samme politik; så har man AUKUS med Australien, USA og Storbritannien; Global NATO, de vil grundlæggende udvide NATO til Indo-Stillehavet, som om det ville være en del af Nordatlanten, hvilket var den oprindelige idé med NATO. Så man ser ingen tegn på, at vi måske skulle opgive ideen om en

Leviathan, for filosofisk set synes alt dette at være baseret på Hobbes' og Lockes oligarkiske ide om, at folket er ondt, og at den eneste måde at kontrollere det på er at have en almægtig stat, en Leviathan, men denne gang er det ikke en nationalstat, det skal være et globalt system, et Globalt NATO, et globalt monetaristisk system, og man bliver ved med at undertrykke alt andet.

Og jeg har ikke set nogen, der ville sige det: Måske har det noget at gøre med, at Rusland og Kina behandler disse udviklingslande, eller tidligere udviklingslande, som nu udvikler sig igen sammen med Kina, som partnere, som ligeværdige, som venner, og det er måske grunden til, at Kina får venner, og selv Rusland, som skulle være den absolutte dæmon, får en masse indflydelse blandt afrikanere, blandt asiater. Som Xi Jinping udtalte ved Forum on China-Africa Cooperation (FOCAC) i Kina, hvor han sagde "Kina er Afrikas ven". Og det er, hvad mange afrikanere fortæller os. Og hvis du spørger en embedsmand eller en diplomat, eller endda ingeniører, professorer, studerende, hvem som helst, du møder, hvad du tror, forholdet er mellem dette afrikanske land og Rusland og Kina, er sandsynligheden meget stor for, at de vil sige: "Det er et venskabsforhold.

Jeg har ikke mødt nogen, bortset fra de hårdnakkede atlantikere, som ville sige, at der er venskab mellem Europa og USA, ikke engang blandt de såkaldte "allierede" er der venskab. At få sprængt sin rørledning i luften er faktisk ikke ligefrem et udtryk for venskab, vil jeg mene! Og der er god grund til at tro, at Seymour Hersh har lavet en meget solid sag med hensyn til, hvem der står bag sabotagen af Nord Stream-rørledningen.

Så jeg har ikke set Vesten sige: "Vi er nødt til at vende tilbage til en John F. Kennedys, en Charles de Gaulles, en Konrad Adenauers idealer"; jeg har ikke set noget i den retning. Og derfor er jeg meget bekymret for, hvad der kommer til at ske, for jeg tror ikke, det kommer til at ende

fredeligt! For eksempel Tysklands kollaps, hvordan kan det ende fredeligt, når alt er ved at kollapse? De ærlige mennesker, der bare gerne vil arbejde, bagerne, landmændene, håndværkerne, ingeniørerne, alle sammen, de ville normalt bare gøre deres arbejde, men de har ikke mulighed for at gøre det længere, fordi systemet er så meget imod dem.

Jeg tror ikke, det kommer til at ende fredeligt, og derfor er vi nødt til at tænke nyt, og derfor er flere almindelige borgere nødt til at begynde at tænke som statsmænd: Hvad ville du gøre, hvis du var præsident eller kansler eller premierminister i dit land, eller økonomi- eller kulturminister? For lige nu tror jeg, at vi står over for en civilisationskrise af utrolige proportioner.

ROSS: Tak skal du have! Der kom et spørgsmål fra Pat, som jeg synes følger fint op på dette. Pat spørger: "Eftersom økonomi og finansiel stabilitet er afgørende for nationernes fred, hvordan ser du så på BRIKS-bevægelsen og Rusland, der nu rækker hånden ud til Afrika med handel og eftergiver 39 milliarder dollars i gæld? Jeg har ingen problemer med at tro, at USA stod bag katastrofen med Nord Stream-rørledningen, plus de to angreb på broen til Krim, og nu klyngebomberne. Er der nogen, der taler om disse grusomheder? Og er NATO ved at smuldre, kun holdt sammen af de medier, de ejer?"

Tak for dit spørgsmål, Pat.

ZEPP-LAROUCHE: Jeg tror, at NATO er ved at smuldre. Ikke endnu, som det ser ud, men jeg tror, at når man gør den slags ting, hvad de gør – jeg havde engang en indisk filosof, en ven gennem mange år, J.C. Kapur, som plejede at sige, at det vestlige system består af en pansret forbrugerisme. Og på den måde kan man faktisk sige, at NATO er sikkerhedsaspektet af dette gigantiske system af kasinoøkonomi, hvor de rige bliver rigere, og de fattige bliver fattigere. Og hvis man ser på selv den seneste energikrise, er der nogle virksomheder, der bliver styrtende rige, ledelsen og aktionærerne, og

størstedelen af befolkningen bliver fattigere og fattigere. Så jeg tror ikke, det kommer til at vare evigt; faktisk ser NATO måske almægtig ud, men jeg tror, det er en kolos på lerfødder. Jeg vil sige det samme om EU. EU laver så mange regler, der grundlæggende er imod medlemslandenes interesser, at det ikke vil holde ret længe.

Det her bliver ikke nemt. Der er ingen magisk kugle, ingen pludselig løsning, for du har en meget vanskelig opgave lige nu med at opbygge en ny organisation, et nyt system, en ny sikkerhedsorden. Jeg skrev nogle forslag til principper i november sidste år: Det er ti filosofiske principper, der hænger sammen; syv af dem er programmatiske, relateret til det økonomiske system, det finansielle system, kreditsystemet, energi, sundhed, mad, selvfølgelig, fattigdom; men så er der tre principper, der giver det et filosofisk fundament: naturlov, naturvidenskab, billedet af mennesket. [<https://schillerinstitute.com/blog/2022/11/30/ten-principles-of-a-new-international-security-and-development-architecture/>] Jeg vil ikke komme ind på det her, du kan læse det, og jeg vil faktisk opfordre dig til at læse det.

Disse ti principper er en omfattende tilgang. De er korte, men de er omfattende, og man kan faktisk diskutere ethvert aspekt som en afledning af de principper, jeg har nævnt. Så det, jeg foreslår, er, at flere mennesker studerer disse ti principper for en international sikkerheds- og udviklingsarkitektur – jeg siger ikke, at man ikke kan ændre dem, jeg siger, at det er grundlaget for en substantiel diskussion. Og så bør vi få mange organisationer, tænketanke, universiteter, studentergrupper, professorer til at begynde at have en seriøs diskussion om, hvordan vi kan reorganisere denne splintrede verden på basis af at tage os af interesserne for hvert eneste menneske på planeten. Og lad os så få en debat. Og forhåbentlig kan vi danne alliancer af mennesker af god vilje med henblik på at forme fremtiden sammen.

Jeg synes, Schiller Instituttet har gjort et stort forarbejde;

vi har haft mange konferencer, hvor vi har haft topembedsmænd fra mange, mange lande fra hele verden. Så der er allerede en sådan bevægelse. Vi forsøger at organisere en fredsbevægelse, Humanity for Peace. [<https://humanityforpeace.net/>] Men også ideen om, at alle borgere skal blive verdensborgere og virkelig begynde at tage sig af menneskehedens mest fundamentale problemer. Fordi vi har brug for en intervention fra almindelige mennesker, der har gjort en indsats for at uddanne sig.

ROSS: Lad mig stille et spørgsmål, der kom ind – og igen, hvis du har spørgsmål, så send dem til os på questions@schillerinstitute.org. Hvis du ser en optagelse af dette show, kan du stadig stille spørgsmål og sende dem ind, så vi kan stille dem i det næste show.

Dette spørgsmål handler mere om Niger og den bredere region, fra Munashe: "Hvad mener du om udviklingen i det vestlige Sahel, fjernelsen af fransk indflydelse i regionen? Kan NATO rykke ind? Og hvad er de sandsynlige resultater?"

Jeg ved, at du var inde på det i din indledning, Helga, men måske kunne du sige mere om regionen, hvis du har mod på det.

ZEPP-LAROUICHE: Der er fare for en større militær konflikt, for eksempel har Frankrig en militærbase i Nigers hovedstad, Niamey, og USA har en militærbase. Lige nu taler de om at få det nigerianske militær til at gribe ind, hvilket ville være en katastrofe allerede på nuværende tidspunkt. Men som du kunne se med tilstedeværelsen af det franske militær i Mali, og også det tyske militær, fungerede det bare ikke – de blev smidt ud. Nu er Bundeswehr ved at forlade landet. Så jeg tror, det bedste ville være, hvis alle ikke-afrikanere forlod kontinentet og i bund og grund overlod det til afrikanerne at løse problemet.

Jeg synes, Afrika er et kontinent i fremgang lige nu. Jeg tror helt sikkert, at det er fremtidens kontinent, fordi der er så

mange lande lige nu, som virkelig er fast besluttet på at gøre en ende på kolonialismen, opbygge deres industrier, opbygge deres økonomier, være en del af fremtiden, satse på rumteknologi, indføre atomkraft på hele det afrikanske kontinent.

Så der er en masse bevægelse lige nu, og Afrika vil være fremtidens kontinent, hvis menneskeheden har en fremtid. I år 2050 vil der være 2,5 milliarder mennesker i Afrika, de fleste af dem meget unge, under 20 år. Det er en fantastisk mulighed, hvis vi gør noget nu for at skabe en masse produktive jobs, så Afrika kan blive det nye, mest produktive kontinent på planeten. Men det kræver, at denne idé om militær intervention for at få fat i ressourcer, for bare at opretholde kolonialisme i en moderne form, det må stoppe. Og jo mere åbent det diskuteres, jo bedre, for i sidste ende er vi nødt til at overbevise selv flertalsbefolkningerne i Europa og USA om, at det er det, de skal støtte og ikke forsøge at inddæmme med militære interventioner.

Så jo mere åbent disse spørgsmål diskuteres, jo bedre, og et ekstremt vigtigt eksempel er, hvad Eritreas præsident, Isaias Afwerki, sagde på et møde med præsident Putin, på deres møde den 28. juli i Sankt Petersborg. Du kan se videoen, som ligger på YouTube. Det er en meget direkte udtalelse, som sikkert vil chokere mange, men jeg synes, den bør høres. [<http://en.kremlin.ru/events/president/news/71830>]

ROSS: Som opfølgning på det, du bragte på bane, især behovet for energiressourcer til udvikling, tror jeg, vi vil tage et spørgsmål mere i dag. Men igen, hvis du har ét, så send det ind.

Det er fra en energiingeniør: "Kære fru LaRouche, Deres mand Lyndon LaRouche udviklede et koncept og beviste, at vi er nødt til at øge energistrømmenes tæthed. Hvordan kan vi få muligheder i den multipolære økonomi, så vi kan udvikle nye teknologier til at øge energiforbruget eller energifluxtætheden? Mange tak skal du have.

ZEPP-LAROUCHE: Det er meget tydeligt, at det afrikanske kontinent har brug for atomenergi. Argumentet om, at de klimatiske forhold er så gode – der er meget sol, måske endda vind – det ændrer ikke ved det grundlæggende problem, at den energimæssige tæthed bestemmer produktivitetsniveauet i økonomien, og derfor skal der ske en bevægelse i retning af så hurtigt som muligt at gå over til højere energimæssige tætheder og lade sol og vind være meget undtagelsesvise tilfælde, næsten ubetydelige. Mens kul og andre fossile brændstoffer selvfølgelig – det er ikke CO₂; CO₂ er faktisk ret gavnligt for landbruget og andre former for liv på planeten, men det er spild! Fordi man kan bruge fossile brændstoffer til kemisk produktion, til andre formål, som er meget mere effektive i den samlede produktionsproces.

Men det er derfor, vi absolut bør støtte det, Rusland gør, det, Kina gør, Indien, Japan. Selv Japan er på vej tilbage til atomkraft. Og naturligvis, hvis der var en international indsats for at optrappe til et hasteprogram for termonuklear fusionsforskning, som ITER-projektet i Frankrig. Jeg tror, det er 35 nationer, der arbejder sammen; det er en meget god tilgang, men hvorfor ikke have et lignende internationalt samarbejde for at udvide forskningsindsatsen så meget som muligt og virkelig prøve et hasteprogram? For det ville virkelig løse problemet med energisikkerhed i en meget lang periode, fordi man ville have havvand som brændstof, og så kunne man i anden fase bruge helium-3 som brændstof, og så ville man virkelig være ude af krisen i meget lang tid.

Der er mange lande, der allerede bevæger sig i den retning. Hvis man f.eks. ser på hele den grønne diskussion i Kina, så siger de selvfølgelig, at de vil have en grøn økonomi, men de vil ikke ud af atomkraft, og de vil ikke reducere deres meget succesfulde termonukleare fusionsprogram i Hebei-provinsen, EAST-projektet [Experimental Advanced Superconducting Tokamak]. Så der er håb om, at det kan lade sig gøre, men jeg synes, at flere lande bør gå sammen om virkelig at satse på

hasteprogrammer inden for fusionsteknologi.

ROSS: Tak skal du have! Det er virkelig spændende at tænke på den slags ting, som vi burde arbejde på og bekymre os om. Du ved, i nyhederne burde vi tænke på, hvordan det går med fusion, hvordan vi udvikler materialer? Ikke hvilke våben der bliver sendt til Ukraine. Det er virkelig ynkeligt, hvilken slags affald vi skal håndtere lige nu for at nå frem til den slags verden, vi burde have.

Helga, jeg tror, det ville være nyttigt, tiden taget i betragtning, at spørge, om du har nogle afsluttende bemærkninger, du gerne vil give, nogle opfordringer til seerne med hensyn til, hvad vi alle kan gøre for at sikre, at vi har en verden med forskning i kernefusion og de andre ting, du nævnte?

ZEPP-LAROUCHE: Jeg ved, at der er mange mennesker, der er ekstremt stressede – man møder dem alle mulige steder. Folk er virkelig stressede, for hvis man ikke er et filosofisk sind, med andre ord, hvis man ikke er vant til at gå i dybden og til bunds i tingene, til at studere klassikerne, til at studere de originale kilder, hvis man ikke er en ægte sandhedssøger, bliver man lige nu bombarderet med nyheder, der er skræmmende. Jeg hørte tilfældigvis et program på tysk radio i morges, og de diskuterede denne faktor, at mange mennesker har psykologiske problemer og har brug for alle mulige former for terapi. Og så var rådet fra den såkaldte "ekspert", at folk skulle slukke for nyhederne, fordi det er for stressende!

Det er et godt råd! Du har et oligarkisk system, hvor de dybest set fortæller dig, at du skal blive fuldstændig dum, og så kan vi gøre, hvad vi vil med dig. Det er ikke løsningen.

Svaret er at sige, at vi befinder os i en overgangsperiode, som sandsynligvis aldrig har eksisteret i hele menneskehedens historie. Der har aldrig været en trussel om udslettelse af hele den menneskelige art, for hvis det kommer til en

atomkrig, er det meget sandsynligt, at det vil ske. Så det er en skræmmende situation, men på den anden side er det også sådan, at lyset for enden af tunnelen allerede er synligt i form af mange lande i verden, der ønsker en ny, retfærdig økonomisk orden, hvor ingen er overherre: De er alle lige, de er suveræne republikker, og den orden er på vej. Det kræver, at du ikke bare læser New York Times og Frankfurter Allgemeine Zeitung og Bildzeitung, men at du udvikler en lille smule af dine egne kilder: Læs vores hjemmesider – Schiller Institutet, The LaRouche Organization, Executive Intelligence Review [<https://www.larouchepub.com>], LaRouche-publikationer. Så kan du forgrene dig derfra og læse publikationer i andre lande. Du kan læse afrikanske aviser, asiatiske aviser: Det kræver en lille smule arbejde at få et afbalanceret billede.

Men når du har gjort alt det, bør du slutte dig til vores mobilisering for fred: Og der er ingen bedre mulighed for at gøre det end denne søndag, den 6. august, som er årsdagen for den dag, atombomben blev kastet over Hiroshima. Og mange mennesker er meget bevidste om, hvad det var. Atombomberne i dag er tusind gange kraftigere og mere ødelæggende end Hiroshima- og Nagasaki-bomberne. Så det er en meget vigtig ting at tænke over.

Og så har vi demonstrationer: Du kan gå ind på vores hjemmeside, eller du kan gå ind på Humanity for Peace's hjemmeside [<https://humanityforpeace.net/>]. Vi vil liste mange af stederne, datoer og tidspunkter; jeg tror, vi har omkring 7 steder i USA; vi har omkring 15 eller 16 internationalt indtil videre. Gå til disse demonstrationer, hvis du kan, eller støt dem! Lav en lille demonstration i din egen by, få fat i tre af dine kolleger, lav en plakat, lav en kropsplakat og skriv "Vi insisterer på fred i verden".

Jeg tror, du er nødt til at slutte dig til denne bevægelse og derefter kontakte os og blive aktiv sammen med os, fordi der er så meget på spil lige nu: Men jeg er grundlæggende optimistisk i Friedrich Schillers forstand, at hvis gode

mennesker forener sig om en plan, kan de vinde, og som Schiller sagde, kan de bøje selv tyrannens stærkeste arm.

ROSS: Tak skal I have! FOLKET: Tak! Så dette websted igen, for alle, Humanity for Peace, <https://humanityforpeace.net/> er samlingspunktet for begivenheder denne søndag den 6. august, herunder en stor begivenhed, en demonstration for fred ved FN i New York City, samt en koncert med Mozarts Requiem til ære for de hundredtusinder, der mistede livet i atombomberne i 1945.

Helga, endnu en gang tak, fordi du delte din tid med os i dag, og vi ser frem til dine refleksioner i næste uge efter weekendens begivenheder. Mange tak skal du have.

ZEPP-LAROUICHE: Vi ses i næste uge

Topmøde mellem Rusland og Afrika viser, at toget er kørt

Ikke korrekturlæst.

30. juli 2023 (EIRNS)-Lyndon LaRouche plejede at insistere på, at enhver kompetent videnskabsmand skal kende den rolle, som "svage kræfter" spiller i det fysiske univers. Selvom det kan virke som om, at stort set alle begivenheder bestemmes af de daglige skub og træk fra ting omkring os, så er virkeligheden den, at andre "svage" kræfter har en endnu stærkere effekt på helheden – selvom vi måske aldrig oplever deres handlinger. Det er tilfældet med livets ekstraordinære skrøbelighed, som knap nok er en plet i det enorme kosmos, men som på en eller

anden måde er blevet en af de stærkeste kræfter i naturen.

Så når du hører de skingre råb fra frastødende nyhedseksperter eller politikernes vanvittige dumhed og leflen, så husk det: Bare fordi noget ser ud til at være på en bestemt måde, betyder det ikke, at det er det. Jo mere tankepolitiet forsøger at overbevise dig om, at noget er på én måde og ikke på en anden, jo oftere er det modsatte tilfældet!

Dette blev eksemplificeret ved det meget vellykkede, men stærkt udskældte andet topmøde mellem Rusland og Afrika i Skt. Petersborg den 27.-28. juli. Tænk på, at store vestlige medier har brugt de sidste par dage på at fryde sig over, at der var færre afrikanske ledere til stede ved dette års topmøde end ved det forrige i 2019 – uden tvivl på grund af det enorme vestlige pres på afrikanske ledere for at undlade at deltage. Eller tænk på, at Bloomberg nu hævder, at BRIKS-topmødet er dømt til at mislykkes på grund af voksende spændinger inden for deres gruppe om, hvorvidt man skal udvide blokkens medlemskab eller ej.

Sammenlign det nu med den faktiske reaktion fra de afrikanske ledere, der deltog i topmødet i Rusland. Eritreas præsident Isaias Afwerki benyttede lejligheden til at tale frit under et formelt møde mellem ham og præsident Putin, sammen med hinandens topministre. Afwerki gik lige til sagen: "Der er ingen krig mellem Rusland og Ukraine ... dette er en krig erklæret af NATO mod Rusland ... men ikke kun Rusland – NATO er ude på at dominere hele verden!" Han fortsatte med at fordømme NATO og sagde, at organisationen kræver inddæmning af "enhver magt, stor eller lille, som udfordrer den." Afwerki opfordrede i stedet til en "ny finansiel arkitektur for verden", hvor Rusland skal spille en ledende rolle: "Rusland har en historisk mission at varetage på vegne af alle i verden."

Mens vestlige medier og bureaukrater måske vil forsøge at skyde skylden på nogle radikale afrikanere eller "Putins marionetter" (racisme, eller hvad?), bliver virkeligheden

sværere at ignorere, når man ser på detaljerne. Under topmødet lovede Rusland at sende titusindvis af tons korn gratis til de fattigste afrikanske lande – mens vestlige sanktioner har forhindret salg eller eksport af de samme forsendelser i det sidste halvandet år. Rusland har også annonceret 30 energiprojekter, der skal bygges på kontinentet, og har angiveligt tilbudt at afskrive 23 milliarder dollars i afrikansk gæld.

Læs også ordene fra Roland Lumumba, søn af premierminister Patrice Lumumba, som blev myrdet af kolonialister i 1961. Roland Lumumba, som er i Skt. Petersborg til topmødet, fortalte RT i et interview: “Med Rusland var alt, hvad der skete, på lige fod... På trods af den propaganda, der føres i Afrika mod russerne, er det bemærkelsesværdigt, at den ikke påvirker folket, som det var hensigten,” sagde Lumumba.

Det, der er blevet udløst, er den mest værdifulde idé, som skelner mellem slaveri, undertrykkelse og offergørelse og den frie menneskehed. Denne nye idé, denne “svage kraft”, er i øjeblikket ved at blive sluppet løs blandt det Globale Syd og dets samarbejdspartnere i BRIKS – udløst af dagens globale krise – og kan ikke stoppes, selv ikke af de stærkeste kræfter i verden. Som præsident Évariste Ndayishimiye fra Burundi, præsident for et af de “fattigste” lande i verden, sagde: “Jeg ville aldrig kalde Afrika fattigt, det er en udbredt misforståelse. Tværtimod er det et meget rigt kontinent. Afrikanske stater bør derfor “bidrage til udviklingen af hele menneskeheden”, erklærede han.

Helga Zepp-LaRouche har insisteret på, at denne antikoloniale eksplosion er en afspejling af den samme proces som drivkraften mod global krig i dag – nemlig sammenbruddet af den vestlige neoliberale orden. Disse vanvittige fraktioner i Vesten er fast besluttet på at forhindre enhver trussel mod deres “regelbaserede orden”, herunder anvendelsen af global atomkrig. Men hvis nutidens voksende fredsbevægelse kan forenes med denne nye ånd, der kommer fra det Globale Syd, så

kan der antændes noget, der faktisk er i stand til at sætte denne verden på en anden kurs.

Den kommende weekends internationale Humanity for Peace Rallies den 6. august er en fremragende mulighed for at gøre netop det. Deltag i mobiliseringen.

<https://humanityforpeace.net>

Foto: Scott Webb, Pexels CC0

Ottende møde i Den Internationale Fredskoalition (IPC) gør klar til den internationale aktionsdag den 6. august

Ikke korrekturlæst

28. juli 2023 (EIRNS)- Den Internationale Fredskoalition (IPC) holdt sit ottende ugentlige møde fredag den 28. juli med over 60 deltagere fra 16 lande. Ønsket om at ændre historiens gang, mens den nuværende udvikling bringer verden stadig tættere på et atomart ragnarok, var til at tage og føle på i hver talers rapport, og alle fokuserede på Humanity for Peace-rallyet, der skal afholdes den 6. august, på 78-årsdagen for USA's atomare ødelæggelse af Hiroshima i 1945. Den centrale demonstration den dag vil blive afholdt foran FN-bygningen i New York City, med søsterdemonstrationer, der finder sted over hele USA, i

Storbritannien, Tyskland, Sverige, Mexico, Guatemala, Nicaragua og Malaysia, blandt andre lande.

Helga Zepp-LaRouche, som tog initiativ til IPC, åbnede diskussionen og understregede, at faren for atomkrig stiger i takt med, at USA og dets NATO-allierede optrapper forsendelsen af militære våben til krigszonen og lyver om, at Ukraine "vinder" krigen. Dette anerkendes internationalt som en løgn, så selv en del af den lurvede amerikanske presse indrømmer nu, at det ukrainske militærs "modoffensiv" har været en total fiasko. Der må ske et totalt brud et eller andet sted i Vesten, hvad enten det er Tyskland, Frankrig eller USA, for at afslutte konfrontationen og begynde et samarbejde mellem atommagterne for at skabe en arkitektur af sikkerhed og udvikling for alle nationer. Det virker langt væk på nuværende tidspunkt, hvilket blot betyder, at vi må udvide vores indsats for at bryde igennem muren af løgne om Rusland og Kina.

Ray McGovern, den tidligere CIA-analytiker, som plejede at give den daglige briefing til præsidenten, og som var med til at grundlægge Veteran Intelligence Professionals for Sanity (VIPS), bemærkede derefter, at Vladimir Putin, som i årevis har hævdet, at USA's indenrigspolitik bestemmer USA's udenrigspolitik, sagde, at Biden-familien er i dybe problemer på grund af afsløringerne om Hunter Bidens bærbare computer og den globale korrupsion, der nu er afsløret, men at præsident Joe Biden blot fortsætter den vanvittige påstand om, at Rusland "allerede har tabt krigen" i Ukraine. Den neokonservative politik, som nu fremmes af Biden-administrationen og hans efterladte Obama-bande (Blinken, Sullivan og Nuland), som burde være i fængsel for deres mange forbrydelser, er mere tilbøjelige til at starte en atomkrig end at blive fængslet. I sin lange karriere i efterretningstjenesten har han "aldrig set dette niveau af fare".

Oliver Boyd-Barrett, professor ved California State University, leverede en detaljeret undersøgelse af den

faktiske situation på slagmarken i Ukraine og bemærkede "det store antal, der dør i denne skandaløse og unødvendige krig. Bestræbelserne på at benægte fiaskoen for den ukrainske "modoffensiv" er slået fejl, men der er stadig "krigens tåge", som kan bruges til at retfærdiggøre optrapning til en atomaffyring. Forfremmelsen af Victoria Nuland til nummer to i udenrigsministeriet viser, at regimet "enten er for dumt eller for ondt" til at stoppe vanviddet.

Anastasia Battle, som modererede arrangementet, fortalte, at der er 4.000 (for det meste uafhængige) journalister på IPC's lister, nævnte nogle af de planlagte talere ved demonstrationen i FN den 6. august, som vil blive live-streamet fra kl. 13-16, og nævnte flere af "søster"-demonstrationerne rundt om i verden.

Guyanas tidligere præsident Donald Ramotar sagde, at Vesten lavede en frygtelig fejlregning, da de troede, at sanktioner ville ødelægge den russiske økonomi, og at moderne NATO-våben ville knuse dem i Ukraine, men at faren for atomkrig nu er endnu større. Han anbefalede, at vi rekrutterer videnskabsfolk til at deltage i fredsbestræbelserne. Den næste taler, videnskabsmanden Steve Starr, forfatter til "The State of the Nuclear Danger" og andre artikler og videoer om virkningerne af atomvåben, indvilligede hurtigt i at skrive et offentligt brev til andre videnskabsmænd om at slutte sig til bevægelsen, som Ramotar havde foreslået.

Rapporter fra arrangørerne af flere planlagte søstermøder i Nicaragua, Canada, Tyskland, Sverige og Storbritannien gav en fornemmelse af bevægelsens globale karakter.

Diane Sare, dirigent for Schiller Instituttets Community Chorus i New York, informerede mødet om en plan om at opføre Mozarts Requiem i en kirke i New York City efter demonstrationen ved FN for at ære de hundredtusinder af civile, der blev dræbt af USA's atombomber over to japanske byer i 1945. En gæstedirigent fra Tyrkiet, som har ledet

musikken ved flere andre fredsdemonstrationer, meldte sig frivilligt til at lede arrangementet. Der har været en bølge af kordeltagelse, og et orkester er også ved at blive mobiliseret.

Bernie Holland, en aktivist fra Storbritannien, foreslog, at selv hvis atomvåben skulle elimineres fra krigsførelse, skulle selve bomberne redesignes til at forsvare Jordan mod asteroider, en plan kendt som Strategic Defense of Earth (SDE). Han opfordrede alle til at læse Mike Billingtons bog, *Reflections of an American Political Prisoner-The Repression and Promise of the LaRouche Movement*, og bemærkede, at det kinesiske tegn for "krise" er sammensat af både tegnene for "fare" og "mulighed", hvilket han også sammenlignede med fru Zepp-LaRouches reference til "modsatningernes sammenfald" fra Nicholas af Cusa. Han tilføjede, at dette også er i overensstemmelse med buddhistisk lære. Vi må drage fuld fordel af den nuværende krises mulighed for at skabe en "kritisk masse af bevidsthed" blandt folket, sagde han.

Fru Zepp-LaRouche afsluttede mødet med at bemærke, at den nyligt udkomne film om Robert Oppenheimer henleder opmærksomheden på atomvåbnenes rædsel, og at Schiller Instituttet har udarbejdet en folder, der skal distribueres til seerne af filmen, og som opfordrer dem til at deltage i demonstrationerne den 6. august. Hun støttede opfordringen til videnskabsfolk om at slutte sig til bevægelsen, men foreslog, at brevet blev adresseret til "videnskabsfolk og kunstnere", da videnskabsfolk og kunstnere deler en kærlighed til den positive vision for menneskehedens fremtid. Hun opfordrede deltagerne til at bruge de resterende dage inden den 6. august til at mobilisere alle, især ungdommen og det Globale Syd, som oplever et revolutionært opsving, mod opfordringen til krig fra NATO-landene til fordel for fred og udvikling i samarbejde med Rusland og Kina, som er overbeviste om at afslutte kolonialismens tidsalder én gang for alle.

Foto: Pixabay, CC0

Ukraine-krigen truer med at eskalere: Schiller Instituttets internationale webcast med Helga Zepp-LaRouche Torsdag den 27. juli 2023

Ikke korrekturlæst.

Ukraine-krigen truer med at eskalere: Schiller Instituttets
internationale webcast med Helga Zepp-LaRouche
Torsdag den 27. juli 2023
(<https://www.youtube.com/watch?v=FZbC5A7qdmI&t=1s>)

HARLEY SCHLANGER: Hej, og velkommen til vores ugentlige live-dialog med Helga Zepp-LaRouche, grundlægger og præsident for Schiller Instituttet. I dag er det den 27. juli 2023. Jeg hedder Harley Schlanger, og jeg er jeres vært. Du kan sende dine spørgsmål og kommentarer til questions@schillerinstitute.org.

Helga, efterhånden som NATO's krig i Ukraine fortsætter, og de ukrainske væbnede styrker, under direkte NATO-overvågning, foretager stadig mere provokerende handlinger, er der blevet opbygget et positivt momentum for demonstrationerne den 6. august, som International Peace Coalition og Humanity for Peace har opfordret til. Eftersom du har spillet en afgørende rolle i organiseringen af disse demonstrationer, kan du så fortælle os, hvorfor du mener, at det nu haster mere og mere for folk at komme ud og organisere sig til disse begivenheder?

HELGA ZEPP-LAROUCHE: Jeg tror, der er mange senioranalytikere og folk med stor politisk erfaring, som alle er enige om – de er ikke mainstream, eller de dækkes ikke af mainstream – at det mest skræmmende ved situationen er, at vi kommer tættere og tættere på en atomkrig, og politikerne synes at være fuldstændig uvidende om det. De lader ikke til at bekymre sig om den fare, vi befinder os i. Størstedelen af befolkningen går i søvne; de er nu mere bekymrede for ferier, for at tage på ferie. Men virkeligheden er, at vi virkelig nærmer os en krig, fordi den berømte ukrainske modoffensiv tydeligvis ikke virker; det indrømmer selv mainstream-medierne i Vesten nu. Og for nylig har der været nye udviklinger i horisonten, som peger på en mulig optrapning af krigen. Den ene er, at Putin, blandt andre russiske embedsmænd, på en eller anden måde rapporterede, at der er tegn på, at polske tropper bevæger sig tættere på grænsen til Ukraine, og at der er en mulighed for, at polske tropper under visse omstændigheder vil bevæge sig ind i det vestlige Ukraine. Putin henviste til de relevante historiske fortilfælde, hvor dette er sket på en lignende måde tidligere.

Så er der en meget vigtig indisk senioranalytiker, der advarer om, at faren er, at Sortehavet i stigende grad bliver kontrolleret af NATO under påskud af kornskibe og alle mulige andre ting. Men Sortehavet har historisk set været set som Ruslands baghave eller territorium, og før det Sovjetunionen. Så selvom Vesten siger, at NATO ikke bevæger sig mod øst, at det ikke er sandt, at det er en russisk fantasi, så har der været seks NATO-udvidelser mod øst. De facto er NATO i Ukraine lige nu af en række tekniske, cybermæssige og andre årsager. Hvis NATO ikke også rykkede ind i Sortehavet og fik mere kontrol der, ville det være en omringning. Som vi altid har påpeget, er krigen i Ukraine ikke den egentlige årsag til, at alt dette sker, men det er det faktum, at det vestlige system ikke kan acceptere, at landene i det globale syd, herunder Kina, er på vej frem. De forsøger at inddæmme Rusland og Kina, og på en måde er situationen i Ukraine en brik på skakbrættet

i den forbindelse. Faren er klart eskalerende, og i betragtning af at en lille fejl eller fejllæsning kan være nok til at udløse katastrofen, er folk, der har studeret sagen og har tænkt klart, ekstremt bekymrede over faren for Tredje Verdenskrig og afslutningen på den menneskelige civilisation. Men de fleste mennesker lader til at være ligeglade, som om atomkrig er noget, man måske eller måske ikke har, det betyder ikke noget. Denne nonchalance er i virkeligheden den største fare i hele situationen.

Det er derfor, International Peace Coalition og mange andre organisationer mobiliserer omkring årsdagen for bombningen af Hiroshima den 6. august og Nagasaki den 9. august. Men især den 6. august, for at få så mange kraftfulde demonstrationer rundt om i verden som muligt. International Peace Coalition forsøger at lave et stort show foran FN, så jeg opfordrer alle jer, der ser dette program, hvis I er i nærheden af New York City, eller hvis I på nogen måde har mulighed for at komme til demonstrationen foran FN den 6. august, så tag af sted. Tag alle dine venner og kolleger med, og mød op til en stor demonstration mod faren for atomkrig og for at minde folk om rædslerne i Hiroshima.

Heldigvis er filmen "Oppenheimer" netop blevet udgivet på flere sprog, jeg ved med sikkerhed på engelsk og tysk. Og der er rapporter om, at tusindvis af mennesker strømmer til biograferne, især unge mennesker. Det er tydeligvis en måde at få en fornemmelse af virkeligheden på. For når folk ser denne film, bliver de mindet om, hvad der skete i den forfærdelige tragedie i Hiroshima, og at det aldrig må ske igen. Så vi mobiliserer denne internationale fredskoalition; der er folk i Latinamerika, der vil være søstermøder i Mexico, i Argentina, måske i andre latinamerikanske lande. Men også i Europa, vi har demonstrationer i forskellige europæiske byer, og selvfølgelig er der søsterdemonstrationer i forskellige amerikanske byer. Hvis du går ind på vores hjemmeside, eller hjemmesiden humanityforpeace.net, kan du finde alle

oplysningerne. Du vil også finde en flyer. Download flyeren og del den ud på sociale medier, i dit nabolag, læg den i folks postkasser, der hvor du bor. Bliv involveret i en virkelig vigtig mobilisering. Folk er nødt til at få øjnene op for, at faren er meget reel, og det er nødt til at blive et stærkt tegn på modstand mod dette vanvid.

SCHLANGER: Helga, et forslag, som folk har fremsat, er, at løbesedlen til demonstrationen den 6. august – Israel, Sudan osv. Mens Ukraine og Taiwan fortsætter med at varme op, er vi så med i en britisk-orkestreret global spændingsstrategi?

ZEPP-LAROUCHE: Jeg synes, det er en rimelig beskrivelse, for alle disse såkaldte stedfortrædersituationer, som for eksempel i Syrien, hvor den syriske hær for nylig har taget skridt til at fortælle de amerikanske tropper, at de ikke har noget at gøre der, eftersom Syrien er et suverænt land. De har aldrig bedt USA om at komme der. I det område, hvor de amerikanske tropper har været udstationeret i flere år, er der oliereserver. USA tager olie, der tilhører Syrien, ud af landet. Det er helt klart uacceptabelt. Du har lignende situationer, som også bliver varmere og varmere.

Så jeg tror, at alt dette skal ses som et strategisk billede, for som jeg sagde, er den egentlige årsag til alt dette ikke de regionale konflikter, hvor vigtige de end er. Selv Syrien har problemer, der er ekstremt relevante, eller Sudan; Taiwan, selvfølgelig. Men den egentlige årsag er det, de kalder den systemiske rivalisering mellem det vestlige neoliberale system, som insisterer på ideen om, at de er de eneste, der kan lave reglerne i verden i den såkaldte regelbaserede orden, og at størstedelen af verden ikke har noget at skulle have sagt. Og de skal ikke kræve for meget udvikling, for deres plads er stadig i den neokoloniale orden. Det er det egentlige problem. Hvis man ser på det ud fra det synspunkt, tror jeg virkelig, at vi befinder os i en – det er meget svært at sige, for det finansielle system er de facto allerede så godt som dødt. Centralbankernes nuværende desperation efter at hæve

renten igen truer med det samme med endnu et kollaps. Økonomien, det finansielle system, befinder sig i en utrolig anspændt situation. I september, ved udgangen af finansåret, kan vi se en ny, virkelig stor krise. Det er i virkeligheden baggrunden for det hele, for samtidig har BRIKS-landene og BRIKS+ – der er rapporter nu om, at mere end 40 lande har ansøgt om BRIKS-medlemskab, fordi de ønsker at have et andet økonomisk system, der tillader deres egen økonomiske udvikling. Det faktum, at NATO eller Vesten, under den britisk-amerikanske dominans, ikke ønsker at tillade disse landes fremgang, i stedet for at samarbejde, er den virkelige konflikt. Ville det være så svært at række hånden ud og sige: "Lad os lægge de dårlige ting bag os. Lad os finde ud af, hvordan vi løser de virkelige problemer i verden og arbejder sammen". Der har været tidspunkter i USA's og Ruslands historie, hvor de to lande har arbejdet meget godt sammen, så der er et referencepunkt. Så jeg tror, det er det, vi skal huske og arbejde hen imod.

SCHLANGER: I forbindelse med dette spørgsmål om et nyt paradigme har vi en fast korrespondent, som gerne vil høre dine tanker om fremskridtene hen imod både BRIKS-topmødet, men også det igangværende Rusland-Afrika-forum, som finder sted i Skt.

ZEPP-LAROUCHE: Spændingerne omkring både BRIKS-topmødet, som finder sted i slutningen af august, og det igangværende Rusland-Afrika-topmøde i Sankt Petersborg er virkelig store. Fordi for eksempel den tyske – jeg kan ikke huske, hvad hendes position er, det er så irrelevant – den tyske miljøminister, jeg tror, det er hende, jeg kan tage fejl. Hun sagde, at dette topmøde i Sankt Petersborg bare er en PR-begivenhed for Putin. Hvor arrogant kan man være? Ved det sidste topmøde mellem Rusland og Afrika for et par år siden var der 43 statsoverhoveder. Denne gang er det kun 21 statsoverhoveder, men 17 vicepræsidenter eller udenrigsministre og 5 ambassadører. Hvorfor er det sådan? Fordi USA og europæerne

har rendt rundt i Afrika og lagt maksimalt pres på disse lande; truet dem, tilbudt dem ting. De har bedt dem om ikke at tage af sted, i hvert fald ikke på statslederniveau, til dette topmøde i Sankt Petersborg. Og i betragtning af, at mange afrikanske lande ikke ligefrem er i – de har økonomiske problemer, de har vanskeligheder – så er de ikke alle i stand til at modstå det pres. Ikke desto mindre er det en utrolig begivenhed. Først og fremmest gør den det meget klart, at Putin langt fra er isoleret, for som vi ved fra mange diskussioner med afrikanske lande, betragter de Rusland som en ven. De ser Kina som en ven. Det er et meget anderledes forhold, disse afrikanske lande har til Rusland og Kina, end de har til europæerne eller USA. Men jeg vil mene, at dette er et ret desperat træk i sidste øjeblik for at forhindre, at denne nye koalition bliver dannet. Men jeg tror slet ikke, det vil lykkes for dem, for det, Rusland tilbyder, er reel økonomisk udvikling, reel teknologi, f.eks. atomteknologi. Kina tilbyder i øvrigt alle mulige infrastrukturprojekter, jernbaner og industriparker. Så jeg synes, Vesten bør reformere sig. De bør virkelig komme væk fra idéen om, at det er min vej eller motorvejen. Den holdning hører fortiden til og bør stoppe.

SCHLANGER: Der er et spørgsmål om fremkomsten af en ny økonomisk og udviklingsmæssig arkitektur. Nogen spørger, nu hvor BRIKS-topmødet nærmer sig, om BRIKS-landene indfører den form for kreditbaseret system, som du og din afdøde mand foreslog, såvel som bankregulering? Og hvis de ikke har, burde de så ikke gøre det?

ZEPP-LAROUCHE: Jeg tror, de er i gang med at gøre netop det. Jeg synes, det er meget vigtigt, at for eksempel Dilma Rousseff, den nye leder af Den Nye Udviklingsbank og tidligere præsident i Brasilien, deltager i mødet i Sankt Petersborg. Og der er mange tegn og udtalelser fra folk, der er involveret i at sammensætte et sådant nyt økonomisk system og en ny valuta. Jeg tror absolut, at de gør det, men det er ikke noget, man

gør fra den ene dag til den anden. Man er nødt til at tage højde for en masse faktorer, såsom de forskellige niveauer af økonomisk udvikling, de forskellige produktionsmidler, hvad er de enkelte landes kreditværdighed med hensyn til produktionskraft? Alt det skal beregnes og sættes ind i et meget klart, afbalanceret system.

Men jeg tror, det er ved at ske, og det kan blive redningen for det vestlige finanssystem, for vi er på vej ind i en enorm finanskriser, ingen tvivl om det. Men det, der kommer til at tælle, er fysiske aktiver, og de lande, der har investeret i fysiske aktiver, i infrastruktur, i produktionskapacitet, vil være bedre stillet. Og dem, der har investeret alle deres aktiver i at satse på finansielle gevinster og profitmaksimering, de kan alle gå op i røg, fordi derivatboblen, som er et sted i omegnen af 2 billioner dollars i udestående derivatgæld, på ingen måde kan blive betalt. Så vi er på vej mod et finansielt krak, og jo hurtigere de vestlige lande ville sige: "Lad os reorganisere dette bankerotte system. Lad os indføre Glass-Steagall-bankopdeling og få styr på vores økonomier. Gå tilbage til at investere i den fysiske økonomi, og gå så sammen med landene i det globale syd. Det ville være vejen ud, men det ville kræve, at Vesten kom ned fra sin høje hest.

SCHLANGER: I den forbindelse er der netop blevet offentliggjort et notat i et af BRIKS' nyhedsbreve, skrevet af to af vores kolleger, Dennis Small og Mary Jane Freeman, om netop dette spørgsmål om økonomiske reformer og forandringer, der er nødvendige for det udviklingsperspektiv, som du og din mand har kæmpet for i så mange år. Det burde være tilgængeligt på vores hjemmeside eller i næste nummer af Executive Intelligence Review.

Jeg har et spørgsmål her fra Patricia, som spørger, hvordan du, med kornembargoen i Sortehavet, den manglende fornyelse af aftalen og andre former for fødevarerforsyningsproblemer, kan tale om den kortsigtede indvirkning af det, der sker med

hensyn til den globale hungersituation?

ZEPP-LAROUCHE: Ja. Jeg tror, at spørgsmålet om fødevarer sikkerhed og øget fødevarerproduktion er et emne på topmødet i Sankt Petersborg. Nu er Vesten gået i et absolut hyperangreb mod Putin, især for at annullere forlængelsen af kornaftalen for Sortehavet. De fordrejer det fuldstændigt, som om det var Putins sarkasme at lege med livet for hundreder af millioner af mennesker, som nu vil blive afskåret fra ukrainsk korn. Virkeligheden er, at russernes argument er, at denne berømte kornaftale aldrig blev implementeret, fordi kun 5% af det ukrainske korn gik til de sultne lande i Afrika og andre kontinenter, mens størstedelen af kornet gik til EU eller andre rige lande. Og nabolande som Polen og Tjekkiet ønskede at blokere for eksporten af ukrainsk korn, fordi det ikke gik til de fattige lande. I stedet oversvømmede det deres markeder og ruinerede deres landmænd. Så det hele var en helt anden historie end den, der blev portrætteret i de vestlige medier. Og russerne fik aldrig lov til at eksportere deres korn og gødning, hvilket var en del af den oprindelige aftale. De blev fuldstændig blokeret. Så på det tidspunkt sagde Rusland, at der ikke var nogen grund til at fortsætte aftalen, fordi den ikke blev implementeret. Jeg er helt sikker på, at de arbejder på en alternativ måde at få det faktiske korn – i det mindste det russiske korn – ud til de lande, der har brug for det; især fordi Rusland tilbød at give en masse af dette korn gratis. Så beskyldningen om, at det hele var for Ruslands profit, og at de stjal ukrainsk korn, var absolut ikke tilfældet. Så dette er et typisk eksempel. Når jeg lytter i disse dage, og det gør jeg ikke for sjov, jeg gør det for at holde øje med, hvad mainstream-medierne laver. For eksempel den tyske næsten statsejede radio, Deutschland Radio, der er ikke den nyhed, som de ikke giver et twist. Det er helt utroligt. Når man først ved, hvad der foregår, og så lytter til, hvordan de straks forsøger at modarbejde alt, hvad der sker i en positiv retning, og forsøger at svine det til. Det er helt utroligt.

SCHLANGER: Med hensyn til spørgsmålet om narrativer har vi en, der spørger om klyngeammunition, og som skriver, at de vestlige medier og demokrater og republikanere i Kongressen retfærdiggør brugen af dem – Bidens levering af klyngeammunition til Ukraine – ved at sige, at Rusland bruger dem. Denne person spørger, om det er sandt, eller om det bare er endnu en af de selvretfærdiggørende løgne?

ZEPP-LAROUICHE: Jeg er ikke helt sikker på, om Rusland har brugt klyngebomber eller ej. Det tror jeg ikke. Det tror jeg ikke, men jeg er nødt til at tilbageholde svaret på det spørgsmål. Det, jeg kan sige, er, at dette spørgsmål om klyngebomber, selv hvis Rusland skulle bruge dem, ikke ville retfærdiggøre, at USA bruger dem. Jeg mener, at Biden annoncerede, at de vil sende i alt 300 millioner klyngebomber. Det er mere, end der blev brugt i hele Vietnam-Laos-krigen, og der går regeringerne stadig ud i forbindelse med de nuværende leverancer af klyngebomber og siger, at efter mere end 50 år bliver hundredvis af mennesker dræbt eller lemlæstet hvert år. Fordi de rammer civile, de rammer mennesker, som absolut ikke har noget med krigen at gøre. Det rejser et andet spørgsmål, som jeg ikke har fundet et godt svar på. Hvert år rapporteres det, at USA's militærbudget stiger og stiger og stiger, og det seneste er på næsten 1 billion dollars. Sidste år var det lidt mindre, men ikke meget mindre. Hvordan kan det være, at et land med et militærbudget, der er større end de næste ti lande tilsammen, ikke er i stand til at producere ammunition til at holde trit med den russiske hær? Det russiske militærbudget er, tror jeg, 10% af USA's militærbudget; den russiske økonomi er naturligvis meget mindre end USA's. Jeg fatter det ikke! Hvad er der galt med den vestlige produktion, siden de ikke kan følge med i produktionen af ammunition? Jeg siger ikke, at de skal, men det er det faktum, at Biden siger, at de ikke kan. Jeg synes, det er ekstremt ildevarslende, og der er også mange advarsler om, at mange af våbnene dukker op overalt på de internationale illegale våbenmarkeder, så hvem ved, hvad der foregår der? Men det er bestemt en meget ildevarslende

ting.

SCHLANGER: Helga, her er et spørgsmål fra en anden lytter, der spørger om den 100-årige Henry Kissingers besøg i Kina og hans møde med Xi Jinping. Indikerede hans besøg et skift i USA's holdning til Kina?

ZEPP-LAROUCHE: Det ved jeg ikke. Det er en kendsgerning, at præsident Xi Jinping tydeligvis modtog Kissinger med stor ære og roste det faktum, at det var Kissinger, der begyndte at forberede diplomatiske forbindelser med Kina i 1971. Og at Kina er taknemmelig for den rolle. Jeg synes, det er godt, at han gjorde det. Får det mig til at stole på Kissinger? Nej, det gør jeg ikke, for Kissinger var den absolutte modsætning til min afdøde mand, Lyndon LaRouche, på mange områder. Det faktum, at Kissinger tog til Kina i '71, var ikke rent humanitært. Det var dybest set for at imødegå Sovjetunionen geopolitisk på det tidspunkt, eller for at forsøge at lave sådanne intriger. Jeg er ikke helt sikker på, hvad Kissingers hensigt var på det tidspunkt, da han tog til Kina, i betragtning af at der var så mange mennesker, der forsøgte enten at få Rusland til at bryde med Kina eller få Kina til at bryde med Rusland. Så man er nødt til at se meget nøje på det. Hvis der er en fraktion i USA, der står bag Kissingers forsøg på at sende følere ud, kan det kun være velkomment. Men Kissinger har ligesom mange andre mennesker, når de bliver meget gamle, en tendens til at give afkald på de synder, de har begået i tidligere år. Det kan være tilfældet, jeg ved det ikke. Lad os nu se.

SCHLANGER: Det ville være en meget lang tilståelse, hvis Kissinger valgte at komme med den. Jeg har endnu et spørgsmål til dig, Helga, om den aktuelle amerikanske valgkamp. Det er fra en lytter i Australien, som siger, at ud fra hvad de ser, ser det ud, som om der er en meget desperat indsats for at stoppe kandidaturerne fra Robert F. Kennedy, Jr. og Donald Trump. I Kennedys tilfælde er der tale om censur, bagvaskelse og løgne om hans holdninger. I Trumps tilfælde er der den ene

anklage efter den anden. Folk spørger: "Vil det her virke, eller vil det amerikanske folk gennemskue det?"

ZEPP-LAROUCHE: Jeg tror, at flere og flere begynder at gennemskue det, for Trump er langt foran sine modstandere i det republikanske parti. DeSantis er langt bagefter, og andre er endnu mindre fremtrædende. Jeg tror helt sikkert, at Trump vil være en faktor, selv hvis de satte ham i fængsel, ville han være en faktor. Jeg tror, det er meget nyttigt, fordi Trump har nogle holdninger, som er meget sundere end noget, man ser i det politiske mainstream-panorama. Robert Kennedy udtaler sig på en forbløffende frisk og ærlig måde. Jeg tror, der er mange lag i USA, som ser på situationen, og de er ikke født i går. Når man for eksempel har en person som Wasserman Schultz, kongresmedlemmet, der bagvasker Robert Kennedy, vil folk huske, at det var hende, der var helt for Hillary Clinton mod Bernie Sanders. Bernie Sanders havde tydeligvis ikke modet eller ryggraden til at stå imod, hvilket efterlod mange af hans tilhængere fuldstændig skuffede.

Så den politiske scene i USA er tydeligvis i oprør. Det faktum, at den økonomiske situation for mange amerikanere ikke går godt, vil helt sikkert øge mistænksomheden over for alt, hvad der kommer inde fra Beltway. Så jeg tror, at det faktum, at man har en reel kandidat på den republikanske side i Trump, og at man har en meget lovende kandidat på den demokratiske side i Robert Kennedy. Og du har relevante uafhængige kampagner som Diane Sare, der stiller op til Senatet i New York. Jeg tror, at det alt sammen giver et meget mere håbefuldt politisk spektrum, hvor der måske en dag kan komme en rigtig kampagne tilbage til USA, for det har der ikke været i de sidste mange valgperioder. Men det er ikke bare et spørgsmål om at tænke over det, det er et spørgsmål om at handle. Selv om du ikke er amerikaner, kan du hjælpe processen på vej ved at deltage i de verdensomspændende fredsdemonstrationer den 6. august, også selv om du kun er én person. Måske kan du gå fem sammen og tage hen til byrådet

eller et andet bemærkelsesværdigt sted i dit land, i din by. Så gør det! Vi ønsker at få folk i så mange lande som muligt til at komme ud og sørge for, at der er viden om en voksende verdensomspændende fredsbevægelse. Så bliv aktiv, selv om du sidder i Australien eller et andet sted langt væk. Jeg taler fra Tyskland på dette tidspunkt. Gør det, fordi der er så meget på spil. Jo flere mennesker, der kommer ud og udtrykker deres vilje til fred, jo mere vil det påvirke USA. Vi er nødt til at blive så stærke, at de mennesker, der normalt ikke tænker, de almindelige mennesker, der er afhængige af dumme tv-serier eller slet ikke interesserer sig for verden, bliver nødt til at indse, at der er en fare, og at der er en voksende bevægelse, der vil imødegå den.

SCHLANGER: Et tegn på absurditeten i amerikansk politik er, at Wasserman Schultz, det kongresmedlem, du nævnte, forsøgte at censurere Robert F. Kennedy Jr. fra at vidne foran et kongresudvalg. Emnet for udvalget var censur i politik.

Jeg har et sidste spørgsmål til dig fra et medlem af International Peace Coalition, som gerne vil vide, hvad du mener, er måden at holde atomvåben ude af hænderne på terrororganisationer.

ZEPP-LAROUCHE: Det er naturligvis en stor fare, for vi har ikke kun atomarsenalerne fra de fem store atommagter i FN's Sikkerhedsråd, men også fra Pakistan og Israel. Der er altid en fare for, at disse våben eller teknologier kan spredes og ende i hænderne på terrorister. Det er en meget stor fare, og det vil det være i nogen tid. Den eneste måde, vi kan eliminere denne fare på, er, at man ikke kan stoppe videnskabelige fremskridt; man kan ikke fortryde, at atomet blev opdaget; man kan ikke fortryde atomenergi eller atomvåben. Men det, man kan gøre, er at mobilisere den politiske vilje, for alt afhænger altid af de mennesker, der bruger disse teknologier. Min afdøde mand, Lyndon LaRouche, havde denne absolut geniale idé om et nyt paradigme blandt supermagterne, som var den idé, der blev til SDI, som er meget

misforstået, fordi den er blevet så misrepræsenteret af massemedierne. Det var dybest set ideen om, at USA og Sovjetunionen på det tidspunkt skulle have arbejdet sammen, og jeg understreger arbejdet sammen, om at udvikle teknologier til at gøre atomvåben forældede; sammen. Og så bruge disse teknologier som en videnskabelig motor til at øge produktiviteten i begge økonomier med henblik på en enorm teknologioverførsel til udviklingslandene. Stop ideen om blokke, og stop ideen om at bruge disse lande som stedfortrædere i stedfortræderkrige. Alt dette var på bordet i et helt år, og præsident Reagan gjorde det til USA's officielle politik den 23. marts 1983. Dette program blev aldrig implementeret, fordi oppositionen i USA, men også i Sovjetunionen, gik helt på barrikaderne, så programmet blev aldrig rigtig implementeret. Men det ville være den rigtige vej at gå, på samme måde som klassifikation er virkelig dumt i en vis forstand. Det ville være meget bedre at nå frem til et fredeligt samarbejde mellem alle verdens videnskabsfolk om at gøre disse teknologier forældede. At gøre alle videnskabelige opdagelser kendt for alle; og på denne måde ikke forhindre fremskridt i hvert eneste land på planeten.

Det kræver tillid; tillid, der er helt væk på dette tidspunkt. Men ideen om, at man på en eller anden måde kan fjerne risikoen eller forbindelsen og forbyde forskere fra andre lande at kende til disse ting, er fuldstændig latterlig. Det har aldrig virket i hele den menneskelige arts udvikling, og det er bevist på, at man ikke kan sætte videnskab og teknologi i fængsel. Det er menneskets evne at opdage nye fysiske principper hele tiden, og spørgsmålet er, hvordan vi uddanner folk til at være mennesker? Ikke til at bruge disse ting til destruktive formål, men til at bruge dem til gavn for menneskeheden? Det går tilbage til spørgsmålet om menneskets image. Hvis man tror, at mennesket er godt af natur, og at synd bare er resultatet af manglende udvikling, så tror man, at man kan gøre, hvad jeg siger. Hvis man mener, at mennesket er et dyr, og at mennesket er ondt og skal inddæmme af et

stærkt politiapparat, så mener man selvfølgelig, at det aldrig kan ske. Men det er i virkeligheden den grundlæggende kamp, vi kæmper lige nu. Det er problemer som, hvad vi skal gøre med eksisterende atomvåben, og hvordan vi forhindrer spredning. Det er problemer, som kun kan løses i et tillidsfuldt miljø, og det er derfor, jeg har været så stærk til at sige, at vi har brug for en ny international sikkerheds- og udviklingsarkitektur, hvor tillidsskabende foranstaltninger bliver genoprettet, og vi kommer ud af denne fuldstændig vanvittige og bestialske geopolitiske konfrontation, som kun kan ende med at ødelægge os alle.

Det er måske ikke et fuldstændigt svar på dit spørgsmål, men det burde give dig lidt stof til eftertanke.

SCHLANGER: Vi er nået til slutningen nu, Helga, og jeg vil opfordre folk, der ønsker at blive en del af den internationale fredskoalition – og det bør alle, der ser dette, selvfølgelig ønske – vi har en masse materiale om det på schillerinstitute.com, herunder pressemeddelelser om de igangværende møder, der finder sted, og flyers, som du kan downloade og distribuere, og hvad du kan gøre for at blive aktiv sammen med os. Så gå ind på schillerinstitute.com. Helga, mange tak, fordi du var med os i denne uge, og jeg tror, vi ses i næste uge.

ZEPP-LAROUICHE: Ja, indtil næste uge.

**Det nye paradigme tager et
skridt fremad i Skt.**

Petersborg

Ikke korrekturlæst.

27. juli 2023 (EIRNS) – Topmødet mellem Rusland og Afrika, der blev afholdt i denne uge i Sankt Petersborg, viser, at det Globale Syd ikke vil lade sig skræmme af imperiale krav om at adlyde den regelbaserede orden. På trods af USA's og mange europæiske landes, såsom Frankrigs og Storbritanniens, forsøg på at undertrykke deltagelsen, deltog mere end 40 nationer, hvoraf omkring 17 var repræsenteret af stats- og regeringschefer.

I sin plenarsession om "Teknologi og sikkerhed i den suveræne udviklings navn til gavn for menneskeheden", som omfattede formanden for Den Afrikanske Union (AU) og Comorerne præsident Azali Assoumani, patriark Kirill, præsidenten for Den Afrikanske Eksport-Import Bank Benedict Oramah og præsidenten for Den Nye Udviklingsbank (NDB) Dilma Rousseff, fremsatte den russiske præsident Vladimir Putin bemærkninger om det fremtidige samarbejde mellem Rusland og de afrikanske nationer. Putin bemærkede Afrikas høje gennemsnitlige BNP-vækstrate i de sidste 20 år; væksten i handelen mellem Rusland og Afrika; potentialet for samarbejde om fødevarer, gødning, landbrugsudstyr og uddannelse; samarbejde om energiinfrastruktur; transportforbedringer; og mellemfolkelig udveksling, f.eks. inden for uddannelse og sport. Titusindvis af tons russisk fødevarereksport blev tilbudt gratis til en række lande.

Torsdag den 27. juli holdt Putin bilaterale møder med mange ledere. Etiopiens premierminister Abiy Ahmed sagde til den russiske præsident: "Vi er meget glade for at være her, for at slutte os til vores afrikanske lederkolleger til topmødet." Egyptens præsident Abdel Fattah el-Sisi, som var formand for topmødet mellem Rusland og Afrika i 2019, talte om udvikling: "Hr. præsident, som du sagde, er El Dabaa-atomkraftværket et

projekt, der er grundlæggende for vores samarbejde, og vi vil gennemføre det. Et andet element er oprettelsen af den russiske industrizone [langs Suezkanalen].”

Comorerens præsident og formand for Den Afrikanske Union, Azali Assoumani, som mødtes med Putin sammen med formanden for AU's kommission, Moussa Faki Mahamat, sagde: “Lad mig først og fremmest sige, hr. præsident, at Rusland er en meget vigtig partner for Afrika. Man siger, at en ven i nøden er en god ven, og i nødens stund har Rusland altid stået ved Afrikas side, uanset hvilke problemer der opstod, herunder kampen for uafhængighed. Rusland har altid været der, på trods af alle de vanskeligheder, som Afrika har været igennem. ... Ruslands investeringer i afrikanske lande har sat mange lande på udviklingsvej.”

Putin holdt også bilaterale møder med Mozambiques præsident Filipe Jacinto Nyusi, Burundis præsident Évariste Ndayishimiye (som sagde: “Jeg vil gerne bekræfte, at Burundi er og altid vil være Ruslands allierede, som landet altid kan stole på i forsvaret af sine vitale nationale interesser”) og Zimbabwes præsident Emmerson Mnangagwa, og flere møder er planlagt til den 28. juli.

Den 26. juli mødtes Dilma Rousseff, tidligere præsident i Brasilien og nuværende præsident for BRICS New Development Bank (NDB), med præsidenterne fra to BRICS-lande: Putin og Sydafrikas præsident Cyril Ramaphosa. NDB “skal spille en vigtig rolle i fremkomsten af en multipolær verden,” sagde hun. Rusland-Afrika-topmødet, understregede hun, er meget vigtigt for dem, der tror på udviklingen af det Globale Syd. “Det er afgørende,” sagde hun, “at være opmærksom på gælds niveauet i disse lande og deres store behov for investeringer. Det er uretfærdigt og uacceptabelt for traditionelle finansielle institutioner at pålægge dem betingelser uden deltagelse af BRICS-banken.” Hun sagde til Putin: “Topmødet mellem Rusland og Afrika er afgørende for dem, der er interesserede i udviklingen af det Globale Syd.

Snesevis af afsaltningsprojekter er i gang i de nordafrikanske lande, og Tunesien sigter mod at få 30% af sit vand fra afsaltning inden 2030. Algeriet sigter mod 60% samme år.

I mellemtiden, i NATO's smuldrende land, kan de modbydelige niveauer af korrupsion i den amerikanske Biden-administration og de afskyelige bestræbelser på at dække over det tvinge til en mere ærlig diskussion af de store spørgsmål. Det store transatlantiske potentiale for at yde et positivt bidrag til verden ses i meddelelsen om, at NASA og DARPA investerer 500 millioner dollars i en atomar termisk raket, der skal testes i rummet inden for de næste tre år. I øjeblikket er vi stort set hjælpeløse over for en vildfarende asteroide eller komet. I modsætning til de milliarder, der bruges på at forsyne Ukraine med våben – hvilket har den effekt, at flere ukrainere end russere bliver dræbt – er denne investering i atomraketter, som dramatisk vil forbedre vores evne til at ændre banerne for truende astroider, reelle forsvarsudgifter.

Vi er nødt til at gøre en ende på truslen om krig, så vi kan komme i gang med at udvikle jorden og skabe de teknologiske midler til at udvikle stadig større områder af solsystemet.

Den Internationale Fredskoalitions begivenheder den 6. august er omdrejningspunktet for at skabe den nødvendige nyorientering. <https://humanityforpeace.net/>

Ad astra!

Fotot: Iddea photo; Pexels CC0

Løgnerne er afsløret – Saml verden om sandheden!

Ikke korrekturlæst.

21. juli 2023 (EIRNS) – Hvis du fortæller en løgn højt nok og ofte nok, vil folk næsten helt sikkert begynde at tro på den – eller det er i det mindste teorien hos dem, der følger den moderne Goebbels-skole. Således blev en ny og modbydelig løgn født i denne uge i anledning af Ruslands aflysning af Sortehavets Korninitiativ, hvor de sædvanlige mistænkte hævdede: “Se, vi sagde jo, at man ikke kunne stole på Putin! Som det er blevet sagt før, er krige baseret på løgne, og denne slags løgne fører os direkte til en verdenskrig.

Lige på falderebet indkaldte briterne til et møde i FN's Sikkerhedsråd fredag den 21. juli, hvor de beskyldte Rusland for at “føre krig mod verdens fødevarerforsyning” og “stjæle millioner af menneskers fødevarerforsyning”. Derudover udsendte både det britiske og det ukrainske forsvarsministerium erklæringer, der fordømte den russiske beslutning som bevidst forstyrrende. Ukraine blæste på, at Rusland “endnu en gang brutalt har krænket hele verdens universelle ret til fri sejlads og bevidst underminerer fødevarerens sikkerhed og derved tvinger millioner af mennesker til at sulte”. Amerikanske og europæiske embedsmænd fordrejede også Ruslands ord og handlinger for yderligere at forgifte miljøet.

Spørgsmålet er, om noget af dette er sandt? Den russiske viceudenrigsminister Sergei Vershinin talte om emnet i dag og reagerede roligt på situationen. Han talte især om Ruslands planer om at omgå blokaden og sende korn og gødning direkte til lande i nød – gratis. Det skal også bemærkes, at præsident Putin havde uddybet dette en dag tidligere, da han beskrev, hvordan kun 54.000 af de 262.000 tons gødning, der blev sendt fra Rusland, fik lov til at nå Afrika på grund af de

europæiske sanktioner – resten blev blokeret. Hvis man ser på sandheden, begynder beskyldningerne mod Rusland at falde fra hinanden og fremstå som endnu en farce.

Derefter var der den tyrkiske præsident Erdoğan, som slap katten ud af sækken. I stedet for at svine Rusland til lige så absurd som de vestlige lande, sagde Erdoğan, at Rusland “har visse forventninger til de vestlige lande, og det er afgørende, at disse lande handler i den henseende.” Faktisk nægtede halvdelen af deltagerne på fredagens møde i FN's Sikkerhedsråd at beskyldte Rusland for sådanne afskyelige løgne og understregede i stedet behovet for yderligere forhandlinger, vel vidende at det var de vestlige sanktioner, der var den egentlige årsag til korninitiativets død.

Den reelle sandhed er, at størstedelen af verden ikke længere falder for de samme løgne, som verdens håbefulde oligarker fabrikere. Disse oligarker hersker i øjeblikket over vestlige nationer, der går i opløsning i et næsten halsbrækkende tempo, efterhånden som deres finansielle pyramidespil kolliderer, og foreslåede “grønne energi”-planer skaber kaos – mens løgne og intimidering bruges til at opretholde et skin af kontrol. Et dejligt indslag i denne forbindelse sås ved afslutningen af EU-CELAC-topmødet (Fællesskabet af Latinamerikanske og Caribiske Stater) den 17.-18. juli, hvor der blev henvist til “Malvinas-øerne” i stedet for “Falklandsøerne” – som krævet af briterne – en forbigående gestus, der angiveligt forårsagede en “hektisk” reaktion i Storbritannien.

Det er endnu uvist, i hvor høj grad denne virkelighed kan forbydes i selve USA. Den demokratiske præsidentkandidat Robert F. Kennedy, Jr. vidnede for udvalget for væbnede tjenester i Repræsentanternes Hus onsdag den 19. juli, hvor han fordømte den “nye form for censur”, som går efter og sviner alle til, der forsøger at bryde med de accepterede diskussionsemner. Kennedy tog fat på spørgsmålet om “giftig polarisering” og spurgte: “Tror du, at du kan stoppe det ved at censurere folk?” Dette bliver i stigende grad diskuteret

åbent i USA, og det er kun et spørgsmål om tid, før implikationerne udvides til at omfatte det faktum, at amerikanerne nu bliver brugt som brikker i et fremstød for global krig.

Verden er på et bristepunkt og kan ikke forblive der for altid. Det er op til dem med en højere vision om fred mellem nationer og folkeslag at træde til og igangsætte en ny politik – forvent ikke, at den kommer fra det åndeligt og moralsk døde amerikanske topartisystem. Derfor mødtes International Peace Coalition for syvende gang fredag den 21. juli for at diskutere planer og organisering for de afgørende dage og uger, der ligger foran os. I spidsen for diskussionen stod den kommende demonstration den 6. august på årsdagen for atombomben over Hiroshima.

Så lad være med at vente på, at der opstår endnu større problemer, og mobiliser til den 6. august!
<https://humanityforpeace.net/>

Syvende ugentlige møde i den internationale fredskoalition: Menneskeheden må overvinde forskelle for at forhindre atomkrig

Ikke korrekturlæst.

21. juli 2023 (EIRNS) – Den Internationale Fredskoalition (IPC) afholdt sit syvende internationale ugentlige møde fredag den 21. juli med repræsentanter fra 17 nationer, hvoraf de fleste rapporterede om de mobiliseringer, der finder sted i deres lande i forbindelse med den internationale aktionsdag den 6. august på årsdagen for USA's folkemorderiske atomødelæggelse af Hiroshima.

Helga Zepp-LaRouche, grundlægger af Schiller Instituttet, åbnede opkaldet med at understrege, at krigsmagernes vanvid på NATO-topmødet den 17.-18. juli stadig eskalerer mod fuldskala krig, som ikke vil blive stoppet, før sandheden om årsagen og formålet er forstået af den brede offentlighed over hele verden. Det faktum, at der nu er to systemer, det ene baseret på det globale NATO's unipolære verden, og det andet baseret på BRIKS og næsten alle nationerne i det Globale Syd, som bevæger sig mod et nyt system, der er forpligtet til at gøre en ende på kolonialismen for evigt.

Zepp-LaRouche fremhævede tilfældet Tyskland, hvor suveræniteten er fuldstændig tabt, og hvor den "regelbaserede orden" (uden at nogen ved, hvem der laver disse såkaldte "regler") er ved at ødelægge økonomien. Alt, hvad tyskerne byggede op efter Anden Verdenskrigs destruktions, er nu ved at blive ødelagt, og virksomhederne flygter fra landet i hobetal – selv om 70 % af befolkningen synes, at regeringen udfører et forfærdeligt stykke arbejde. Alle landes suveræniteter er under angreb fra det globale krigsparti USA-UK-NATO – de mindede folk om, at alle landes suveræniteter er det første af deres "ti principper". Vi må gøre den 6. august til et "klarråb" for en fredelig afslutning på krigen i Ukraine. For at gøre dette må vi følge opfordringen fra Steve Leeper, tidligere leder af Hiroshima Peace Culture Foundation, om, at organisationer verden over må sætte alle forskelle til side og forene sig den 6. august i FN eller andre steder for at stoppe krigsfremstødet.

Rapporter om initiativer til organisering kom ind fra hele

verden:

Nicaragua: Bolívar Téllez Castellón fra Nicaragua rapporterede, at en komité er ved at blive dannet for at mobilisere støtte til den 6. august og derefter, og at flere af lederne er ved at lave korte videoer for at samle støtte, som han deler med IPC til verdensomspændende brug i spansktalende lande. Han bemærkede, at landet har været i en broderkrig i over 20 år, men nu arbejder sammen med Rusland og Kina for at opnå reel udvikling.

Malaysia: Chandra Muzaffar, grundlægger og direktør for International Movement for a Just World (JUST), meddelte, at han havde sendt pressemeddelelsen om arrangementet den 6. august og brevet fra Steve Leeper til JUST's 20-25.000 medlemmer store mailingliste. [<https://schillerinstitute.com/blog/2023/07/19/open-letter-to-friends-enemies-and-people-who-have-no-idea-who-i-am/>] Han fortalte også, at han havde skrevet til en række fredsorganisationer i Asien og bedt dem om at tilslutte sig IPC. JUST sponsorerer sit eget arrangement den 6. august, hvis format stadig diskuteres. Han sagde, at det at få en million mennesker på gaden, enten i New York City eller på verdensplan, er et meget stort mål, men et nødvendigt mål, da det, der står på spil, er selve menneskeheden. Den nuværende fare er den største i historien – i 1945 havde kun den ene side atomvåben, nu har mange lande dem, og de er langt mere dødbringende end Hiroshima/Nagasaki-bomberne. Vi skylder historien og de kommende generationer at lykkes med vores opgave. Det er " fremgang eller undergang".

Tyskland: Jimmy Gerum, som er pressesekretær for koalitionen Humanity For Peace, sagde, at "enhver krig er startet med en løgn", og at vi har brug for et massivt pres fra individuelle, uafhængige journalister for at bryde igennem løgnene i mainstream-medierne.

Guatemala: Raul Marroquin, fra Observatoriet for Menneskelig

Fred i Guatemala, sagde, at han har været tilknyttet Lyndon LaRouche og Schiller Instituttet i mange år. Nu ser vi, at verdens oligarker ønsker at se enden på menneskeheden, hvilket vi må handle for at forhindre.

Frankrig: Karel Vereycken, et ledende medlem af Schiller Instituttet i Frankrig, beskrev Schiller Instituttets konference den 8.-9. juli i Strasbourg, den første personlige Schiller-konference siden før pandemien, hvor 250 mennesker hørte fra ledere fra Rusland, Kina, Indien, Afrika, Europa og USA: Det franske Schillerinstitut planlægger tre arrangementer: den 6. august i Notre Dame; den 9. august, årsdagen for bombningen af Nagasaki, i UNESCO's kontorer; og en senere dato om videnskab, der vil fremhæve John von Neumanns rolle som den person, der opfordrede præsident Harry Truman til at bruge atombomben mod de civile byer Hiroshima og Nagasaki.

Østrig: Peter Weish, en fredsaktivist, beskrev Østrigs mangeårige stolthed over sin status som et neutralt land, der er modstander af krig, men fortaler for aktiv ikke-voldelig neutralitet, som nu er under enormt pres fra NATO og de NATO-påvirkede medier. Han sagde, at hans folk har demonstreret i årevis den 6. og 9. august, og at de vil gøre det igen i år som en del af den internationale aktionsdag.

Polen: Udo Leitman, der repræsenterer United for Freedom i Polen, sagde, at i Polen er dem, der som ham skriver sandheden, under voldsomt angreb, i mange tilfælde også fra politiets side. Han advarede om, at regeringerne i Polen og Ukraine arbejder tæt sammen og måske endda fjerner grænsen mellem dem og forener deres militær.

Sverige: Ulf Bejerstrand, som startede "Folkets Röst" for at give folket mulighed for at bryde igennem mediernes løgne, sagde, at de har 50.000 følgere på de sociale medier. Han sagde, at hvis folket står sammen, kan de besejre krigsmagerne.

Sverige: Ulf Sandmark, formand for Schiller Instituttet i Sverige, sagde, at de planlægger et arrangement i Stockholm den 6. august. Han sagde, at kollapset af Sortehavets Korninitiativ var et alvorligt slag orkestreret af NATO og oligarkerne, netop fordi det var et lille, men vigtigt skridt mod samarbejde og fred.

Mexico: Carolina Dominguez fra Schiller Instituttet i Mexico beskrev sin organisering til støtte for præsident John Kennedys tale den 10. juni 1963, hvor han opfordrede til samarbejde mellem USA og Sovjetunionen for fred og udvikling. Hun sagde, at de unge i Mexico ikke tror på NATO-fortællingen, og at de respekterer Rusland og BRIKS-landene. Hun citerede den mexicanske helt, præsident Benito Juárez, som besejrede Habsburgs besættelse af Mexico, og som insisterede på, at "respekt for andres rettigheder betyder fred". Hun sagde, at organisationen har distribueret tusindvis af eksemplarer af "Indtrængende appel fra borgere og institutioner fra hele verden til USA's (næste) præsident", redigeret af Helga Zepp-LaRouche, der opfordrer til en tilbagevenden til de fredsprincipper, som JFK gik ind for. [https://schillerinstitute.nationbuilder.com/urgent_appeal_by_citizens_and_institutions_from_all_over_the_world_to_the_next_president_of_the_united_states]

USA: Elliot Greenspan, leder af LaRouche-bevægelsens Outreach Task Force, beskrev bestræbelserne på at samle "bindestregs-amerikanerne" af pakistanere, indere, kinesere, guineanere og andre, såvel som kristne organisationer, til demonstrationerne den 6. august, og insisterede yderligere på, at de forskelle, der helt sikkert findes mellem disse lag, må sættes til side for at forhindre atomkrig. Dennis Speed, en amerikansk national direktør for Schiller Instituttet, sagde, at det at få en million mennesker på gaden, som Chandra Muzaffar havde antydnet, er en vanskelig, men vigtig opgave, hvis folkemorderne skal stoppes. Han bemærkede, at NATO's sabotage af Sortehavets Korninitiativ er endnu et eksempel på, at disse

malthusianere arbejder på at sulte millioner af mennesker ihjel, og at JFK's "Mad for Fred"-koncept er afgørende i dag.

Tyskland: Barbara Spahn fra det tyske Schiller Institut beskrev de demonstrationer, de afholder i Frankfurt den 5. og 6. august i samarbejde med andre institutioner, herunder landmænd, kommunistpartiet og andre.

Helga Zepp-LaRouche afsluttede mødet og roste de fremskridt, der hidtil er sket i IPC, men insisterede på, at det skal vokse hurtigere for at nå målet. Hvert medlem må tage ansvar for at række ud til andre organisationer – freds-, religiøse, demokratiske og andre grupper – for at få dem til at slutte sig til bevægelsen. Hun opfordrede til at bruge videnskabsmanden Steven Starrs video om atomkrigens ødelæggelser, [<https://www.youtube.com/watch?v=X0zlyfhz7hk>] og opfordrede også til at læse Friedrich Schiller om, hvordan man "bøjer tyrannens arm".

At skabe den "umulige", men nødvendige fremtid

Ikke korrekturlæst.

20. juli 2023 (EIRNS)-Politik som "det muliges kunst" er nået til en blindgyde. Hvis den "regelbaserede orden" blev fulgt, ville det uundgåeligt føre til en global konflikt, der ville afslutte civilisationen. Der er nu en mulighed for at skifte paradigme fra overherredømme og konflikt til et, der anerkender og fremmer menneskehedens fælles interesser. Den internationale fredskoalition, som LaRouche-bevægelsen er ved at opbygge, angiver den nødvendige retning.

Tænk på kontrasten mellem London Economists forfærdede spørgsmål: "Hvad nu, hvis Kina og Indien blev venner?" og den modtagelse, som Kina, der var ivrig efter at etablere gavnlige relationer med USA, gav den 100-årige Henry Kissinger. (Spørg også, hvorfor der ikke er flere yngre amerikanske diplomater, som har opbygget netværk og relationer til Kina).

TSMC har været nødt til at udskyde åbningen af sin fabrik i Arizona til 2025, fordi de ikke kan finde nok kvalificeret arbejdskraft i USA (330 millioner indbyggere), så de sender dem fra Taiwan (24 millioner indbyggere).

En vigtig del af at skabe den nødvendige forandring er at åbne op for en meningsfuld diskussion.

Robert F. Kennedy, Jr. og den tidligere New York Post-skribent Emma-Jo Morris aflagde vidneudsagn for "den særlige underkomité om bevæbningen af den føderale regering" og fremlagde rystende beretninger om den uhyrlige (og forfatningsstridige) censur, de har oplevet som følge af pres fra regeringen. Morris havde leveret chokerende afsløringer fra Hunter Bidens laptop, som beskrev et chokerende niveau af bestikkelse og korrupsion i kandidaten Joe Bidens familie. Historien blev blokeret på de sociale medier, fordømt som en russisk desinformationskampagne og endda censureret fra private beskeder. Men den var fuldstændig sand, og efterretningstjenestens samarbejde om at presse sociale medier til at forhindre dens udbredelse op til et præsidentvalg er faktisk indblanding i valget, som går langt ud over, hvad Rusland kunne have gjort ved valget i 2016.

Kennedy, en præsidentkandidat, blev blokeret efter at have delt synspunkter, som er lovlige at udtrykke, men som statslige aktører pressede sociale medievirksomheder til at begrænse eller forbyde. Kennedy ser nu ud til at være genstand for et Jeremy Corbin-lignende angreb for påstået antisemitisme, i øjeblikket baseret på en af hans typisk spekulative kommentarer om smitsomme sygdomme.

Mens de britiske agenter Richard Moore (MI6) og James Cleverly (Foreign Office) spreder historier om russisk barbari og indenrigspolitisk ustabilitet, har Brasiliens præsident Lula talt for fred. Hans opfordring til at afslutte konflikten blev straks angrebet af det såkaldte center for bekæmpelse af desinformation i Ukraine, som fordømte præsidentens budskab som hovedsageligt russisk propaganda.

Den tidligere præsident Trump, som var under en byge af anklager, udsendte en videoudtalelse, hvor han sagde: "Under disse omstændigheder er forestillingen om, at vi overhovedet skulle overveje at optage Ukraine i NATO på nuværende tidspunkt, fuldstændig vanvittig... Det sidste, denne inkompetente regering bør gøre, er at risikere krig med et atombevæbnet Rusland eller Kina eller nogen anden."

Det er på tide at ændre kurs! Der er brug for dristige, tilsyneladende umulige ændringer nu.

I dag for 54 år siden landede månelandingsfartøjet Apollo 11 på Månens overflade og bragte to mennesker til at gå på vores nærmeste himmelske nabo. Dette månemål, der blev nået inden for den tidsramme, som præsident Kennedy satte for 60 år siden, var ikke "muligt" på det tidspunkt, hvor han lancerede projektet.

Men engagementet i et hasteprogram gjorde det muligt.

Humanity for Peace-rallyet ved FN den 6. august har til formål at gøre fred mulig. Deltag, offentliggør, opbyg satellitbegivenheder. Der er brug for en stærk amerikansk stemme for en afslutning på USA's og Storbritanniens NATO!

Foto, Pexels CCO

Tiden er ikke på NATO's side; se frem til en hurtig britisk eskalering mod et atomart opgør med Rusland

Ikke korrekturlæst.

19. juli 2023 (EIRNS) – Det er nu en uge siden NATO-topmødet den 11.-12. juli i Vilnius, Litauen. I den uge har det britisk-kontrollerede NATO-apparat udsendt to tydelige politiske erklæringer om, hvor de har tænkt sig at føre Ukraine-krigen hen for at understøtte deres Vilnius-resolution. Den første kom i form af et droneangreb på Ruslands bro over Kerch-strædet, som forårsagede beskedne strukturelle skader og dræbte to civile.

Som den russiske præsident Vladimir Putin prompte påpegede, har Kerch-broen ingen militær værdi – ingen tropper eller våben krydser den. Formålet med London-Washington-Kiev-angrebet var simpelthen at sende et budskab: Vi vil angribe russisk territorium efter forgodtbefindende, uanset hvor mange gange I advarer om, at Ruslands "røde linjer" er ved at blive overskredet.

En anden, relateret politisk erklæring – denne gang en skriftlig – dukkede op i Financial Times den 18. juli, skrevet af en fremtrædende, højtstående repræsentant for det britiske establishment: Baron Mark Sedwill, tidligere national sikkerhedsrådgiver for den britiske regering (2017-2020), som nu er medlem af House of Lords, og de øverste lag af RUSI, IISS, Trilateral Commission og andre tænketanke. "NATO bør ikke slappe af efter Vilnius-topmødet," advarede Sedwill og foreslog i stedet, at NATO udvider sin artikel 5 om gensidigt atomforsvar til hele verden: "NATO's atomdoktrin har også brug

for en opfriskning: Vi bør signalere til Rusland, at enhver brug af atomvåben hvor som helst, ikke kun på NATO's territorium, kan blive mødt med magt. Atomafskrækkelse er skræmmende, men endnu mere skræmmende er det, hvis en isoleret, desperat autokrat fejlbedømmer vores beslutsomhed og trykker på knappen.

Etablerede analytikere og tænketanke råder NATO til at bevæge sig hurtigt i denne vanvittige retning af atomar konfrontation, fordi tiden ikke er på deres side: Den ukrainske offensiv er slået fejl og kommer ingen vegne foreløbig; når vinteren sætter ind, vil tingene blive værre for Ukraine; og det amerikanske valg nærmer sig, og "krigstrætheden" er hastigt ved at indfinde sig i det amerikanske politiske system. Hundredvis af kongresmedlemmer på begge sider af midten stemmer nu imod øget militærhjælp til Ukraine. Og der er præsidentkandidater – også på begge sider af fløjen – som taler om behovet for en forhandlet fred.

London er ikke begejstret – faktisk er de alarmerede. Donald Trump er ved at gennemgå sin tredje runde af kriminelle anklager for at se, om noget hænger fast og kan slå ham ud af valgkampen. Og hvad mon briterne har i ærmet til Robert F. Kennedy Jr. på den demokratiske side for at lukke munden på hans antikrigsstemme?

Frem for alt må menneskeheden ikke tillade, at stemmerne fra de utallige individer, organisationer og nationer verden over, som taler for en ny sikkerheds- og udviklingsarkitektur for at stoppe den nuværende udvikling mod atomkrig, bliver bragt til tavshed. Den kommende 6. august, årsdagen for atombomben over Hiroshima, vil være en aktionsdag mange steder i verden, anført af et Humanity for Peace-møde ved FN i New York City.

Som Helga Zepp-LaRouche udtrykte det i dag i sin ugentlige webcast-dialog: "Bolden er på Vesteuropas og USA's banehalvdel for at ændre deres politik. Jo flere mennesker, der taler ud og siger: 'Vi kræver en fredelig løsning på denne konflikt',

jo bedre. Og jo hurtigere vil det ske. For før Første og Anden Verdenskrig kom der et bestemt punkt, hvor mulighederne lukkede sig, og krig blev uundgåelig. Jeg er bare bange for, at selvom ingen ved, hvornår det vindue lukker – man kan begå en fejl, noget kan ske ved et uheld – så er vi meget tæt på, at det vindue lukker. Det er derfor, jeg mener, at International Peace Coalitions og Humanity for Peace's indsats med de kommende demonstrationer er så ekstremt betydningsfulde.

Deltag i indsatsen, på hvilken måde du end kan, for at styrke disse aktioner og deres firepunktsprogram:

Stop våbenleverancerne til Ukraine.

Indled betingelsesløse fredsforhandlinger med alle stridende parter.

Afslut NATO-alliancen.

Etablér en ny sikkerhedsarkitektur for alle nationer, og gør en ende på opdelingen af verden i stridende "blokke".

Besøg venligst: <https://humanityforpeace.net/>

Foto: Pexels CC0

**Webcast med Helga Zepp-
LaRouche:
NU ER DET TID FOR**

FREDSBEVÆGELSEN TIL AT HANDLE HURTIGT

Ikke korrekturlæst.

Den 19. juli 2023: Helga rapporterede, at NATO-styrkernes voksende desperation i lyset af Vilnius-sammenbruddet og den mislykkede modoffensiv betyder, at der er en betydelig risiko for eskalering, da det vestlige etablerement ikke er i stand til at se, at dets strategi efter 1989 har været en fiasko. Samtidig er der en positiv udvikling i bestræbelserne på at finde en forhandlingsløsning, hvor Lulas indsats spiller en central rolle. Hun sagde, at hun ville ønske, at hun kunne have været en "lille fugl i rummet", da Biden mødtes med Zuppi, da hun er meget interesseret i at vide, hvad de diskuterede.

Hun henledte også opmærksomheden på den britiske meningsdanner Robert Clark, som sagde, at Vesten bliver nødt til at acceptere indrømmelser fra Rusland.

Hun svarede på spørgsmål om betydningen af den italienske premierminister Melonis kritik af at sende klyngeammunition til Ukraine, udsigterne til et uafhængigt præsidentbud i USA i 2024, hvorfor befolkningerne i Vesten er så polariserede, og hvad der kan gøres ved "migrationskrisen" i Europa, som bliver forværret af EU's fumleri.

Hun sluttede af med at opfordre seerne til at handle nu, mens der stadig er en mulighed. Svaret er ikke Amerika først eller nogen anden nation først, men menneskeheden først.

Tid til at opløse NATO's affolkningslobby!

Ikke korrekturlæst

18. juli 2023 (EIRNS) – Nu er tiden inde til, at Den Internationale Fredskoalition og alle rettænkende mennesker verden over griber ind for at afsløre og omstøde den seneste forbrydelse mod menneskeheden, der begås ved højlys dag af NATO's dødslobby. Verden, og især de to milliarder mennesker, der nu mangler mad, skal have adgang til korn og gødning fra både Rusland og Ukraine, og derfor skal disse ressourcer frit kunne sendes til de mest trængende nationer, hvor de kan tilbydes. Det har ikke været tilfældet i mere end et år, og lige nu er 750 millioner mennesker verden over i overhængende fare for at "sulte", en stigning på 122 millioner fra 2019 til 2022, ifølge Verdens Fødevarer Organisation (FAO).

Det var FN's kriminelle uagtsomhed, der forhindrede dette, selv om Rusland for flere måneder siden havde meddelt, at det ville levere gratis mad og gødning til de lande, der havde mest brug for det. Endnu værre er det, at det for flere måneder siden blev afsløret, at den ukrainske mad, der faktisk blev sendt gennem Sortehavet, ikke gik til fattige lande, men til europæiske og andre rige lande. EIR's Marcia Baker rapporterer, at "præsident Vladimir Putin udtalte på SCO-mødet i Usbekistan den 15. september 2022, efter at Black Sea Grain Initiative havde været i kraft i to måneder, at Rusland var klar til at levere 300.000 tons gødning gratis til udviklingslandene. Men EU blokerede for gødningsleverancerne, og kornet blev også blokeret...

"Putin bemærkede, at EU siden september, på trods af sine sanktioner mod Rusland, havde tilladt russiske gødningskibe, der var strandet i europæiske havne på grund af EU's sanktioner, at blive frigivet, hvis de leverede gødningen til

EU's medlemslande. Men russiske gødningsforsendelser til udviklingslande er blevet blokeret af EU-sanktioner i strid med Black Sea Grain Initiative. Den 4. november 2022 sagde den tyrkiske præsident Tayyip Erdoğan i en tale ved et forretningsmøde: "I min telefonsamtale med Vladimir Putin sagde han: 'Lad os sende dette korn [fra Rusland gennem Sortehavet] gratis til lande som Djibouti, Somalia og Sudan' – og vi blev enige." Hvorfor sulter 750 millioner mennesker så, over 100 millioner flere end sidste år?

Denne forbrydelse mod menneskeheden giver Storbritannien og USA nu Rusland skylden for, selv om begge lande har reduceret deres fødevarehjælp til Afghanistan fra henholdsvis 1,2 milliarder dollars til 74 millioner dollars og fra 522 millioner dollars til 30 millioner dollars! Endnu mere perverst er det, at udenrigsministeriet har fordømt det afghanske Taliban for at eliminere opiumshandelen og dyrke fødevarer i stedet, på trods af landets fødevaremangel. De angloamerikanske "menneskerettighedsorganisationer" og NGO'er er endnu værre, idet de intet siger om denne forbrydelse, selv om de råber op om "menneskerettighederne" for afghanske kvinder og børn, som disse organisationer indirekte sulter ihjel ved deres tavshed.

Overvej også, om brugen af klyngebomber i Ukraine måske har mere at gøre med at så dødens frø direkte i selve Ukraines jord og forvandle det fra en livgivende brødkurv til en makaber dræbermark. Det er velkendt, at der ikke er nogen militær sejr mulig for Ukraine i denne krig – så er formålet "at ødelægge Ukraine for at redde det," som det blev sagt om amerikansk befrielse og derefter raserede landsbyer i Vietnamkrigen? De transatlantiske blodige Macbeth'er (og analogien er rammende i betragtning af deres mord på præsident John F. Kennedy, Italiens Enrico Mattei, Martin Luther King, Malcolm X og Robert F. Kennedy, blandt mange andre) kan ikke længere narre, tvinge eller true den "Globale Majoritet". Den transatlantiske dødslobby har "mistet himlens kappe". Syv

milliarder af verdens otte milliarder mennesker afviser deres plan – eller skulle vi sige grønne plan – for udryddelse.

For eksempel kunne NATO-sidespillet efter Vilnius ikke overtale eller bestikke nationerne i den Globale Majoritet til at udsende kommunikéer, der fordømte Rusland, hverken på det netop afsluttede 50-nationers EU/CELAC-møde eller på G20-mødet, der netop er blevet afholdt i Indien. "EU-embedsmænd havde håbet, at topmødet med Fællesskabet af Latinamerikanske og Caribiske Stater (CELAC) klart ville fordømme Rusland for at invadere sin nabo i februar sidste år. Men i sluterklæringen blev Rusland ikke nævnt," skriver Reuters. Er de ikke klar over, at disse nationer ikke kun har deres egen følelse af integritet og retfærdighed og deres egen uafhængige indenrigs- og udenrigspolitik, de har også minder – herunder om mord og kup udført af angloamerikanske efterretningstjenester på deres egen jord?

Tror NATO, at verden har glemt, hvad der virkelig skete med Nordstream-rørledningen? Tror NATO, at det globale flertal ikke kan huske, hvad der skete i Afghanistan, Irak, Libyen, og hvad der fortsat sker i Syrien i "krigen mod terrorismes" navn? Tror anglofæren, at tidligere koloniserede folk ikke er kloge nok til at bemærke, at når et "kulstofvenligt" forslag om "grøn energi" som Inga-dæmningen, der potentielt kunne levere livreddende elektricitet til 600 millioner mennesker – 7,5% af menneskeheden – i den mest energiforarmede, mindst "forbrugende" befolkning på planeten, bliver fremsat af afrikanske ledere, er der ingen fra den transatlantiske verden, der reagerer bekræftende? Forstår "Perfidious Albion" og dets allierede virkelig ikke, at en sådan opvisning i moralsk ligegyldighed er et umiddelbart bevis for disse nye lande på, at den gamle angloamerikanske imperiale mentalitet, i en ny "planetbesparende" grøn forklædning, faktisk siger til dem: "Vi vil ikke have jeres beskidte sorte CO2-fodaftryk vandrende gennem vores have eller jungle"?

Der er en højere grund, et højere formål, en højere fred, som

blev foreslået i 1963 af pave John XXIII og den snarligt myrdede John Kennedy. Det er denne højere metode, opdaget af kardinal Nicholas af Cusa i det 15. århundrede, som vi skal bruge nu. Vi må kræve, at borgerne i den transatlantiske verden udskifter deres regeringer på den bedst mulige måde, så verden kan se dem som et alternativ til deres moralsk bankerotte regimer. De må tage ansvar for verden.

Under sin valgkamp i 1960 sagde præsidentkandidat John F. Kennedy til landmændene i South Dakota: "De problemer, I står over for her i staten South Dakota, med at håndtere landbrugsproblemet, hvordan vi skal udnytte vores kapacitet, hvordan vi skal udnytte vores overflod og gøre vores overflod frugtbar for os selv og for mennesker over hele verden, er et problem, der er langt større og langt mere kompliceret end noget, nogen statsmand i det 19. århundrede stod over for... Hvis vi fejler, fejler hele frihedens sag. Hvis vi lykkes, lykkes frihedens sag. Det er det ansvar, der påhviler en majs- eller hvedefarmer i staten South Dakota. Han skal ikke kun beskæftige sig med landbrugspolitik, men også med vores politik over for Pakistan og Indien og Latinamerika og Afrika, og med vores politik i rummet såvel som på jorden i South Dakota.

I 1961 grundlagde han Mad for Fred-programmet. Lyndon LaRouche genoplivede og transformerede denne idé i 1988, før hans kriminelle fængsling, og gjorde den til kernen i et sikkerhedsforslag og en positiv økonomisk politik, der blev tilbudt Sovjetunionen på Kempinski Hotel den 12. oktober det år. Helga Zepp-LaRouche opfordrede sidste år alle nationer til at føre en lignende politik for at hjælpe Afghanistan, Haiti, Syrien, Tyrkiet og andre problemområder som en del af en ny global sikkerheds- og udviklingsarkitektur. Uanset hvilken "side" man tager i den nuværende stedfortræderkrig, er der helt sikkert en måde, hvorpå menneskeheden kan gå sammen om at brødføde mennesker, især børn, som ikke har noget kendskab til, og ikke bærer noget ansvar for, denne konflikt. NATO's

dødslobby tror måske ikke på dette, men det gør menneskeheden. Dette er "modsatningernes sammenfald", som er indholdet af vores intervention den 6. april på vegne af Humanity for Peace.

Foto: Pixabay CC0

Følelsen af menneskelighed vokser: Tag en pause fra optrapningen til krig

Ikke korrekturlæst

17. juli 2023 (EIRNS) – Overvej vores situation. I betragtning af at vi er på vej mod krig, vil det ikke ændre sig, før vi tvinger en pause i processen, et stop for konfrontationen og et klart signal om, at der kan være samarbejde. Indtil det sker, eskaleres faren.

Sådan lød vurderingen i dag fra Helga Zepp-LaRouche, leder af Schiller Institutet, som understregede, at den nydannede internationale fredskoalitions rolle er afgørende for at skabe momentum og sandsynlighed for en pause.

Optrapningen af faren for krig kan ses i tidens begivenheder. Broen over Kertjstrædet, der forbinder Krim med det russiske fastland, blev tidligt i morges ramt af eksplosioner, der stoppede trafikken og dræbte et par og sårede deres barn. Reparationer er i gang, og broen forventes at genåbne for fuld trafik i september. Det russiske udenrigsministeriums talskvinde Maria Zakharova sagde kort efter eksplosionerne: "Dagens angreb på Krim-broen blev udført af Kiev, som er et

terrorregime og har alle karakteristika som en international organiseret kriminel gruppe. Beslutninger bliver truffet af ukrainske embedsmænd og militæret med direkte involvering af de amerikanske og britiske efterretningstjenester og politikere. USA og Storbritannien driver denne statsterroristiske enhed.

Den militære optrapning fortsatte efter NATO-topmødet i Litauen den 11.-12. juli. Præsident Yoon Suk Yeol fra Sydkorea, en af de fire Stillehavsnationer, der var inviteret som gæster af det globale NATO, rejste til Polen efter Vilnius, derefter til Ukraine for en rundrejse, møder og en fælles pressekonference med præsident Volodymyr Zelenskyy, og har nu lovet at øge støtten til Ukraine mod Rusland – angiveligt mere “dødbringende” end i 2022.

På den amerikanske side gik den nationale sikkerhedsrådgiver Jake Sullivan på to tv-shows i går for at forsvare, hvad han kaldte USA's “moralske autoritet” i at sende klyngebomber til brug for Ukraine, og tilbød info-krigsfortællingen om, at Ukraine har ret til at forsvare sig selv.

På det økonomiske spor af Sortehavets Korninitiativ, der blev lanceret i juli for et år siden, afsluttede Rusland i dag sin deltagelse, efter at de betingelser, der blev aftalt i 2022 og efterfølgende udvidelser, aldrig blev opfyldt. Kremls talsmand Dmitry Peskov sagde i dag: “Sortehavsaftalerne er ikke længere i kraft. Deadline er, som den russiske præsident sagde tidligere, den 17. juli. Desværre er den del af Sortehavsaftalen, der vedrører Rusland, endnu ikke blevet opfyldt. Som et resultat er den blevet opsagt. Så snart den russiske del [af aftalen] er opfyldt, vil den russiske side straks vende tilbage til implementeringen af denne aftale.”

Disse opdateringer understreger Zepp-LaRouches pointe om, at situationen vil fortsætte med at eskalere mod en forværret fare for krig, indtil vi får en pause. Det er en opfordring til os om at eskalere i den retning. Hun sagde, at vi har brug

for en "altomfattende bevægelse", uhindret af uenigheder om mindre punkter. Vi må stoppe denne dødbringende konfrontation.

Der er en voksende følelse af menneskelighed omkring at gøre dette, især i USA og andre steder, på grund af afskyen over præsident Bidens godkendelse af at levere klyngebomber til Ukraine. Aktivister fra LaRouche-organisationen rapporterer om en stærk reaktion fra almindelige amerikanere på gaden, når de bliver mindet om det: "Vi plejede at sende ingeniører, nu sender vi klyngebomber.

Blandt de vigtigste institutionelle udviklinger er, at pave Frans' fredsudsending, kardinal Matteo Zuppi, er i Washington, D.C. fra i dag til den 19. juli. Han skal mødes med præsident Biden i morgen.

Det er også værd at bemærke, at ledere fra det globale flertal i Sydamerika modsætter sig EU's pres for at gå i takt med NATO's globale stedfortræderkrig i Ukraine mod Rusland. Det er den foreløbige rapport fra den første dag af det to dage lange topmøde i Bruxelles mellem lederne af EU og Fællesskabet af Latinamerikanske og Caribiske Stater (CELAC). I et tegn på modstand blev et tidligere forslag om, at Zelenskyy skulle deltage personligt, afvist.

I sin tale advarede Ralph Gonsalves, premierminister i St Vincent og Grenadinerne og roterende formand for CELAC, om, at krigen i Ukraine "fortsætter med at forbruge rigelige ressourcer og fremprovokere unødvendige blodsudgydelser, og den globale økonomi bløder også unødigt, da krig og kampe forårsager enorm smerte og yderligere lidelse for de fattige i fjerne lande gennem stigninger i priserne på mad, olie og kredit. Lad der være konstruktive fredsforhandlinger, ikke uproduktive positurer i jagten på imperialistisk hegemoni eller dominans.

Dette er tiden og muligheden for, at menneskeheden kan bryde ud af dommedagsoptionen. Underskriv og rundsend "Indtrængende

appel fra borgere og institutioner fra hele verden til USA's (næste) præsident".
https://schillerinstitute.nationbuilder.com/urgent_appeal_by_citizens_and_institutions_from_all_over_the_world_to_the_next_president_of_the_united_states

Planlæg, hvordan du kan gøre brug af den nye erklæring, der forventes inden for få timer fra International Peace Coalition/Humanity for Peace om dens firepunktsaftale om principper for fred og dens planer om at fremme begivenheder over hele verden den 6. august, årsdagen for atombombningen af Hiroshima, herunder hoveddemonstrationen ved FN i New York. Se <https://twitter.com/4peacehumanity>

Foto: Ben Mack, Pexels CC0

Forberedelserne til global krig er i fuld gang – vil det amerikanske folk stoppe det?

Ikke korrekturlæst

16. juli 2023 (EIRNS) – I ugen efter NATO-topmødet i Vilnius, hvor ikke en eneste deltager så meget som nævnte ideen om en fredelig forhandlingsløsning på den aktuelle krig i Ukraine, mens flere planer om total krig med Rusland og Kina blev diskuteret i detaljer, er det ikke overraskende, at de førende presseorganer i USA bidrog med nye omfattende forslag til total militær og økonomisk krig mod Rusland og Kina.

Først udgav Foreign Affairs, tidsskriftet for Council on Foreign Relations, den førende britiske efterretningsforpost i

USA, en artikel med titlen "The Myth of Neutrality: Lande bliver nødt til at vælge mellem Amerika og Kina". Man kunne forestille sig, at den var skrevet af den for længst afdøde statsmand John Foster Dulles, som spillede en hovedrolle i at bringe USA på linje som en forlængelse af det britiske imperium og overtage det britiske imperiums rolle i at knuse republikanske bevægelser i Indonesien og Vietnam. Det var Dulles, der retfærdiggjorde denne ondskab med argumentet om, at neutralitet "i stigende grad er blevet et forældet begreb og, undtagen under meget usædvanlige omstændigheder, et umoralsk og kortsigtet begreb". Det var hans modsvar til den historiske Bandung-konference, ledet af Indonesiens præsident Sukarno, sammen med Indiens premierminister Jawaharlal Nehru og Kinas Zhou Enlai, og andre tidligere kolonier, som lancerede det, der blev til den Alliancefri Bevægelse. Sukarno og hans tilhængere blev snart væltet, og hundredtusinder blev slagtet af USA's, Storbritanniens og Australiens kombinerede konspiration.

Men der var ikke brug for Dulles' spøgelse, for krigspartiet kunne tilkalde et nulevende britisk aktiv, Richard Fontaine, CEO for neo-con-forposten Center for a New American Security og tidligere rådgiver for senator John McCain, manden, som Lyndon LaRouche bemærkede, aldrig havde oplevet en krig, han ikke elskede. Fontaine "forklarer", hvorfor lande må afvise neutralitet og i stedet tilslutte sig USA's krigspolitik eller selv blive udslettet. Hans konklusion: "Lande kan ikke både få kagen og spise den. Tiden til at vælge er kommet. Landene bliver nødt til at beslutte, om de vil holde med Washington eller Beijing, eller se ud til at gøre det. I stedet for at forsikre hovedstæderne om, at et sådant valg ikke er nært forestående, bør USA acceptere denne virkelighed og hjælpe udenlandske hovedstæder med at træffe de rigtige valg." (<https://www.foreignaffairs.com/china/myth-of-neutrality-choose-between-america-china>)

Det andet "bidrag" til denne fascistiske tankegang kom fra New

York Times Magazine med en titel, der indrømmer, at USA nu er involveret i "An Act of War: Inside America's Silicon Blockade Against China", der stolt beskriver USA's sanktionspolitik sammen med økonomisk krigsførelse mod Kina som de nødvendige midler til at sikre USA's unipolære herredømme over hele verden. Mens New York Times Magazine klager over, at USA ikke gør meget for at sikre succes i konkurrencen med Kina ved at udvikle bedre teknologier i USA selv, beskriver det stolt USA's succes med at ødelægge Kinas lederskab på afgørende områder inden for videnskab og teknologi, især i teknologisektoren, gennem det ulovlige angreb på Huawei og andre kinesiske teknologivirksomheder, og nu "chipkrigen" i fuld skala mod hele den kinesiske økonomi. Man kan undre sig over, hvordan Times ville have dækket Boston Tea Party. (<https://www.nytimes.com/2023/07/12/magazine/semiconductor-chips-us-china.html>)

Sandheden er, at nationerne i det såkaldte Globale Syd allerede har udtrykt deres foretrukne fremtid, og det er ikke at fortsætte med at tjene deres tidligere koloniherrer. Det "nye paradigme" er allerede tilgængeligt i samarbejdet mellem BRIKS-landene og det kinesiske Bælte og Vej Initiativ, som nu har 149 medlemslande.

I sidste uge var Schiller Instituttet vært for det sjette ugentlige møde i International Peace Coalition, som samler personer og institutioner, der er engageret i global fred for at gøre en ende på krigens vanvid, og sponsorerede en todages konference i Strasbourg, Frankrig, den 8.-9. juli med titlen "På randen af en ny verdenskrig – europæiske nationer må samarbejde med det Globale Syd!", hvor førende politiske, militære og akademiske personer præsenterede ideer og engagerede sig i dybtgående diskussioner om det presserende behov for at lykkes med at stoppe krigsdriften og skabe en ny arkitektur for fred og udvikling for alle nationer.

Schiller Instituttets grundlægger og præsident Helga Zepp-LaRouche talte også ved Diane Sares ugentlige symposium fredag

den 14. juli, hvor hun afsluttede sine bemærkninger til Sare: "Jeg tror, at USA's befolkning er nødt til at lade deres stemmer høre. Jeg tror, det er den strategisk vigtigste faktor, fordi vi er så tæt på Tredje Verdenskrig, og den måde krigen i Ukraine udvikler sig på. Nu er der tale om at sende F-16 kampfly [til Ukraine]. Den russiske udenrigsminister Lavrov har lige været ude og sige, at eftersom disse F-16 jagerfly kan udstyres med atombomber, vil russerne fra nu af, hver gang de ser et sådant jagerfly over Ukraines territorium, være nødt til at antage, at det kan medføre en atombombe. Det sætter det hele i en helt anden kategori. Det burde få det til at løbe koldt ned ad ryggen på alle, for vi er så tæt på en potentiel atomkrigskatastrofe, at det kræver, at USA's befolkning tydeligt tilkendegiver, at de ikke ønsker at bevæge sig i den retning.

"Heldigvis ser det ud til, at der vil være to kandidater, som har udtrykt deres modstand mod konfrontation med Rusland; desværre ikke helt med Kina, når det gælder Trump. Men der er Trump på den republikanske side, og der er Robert Kennedy Jr. på den demokratiske side. Jeg tror, at hvis man tager Diane Sares heroiske kampagne til Senatet, så er der stemmer, som kan ændre USA fuldstændigt og gøre det til en kraft for det gode i verden igen. At være en del af det burde være enhver patriotisk amerikaners ædleste ønske i denne tid. (https://www.sareforsenate.com/new_york_symposium)

Foto: Sawyer Sutton, Pexels CC0

Tale af Mrutyuanjai Mishra

fra Danmark i Strasbourg: "Indiens rolle som fredsmægler i disse kritiske tider".

Det følgende er fra en artikel i Times of India, skrevet af Mrutyuanjai Mishra:

I år fejrer Indien og Frankrig afslutningen på 25 års strategisk alliance og partnerskab. Derfor er den indiske premierminister, Narendra Modi, blevet inviteret som æresgæst ved Bastilledagsparaden den 14. juli. Europæerne, og især franskmændene, vil være opmærksomme på, at Narendra Modi deltager i Bastilledagsparaden, som fejres på samme måde, som vi fejrer Uafhængighedsdagen i Indien, med en særlig militærparade på Champs Elysees i Paris.

Dette internationale møde finder sted præcis efter, at NATO-lederne har afsluttet deres møde i Vilnius den 11.-12. juli, hvor Sveriges optagelse i NATO blev diskuteret. Ikke desto mindre er det vigtigt at indse, at de to sværvægttere blandt de europæiske magter er Tyskland og Frankrig. Jeg havde lejlighed til at besøge Frankrig for nylig, og i sidste weekend holdt jeg et foredrag om følgende emne i Strasbourg, hvor fokus var på det Globale Syd:

Kan Indien spille en konstruktiv rolle i at skabe fred og mindske kløften mellem det Globale Nord og det Globale Syd?

Dette er essensen af min tale:

Vi havde alle lært at bruge udtrykket "den første verdens lande", som stammer fra fransk antropologisk tænkning baseret på en opdeling af samfundet i tre dominerende lag. Nemlig adelen, præsteskabet og borgerskabet. Indien, mit

oprindelsesland, er længe blevet omtalt som et "tredjeverdensland", fordi det ikke var allieret med de kapitalistiske NATO-lande under den kolde krig og heller ikke var direkte allieret med den kommunistiske sovjetblok. Landene i den sovjetiske blok blev omtalt som "den anden verdens" lande.

Mærkeligt nok har Indien haft succes med at samarbejde med begge blokke og har bevaret en uafhængig tilgang til sin udenrigspolitik. Da kritisk tænkning blev afgørende i det 21. århundrede, blev udtrykket "den tredje verden" forældet, fordi det blev betragtet som neokolonialistisk at forvente, at de såkaldte tilbagestående lande skulle moderniseres og liberaliseres og blive som "den første verdens lande", som er repræsenteret af de 31 medlemmer og snart 32 medlemmer, hvis Sverige tilslutter sig NATO-alliancen.

Så vi er nødt til at vænne os til udtrykket "det Globale Syd", som repræsenterer de to mest folkerige lande i verden, Indien og Kina, og de fleste af de fattige lande på den sydlige halvkugle. Indien og Kina ligger ikke nødvendigvis på den sydlige halvkugle, men det meste af den fattige verden og mellemkomstlande i Asien, Latinamerika og Afrika findes på den "sydlige halvkugle".

Købekraften i det globale syd er stigende, og i dag udgør de såkaldte BRIKS-lande en væsentlig del af den globale økonomi, mens den såkaldte "første verdens" andel af den globale økonomi gradvist falder. En ny verdensorden er under opsejling.

Der er kræfter i verden, som ikke ønsker at se en fredelig opblomstring af det Globale Syd, og som konstant ønsker at påtvinge planeten en krigstilstand, der tvinger det fattige Syd til at mobilisere flere af sine ressourcer i forsvarssektoren og ofte må opleve et destabiliseret nærområde. Selv om Indien oplever en sund økonomisk vækst, er det omgivet af lande, der underpræsterer økonomisk set. Eksempler er Pakistan og Sri Lanka.

Men efterhånden vil vi se, at det Globale Syd vil forsøge at gøre sin indflydelse gældende, og hvis de er organiserede og dygtige, vil de være i stand til at sætte en dagsorden for politisk stabilitet og udvikling for alle deres borgere på den globale arena.

Lad os tage et nyligt eksempel: På trods af konstant pres fra de vestlige lande lever to tredjedele af verdens befolkning stadig i lande, der er neutrale eller direkte støtter Rusland i krigen i Ukraine. De er mere bekymrede over fattigdom og fødevareresikkerhed og ønsker at forbedre levestandarden for deres millioner af borgere.

Den USA- og EU-ledede blok, inklusive alle NATO-landene, repræsenterer omkring 36% af verdens befolkning, og de er primært forenede og konsekvente i deres militære støtte til Ukraine og har enstemmigt godkendt økonomiske sanktioner mod Rusland.

I mellemtiden bor næsten en tredjedel af verdens befolkning i lande, der indtil videre har forholdt sig neutrale. Under Indiens ledelse har disse alliancefrie stater, herunder Brasilien, Saudi-Arabien, Sydafrika og De Forenede Arabiske Emirater, gjort deres yderste for at undgå at vælge side, mens de har prioriteret politisk og økonomisk ustabilitet. Østrig og Schweiz er også neutrale lande i Europa.

I 2030 forventes det, at tre af de fire største økonomier vil befinde sig i det Globale Syd – i rækkefølgen Kina, Indien, USA og Indonesien. Allerede nu overgår BNP målt i købekraft i de BRIKS-lande, der dominerer det Globale Syd – Brasilien, Rusland, Indien, Kina og Sydafrika – BNP i det Globale Nords Gruppe Syv (G-7)-klub.

Dr. S. Jaishankar, Indiens udenrigsminister, sagde for nylig: "Europa er nødt til at vokse ud af den tankegang, at dets problemer er verdens problemer, men verdens problemer er ikke Europas problemer."

De stærke kommentarer fra Jaishankar kom midt i de europæiske landes ihærdige forsøg på at overbevise Indien om at indtage en hård attitude over for den russiske invasion af Ukraine.

Lad os se nogle fakta i øjnene. En tredjedel af kvinderne i Indien er stadig analfabeter, og selv om millioner af indere og kinesere er kommet ud af fattigdom, kan der gøres meget for at forbedre levestandarden for millioner af andre i både Indien og Kina og resten af det Globale Syd. Vandknaphed påvirker millioner af mennesker i det Globale Syd, og landene i det Globale Syd er uforholdsmæssigt hårdt ramt af klimaforandringer. Derfor er der brug for en ny vision om en verden uden krige og en verden, hvor samarbejde bliver en grundpille i social interaktion i stedet for konkurrence.

Hvem ved, hvis den konstante NATO-udvidelse og omringning af Rusland ikke havde fundet sted, ville vi sandsynligvis også have haft fred i Europa. I stedet for at øge antallet af lande i en privilegeret militæralliance, kunne vi skabe en alliance for økonomisk stabilitet, bedre læsefærdigheder, sundhedspleje til en overkommelig pris og fredelig vækst. Det er denne dagsorden, der har brug for global opmærksomhed nu.

Mrutyuanjai Mishra

Mrutyuanjai Mishra er kommentator på Politiken, Danmarks største avis. Han kommenterer også Asien på danske tv- og radiokanaler. Han har skrevet mange analytiske artikler om Asien og Indien i flere danske aviser. Han har studeret antropologi på Københavns Universitet og har specialiseret sig i menneskerettigheder og demokratisering. Mrutyuanjai Mishra har tilbragt halvdelen af sit liv i Indien og den anden halvdel i de skandinaviske lande Danmark og Sverige. Mrutyuanjai Mishra er også konsulent og underviser i spørgsmål relateret til Indien og Asien på videregående uddannelsesinstitutioner. Han arbejder i øjeblikket på en bog om Indien, der skal bruges til højere uddannelsesformål i de skandinaviske lande.

<https://timesofindia.indiatimes.com/blogs/mind-the-gap/the-time-is-ripe-for-the-enhancement-of-the-friendship-between-france-and-india/>

Foto: Schiller Institute, Michelle Rasmussen, can be reproduced with attribution.

Konference tale af Jens Jørgen Nielsen fra Danmark i Strasbourg: De vestlige landes manglende strategi for at undgå atomkrig

Jens Jørgen Nielsen, dansk historiker, forfatter og foredragsholder om Rusland og Ukraine. Han er uddannet i idéhistorie og kommunikation og var Moskva-korrespondent for Politiken i slutningen af 1990'erne. Leder af den Russisk-Danske Dialogorganisation, har tidligere været lektor i kommunikation og kulturforskelle.

Her er en dansk oversættelse af Jens Jørgen Nielsens tale:

Jeg vil starte med en påstand: EU mangler en politisk strategi. Der er en overflod af ord, højrøstet snak og forsikringer om, at EU vil det gode (retssamfund, menneskerettigheder for alle, lovbaseret verdensorden m.m.). Der er også en masse moraliseren og erklæringer

om, at EU står for alt det gode sammen med vores atlantiske partnere. Men der mangler en egentlig strategi. Det er blevet endnu mere tydeligt efter krigen i Ukraine. Den todelte verden i det gode og det onde, kombineret med stærke følelser og mangel på konkret viden om den komplekse situation i Ukraine og Rusland, er en uheldig blanding. Den umuliggør forhandlinger og kompromiser og hindrer enhver kontakt med modparten (Rusland), hvilket i sidste ende baner vejen for potentiel gensidig ødelæggelse.

Denne helliggørelse og følelsesladede opfattelse af situationen i Ukraine forhindrer en reel analyse af både den anden parts interesser og ens egne interesser. Derfor er EU politikere, der holder fast i denne måde at forstå og tænke på, ude af stand til at forsvare interesserne hos det folk, de formodes at repræsentere. Ukraine-krisen er et godt eksempel på dette. De fleste EU-lande har i vid udstrækning valgt at rette ind efter USA i spørgsmålet om forholdet til Rusland. De har accepteret alle sanktioner mod Rusland og har også besluttet at levere våben og økonomisk støtte til Ukraine. Men der er en væsentlig forskel mellem USA og EU. USA kan åbent og konkret definere sine interesser. Fra et geopolitisk perspektiv ønsker USA at begrænse Rusland for at sikre, at det ikke bliver en konkurrerende supermagt som Sovjetunionen. USA ønsker også at opretholde tætte bånd mellem EU-landene og sig selv, primært gennem NATO. Hertil kommer, at USA ikke ønsker, at EU-landene udvikler tætte forbindelser med det, de opfatter som rivaler eller modparter som Kina og Iran.

Denne EU-politik er selvdestruktiv. Det er især tydeligt i forbindelse med sanktionerne mod Rusland, som mest har gavnet USA og kun haft en begrænset indvirkning på Rusland. Kunne man ikke have forudset, at sanktioner mod gas og olie ville føre til betydeligt højere priser? Og

at det ville påvirke mange europæiske lande negativt, især Tyskland? Prisstigningerne og usikkerheden om forsyningen af energi fra alternative kilder har skabt ustabilitet i den tyske og andre landes industrier. Tyskland gik endda længere ved at lukke sit olieraffineri i byen Schwedt an der Oder og opgive russisk olie gennem Druzhba-olierørledningen. Rørledningen var ikke omfattet af sanktioner, men Tjekkiet, Slovakiet og andre østeuropæiske lande var næsten 100 % afhængige af den. Så Druzhba var undtaget fra sanktionerne. Men Tyskland valgte noget andet. De gik endnu videre end de fælles sanktioner. Derfor måtte Tyskland ty til at købe LNG-gas og olie fra spotmarkedet. Det mest absurde er, at Tyskland bl.a. købte en masse olie fra Indien, som blev transporteret via klimabelastende supertankere. Hvor fik Indien olien fra? I de fleste tilfælde var det fra Rusland! Hvor er i øvrigt de klimabevidste grønne politikere i denne sag?

Ikke alene har EU-landene sandsynligvis skadet sig selv i langt højere grad, end de har skadet Rusland, som hurtigt har omlagt sin handel til ikke-vestlige lande, men burde politiske og økonomiske analytikere ikke have forudset dette? Rusland er langt fra isoleret; det har stærke relationer i Asien, Mellemøsten, Afrika og Latinamerika. Desuden er mange af disse ikke-vestlige lande ret irriterede på EU (og USA) på grund af deres nedladende holdning til dem. EU har positioneret sig som en vasal for den nuværende amerikanske konfrontationspolitik, hvilket er en ugunstig position. Desuden har sanktionspolitikken skabt uro i den globale økonomi og ramt fattige lande uforholdsmæssigt hårdt mange steder. Derfor har mange af disse lande foreslået konkrete fredsinitiativer i forbindelse med Ukraine-krigen (Kina, Tyrkiet, afrikanske lande osv.).

Det er interessant, at der var flere fredsforhandlinger mellem Rusland og Ukraine. Hviderusland faciliterede en af dem, mens Tyrkiet, Israel og Italien faciliterede

andre i begyndelsen af krigen. Endnu mere interessant er det, at Israels tidligere premierminister, Naftali Bennett, som ledede nogle forhandlinger mellem Rusland og Ukraine i foråret 2022, udtalte, at der var et ønske om fred fra både den ukrainske og russiske side. Men dette ønske blev forpurret, især af Storbritannien, USA, EU og overraskende nok Tyskland.

I år blev en interessant analyse med titlen "Avoiding War" udgivet af det anerkendte amerikanske analyseinstitut, RAND Corporation. Den opfordrer til en helt ny måde at tænke om Ukraine på. Det var ikke forventet. Analysens konklusioner er bl.a.: Omkostningerne og risiciene ved den første politik i forhold til Ukraine og Rusland retfærdiggør ikke afkastet. Der bliver ikke nogen ukrainsk sejr over Rusland. Den nøjagtige placering af grænsen i Ukraine er ikke vigtig for USA's nationale interesser, som det hedder i analysen. Det er vigtigt at bemærke, at RAND Corporation er en analytisk institution og ikke en national administration eller et parlament. Ikke desto mindre har tænketanken betydelig indflydelse i USA, og europæerne kunne helt sikkert lære af denne analyse. Så hvordan bør en ny europæisk politik se ud?

1. Den skal være forankret i virkeligheden og ikke basere sig på absolutistiske og forenklede sort-hvide fortællinger.
2. Den skal være i stand til at definere nationale interesser og være baseret på den ed, som mange politikere aflægger, når de tiltræder et parlament, nemlig at prioritere befolkningens velfærd, herunder økonomi, velfærd og sikkerhed. Dette er kun delvist blevet realiseret i EU indtil videre.
3. EU-landene er nødt til at træde ned fra deres overlegne position og engagere sig i andre civilisationer, herunder dem i Asien, Afrika og Mellemøsten. Den nedladende tilgang til ikke-vestlige

lande er til dels et levn fra kolonitiden. Denne arrogance bør erstattes med konkret viden om andre kulturer. I den sammenhæng kunne EU lære meget af samarbejdet inden for BRIKS, hvor der ikke er de samme arrogante holdninger.

4. EU-landene bør forstå, at en betingelsesløs tilslutning til USA's udenrigspolitik er en blindgyde. EU har en grundlæggende interesse i at samarbejde med især Rusland – men også med andre ikke-vestlige lande på lige vilkår.

En europæisk politik i denne retning ville være mere i tråd med Europas vigtige historiske aspekter og bedste traditioner. Den Europæiske Union (EU) har potentialet til at opnå dette, men den skal være opmærksom på to vigtige overvejelser. For det første er medlemslandene i EU i sagens natur forskellige, og de bør have lov til at bevare deres individualitet. At påtvinge ensartethed baseret på ideologiske linjer ville ikke være hensigtsmæssigt. For det andet har andre regioner i verden forskellige historier, kulturer og traditioner, der adskiller sig fra EU's. Det er ikke disse ikke-vestlige landes formål at efterligne EU-landene.

Foto: Schiller Institute, Michelle Rasmussen, can be reproduced with attribution.

Webcast: Opbygning af en overordnet fredsbevægelse –

en diskussion med Helga Zepp-LaRouche

Onsdag den 12. juli 2023

HARLEY SCHLANGER: Hej og velkommen til vores ugentlige livestreamede dialog med Helga Zepp-LaRouche, grundlægger af og formand for Schiller Instituttet. Det er den 12. juli 2023. Jeg hedder Harley Schlanger, og jeg er jeres vært i dag. Du kan sende dine spørgsmål og kommentarer til questions@schillerinstitute.org

De to uforenelige tendenser i verdens strategiske anliggender var begge i bevægelse i løbet af de sidste dage. NATO har holdt møde i Vilnius, Litauen, hvor de bekræftede deres forpligtelse til krig, hvilket blev understreget af USA's villighed til at sende klyngeammunition til Ukraine i strid med konventioner, der er underskrevet af mere end 120 lande. Og mens krigshøgene var samlet der, mødtes den toneangivende fredsbevægelse i Strasbourg i Frankrig til en fremragende konference i weekenden, og i fredags, den 7. juli, var der også et opfølgende møde i International Peace Coalition, som bevæger sig – måske ikke så hurtigt, som det er nødvendigt – men det bevæger sig.

Helga, lad os begynde med et spørgsmål, der afspejler spændingerne mellem disse to retninger, det unipolære krigsparadigme og mobiliseringen for en ny strategisk og udviklingsmæssig arkitektur. Jeg vil starte med et spørgsmål fra Suzanna C., som spørger: "Står vi ved et strategisk vendepunkt for fred?" Så beskriv din analyse af, hvor tingene står, og om vi rent faktisk befinder os ved den slags vendepunkt.

HELGA ZEPP-LAROUCHE: Ja, jeg mener, vi er helt sikkert ved slutningen af en hel æra. Jeg tror, at resultatet af NATO-

topmødet blev genstand for en masse skuespil, for jeg kiggede på de forskellige scenarier, som blev offentliggjort af især de tyske tænketanke, DGAP og SWP, den anden store regeringsrelaterede tænketank. Og hvis man ser på deres scenarier, var det meget klart fra begyndelsen, at de ikke ville tilbyde Ukraine fuldt medlemskab, og de ville heller ikke tilbyde en tidsplan for Ukraines indtræden i NATO. Men det var meget klart, at der længe før var truffet en beslutning om, at fremgangsmåden grundlæggende ville være at bevæbne Ukraine til bristepunktet med langtrækkende våben, hvor Macron kom ind, og Frankrig nu leverer langtrækkende våben; og alle de store våbensystemer vil blive leveret – Tyskland vil levere 70 kampvogne mere, 700 millioner euro mere militærudstyr; andre lande gør tilsvarende. Så der er en enorm militær opbygning af Ukraine og en aftale om at strømline militærøvelser og træning og alting med NATO-standard. Så hvis man virkelig ser på substansen i det, forekommer det mig, at det er alt andet end et formelt NATO-medlemskab; men integration, efterretninger, hjælp med cyberangreb, hvis de kommer. Så i en vis forstand lignede det en masse teater for mig. Præsident Zelenskyj lavede et lille show, hvor han sagde, at han var så skuffet over, at der ikke var nogen tidsplan, men efterhånden som topmødet skred frem, var han meget tilfreds med resultatet.

Så problemet med topmødet er, at det er den globale NATO-dagsorden. De havde en hel session for gæsterne, som var de fire Stillehavslande – jeg tror, det var Japan, Australien, New Zealand og Sydkorea. Og en stor del af diskussionen handlede om Kina i denne sammenhæng, at problemerne i Euro-Atlanten er problemerne i Indo-Stillehavet og omvendt. Så hvis man ser bort fra al konfettien og diskussionen, er det dagsordenen for Global NATO, det er dagsordenen for at behandle ikke bare Rusland, men også Kina i stigende grad som en modstander. Der var absolut ingen mulighed for at afslutte krigen, for at få en slags forhandlet fred: Så i en vis forstand er det desværre præcis, hvad der blev forventet. Så

i den forstand ser jeg ikke noget skelsættende punkt der.

Men jeg ser et vendepunkt, hvor situationen er så anspændt, at den ikke kan fortsætte. Jeg mener, hvad er det for noget med at lave denne langsigtede forpligtelse til den militære opbygning af Ukraine, når de vestlige økonomier tydeligvis er i en forfærdelig tilstand? Der var noget med, at præsident Biden sagde, at grunden til, at USA besluttede at sende klyngebomber, og Biden græd næsten krokodilletårer og sagde, at det var så svært at træffe denne beslutning, men at han var nødt til at gøre det, fordi den anden ammunition simpelthen var opbrugt. Det rejser en masse spørgsmål: Hvordan kan det være, at verdens stærkeste militærmagt, USA, som lige nu har et militærbudget på 1 billion dollars om året – det er ikke peanuts, det er 1 billion dollars – at de ikke kan producere nok ammunition til at fortsætte denne krig? Det var meningen, at Rusland skulle være kollapset, var det ikke historien? Jen Psaki, tidligere talskvinde for Det Hvide Hus, sagde for et år siden, at hvis Rusland ville bruge klyngevåben, og hun sagde på det tidspunkt, at hun ikke havde noget bevis for, at det var tilfældet, ville det være en krigsforbrydelse. Hvis USA nu sender klyngevåben, er det så en krigsforbrydelse, eller er der to forskellige standarder?

Jeg tror, at det på en eller anden måde viser hele pointen: Hvis man ser på slutdokumentet, det kommuniké, som NATO udsendte, er alle udsagnene om, hvor vi er, yderst tvivlsomme. [https://www.nato.int/cps/en/natohq/official_texts_217320.htm] Man kan anfægte stort set hver eneste sætning, fordi det er den officielle fortælling om Ruslands “uprovokerede krig”, og man kan sige meget, og der bliver sagt meget om det af alle mulige mennesker – intellektuelle i USA, fredsforkæmpere i Europa – de peger alle på, at historien ikke startede den 24. februar 2022, men at der faktisk var de brudte løfter fra udenrigsminister James Baker til Gorbatsjov og alle disse andre udviklinger.

Så klyngebomber er absolut en krigsforbrydelse, det er der

ingen tvivl om, for selv Cambodjas premierminister Hun Sen gik ud og advarede mod brugen af klyngebomber og sagde, at mere end 50 år efter krigen i Vietnam, som også omfattede hans land, var slut, er der stadig hundredvis af mennesker hvert år, der bliver dræbt eller lemlæstet af eksploderende klyngebomber.

Og antallet af klyngebomber, som USA nu planlægger at levere til Ukraine, er 300 millioner! Kan du forestille dig 300 millioner bomber, hvor de hævder, at kun 2,5% har fejl, og derfor kan eksplodere senere; ja, erfaringen viser, at det ikke er helt sådan: Det er mellem 20% og 40% af disse bomber, der ikke detonerer i starten, og derfor kan de, hvis de er et sted på landet, dræbe folk årtier senere. Det vil også være et stort problem, fordi meget af dette er agerjord i Ukraine, så hvad skal der ske med de landmænd, der skal dyrke den jord, når krigen er slut? De vil have forurenede den jord i lang tid fremover.

Så jeg synes, det er virkelig forfærdeligt, og det kræver simpelthen, at den internationale fredsbevægelse bliver meget mere aktiv: Vi er absolut nødt til at kræve, at denne krig bliver afsluttet gennem forhandlinger. At sige, at hvis man kræver en afslutning på krigen, fremmer man allerede krigen, det er ikke sandt! Vi har altid sagt, at vi er enige med pave Frans, som tilbød Vatikanet som forhandlingssted, at disse forhandlinger bør starte uden forhåndsbetingelser. I betragtning af, at vi støtter ideen om en ny sikkerheds- og udviklingsarkitektur, som skal tage hensyn til alle lande på planeten, skal der naturligvis tages hensyn til både Ukraines og Ruslands interesser: Det er indlysende, ellers får man ikke en fredsaftale.

Jeg mener, at folk virkelig bør tænke sig om en ekstra gang, når de læser resultaterne af dette topmøde, som jeg ikke mener som sådan er et vendepunkt, men jeg mener, at historien om, at NATO er så forenet, ikke er sand; og jeg mener, at vendepunktet kommer af det faktum, at det er baseret på ideen

om, at alt dette vil blive gjort, at den militære opbygning vil blive gjort, når USA ikke engang kan producere konventionel ammunition i tide, og når alle rapporter siger, at den tyske industri er afindustrialiseret. Dette vil medføre en enorm eksplosion: Jeg tror ikke, det vil fortsætte for evigt, for lige nu er det seneste tal, der er offentliggjort, at 36% af alle tyske virksomheder overvejer at investere andre steder end i Tyskland, fordi forholdene er ved at udarte til det uudholdelige.

Så Tyskland står over for et fuldstændigt kollaps af sin industri, hvilket vil have en utrolig indvirkning på det sociale system: Allerede nu lukker de hospitaler, alt sammen under påskud af en medicinsk reform for at fjerne ineffektive hospitaler, men det er ikke hele pointen med at have hospitaler! Hospitaler skal være inden for rækkevidde: Hvis du får et hjerteanfald eller en anden ulykke, og du skal rejse i flere timer, vil du sandsynligvis dø. Men du er nødt til at have et regionalt hospital til at dække alle disse nødsituationer. Man har allerede lukket hundredvis af hospitaler, og man planlægger at lukke yderligere 500 hospitaler alene i Tyskland. Man kan faktisk se på omkostningerne – al denne værdi, der fejldirigeres til våbenindustrien, det er al den fysiske værdi, der kunne bruges til sundhedsvæsenet, uddannelsessystemerne, skoler, uddannelsesprogrammer for unge mennesker; alle former for nødhjælp; infrastruktur, det bliver alt sammen forsømt. I stedet bliver alt puttet ind i skorstenen på det militærindustrielle kompleks, og det bliver blæst ud i røg, hvilket betyder en fuldstændig ødelæggelse af samfundets faktiske rigdom.

Jeg tror, det er den tidsindstillede bombe, hvor luntten brænder, for med det kollapsende system og de sociale konsekvenser af det, kan det ikke opretholdes for evigt. Så min fornemmelse er, at akilleshælen i hele NATO-monsteret, og det er et monster, er, at det er en kolos på lerfodder, fordi

den økonomi, som det er baseret på, er fuldstændig rådden.

SCHLANGER: Vi har et par spørgsmål om at samle et alternativt system, først om konferencen fra Thomas B. Han sagde: "Tak for konferencen," med henvisning til Strasbourg-konferencen, tror jeg, "der bringer folk fra alle nationer sammen til fælles formål for menneskeheden. Det er det, der er brug for." I den forbindelse er der et spørgsmål fra Mushtaq, en ingeniørprofessor, som skriver: "Vi har brug for konkrete løsninger for at imødekomme forskellige landes nationale interesser. Hvordan gør man det?"

ZEPP-LAROUCHE: Det er egentlig meget nemt, for hvis man går til det første princip i mit forslag til ti principper for en ny international sikkerheds- og udviklingsarkitektur, så er det første princip, at hver eneste nation skal være absolut suveræn.

[<https://schillerinstitute.com/blog/2022/11/30/ten-principles-of-a-new-international-security-and-development-architecture/>]

For på samme måde som der ikke er nogen facitliste for den rigtige måde at gøre tingene på, er man nødt til at tage hensyn til hver nations kulturelle tradition, geografi, demografi, alle mulige faktorer, som er forskellige i hvert land; og det må være hvert lands suveræne beslutning at vælge vejen for deres egen udvikling. Men principperne for fysisk økonomi er universelle. Den meget vigtige opfattelse, som blev udviklet af min afdøde mand, Lyndon LaRouche, at der er en sammenhæng mellem den energitæthed, der anvendes i produktionsprocessen, og den potentielle relative befolkningstæthed, som kan opretholdes med det niveau af energitæthed, der anvendes i produktionsprocessen, det gælder for alle lande – uanset om du har en såkaldt kommunistisk økonomi, eller om du har en økonomi, der er mere, lad os sige, købmandsagtig eller mere fri (selvom det er det mest problematiske på grund af de grunde, som Friedrich List og Henry C. Carey har givet til, at det problem eksisterer). Men når først det er afklaret, så har hver nation ret til sin egen

udvikling, men at deres universelle principper for fysisk økonomi, hvad der er produktivt, og hvad der ikke er produktivt, så kan du få et harmonisk samarbejde mellem de forskellige mikrokosmosser, der forfølger deres egne interesser for at få den maksimale gavnlige udvikling inden for mikrokosmos, men behandler udviklingen af de andre mikrokosmosser som deres egne interesser og omvendt. Så udviklingen i alle mikrokosmosserne repræsenterer harmonien i makrokosmosserne, dvs. verdensøkonomien som helhed.

Så det er egentlig ikke så svært, for når man først har respekten for den andens suverænitet, princippet om ikke at blande sig i den andens sociale system, respekten for, at det andet land forfølger sin egen måde at gøre tingene på, så er det meget nemt. Du ved, den eneste grund til, at folk tror, eller lande tror, at de har så store problemer med deres naboer, er, at hvis man følger Mandeville – han var den såkaldte økonom, der sagde, at privat synd bidrager til det offentlige fælles gode, hvilket betyder, at hvis du har en masse kriminelle, som så alle har brug for advokater, og derfor bliver advokater og dommere rige, og hvis du derfor har en privat kriminel, bidrager det stadig til det fælles gode, det er naturligvis en meget tynd dækhistorie for et kriminelt system. Men på den anden side, når du har et system, som det plejede at være i perioder i Europa, for eksempel da Charles de Gaulle var i Frankrig, gik Frankrig i denne retning; med Adenauer gik Tyskland bestemt i denne retning. Med Enrico Mattei i Italien havde italienerne tendens til at gå i denne retning. Og hvis hver stat, hver nation, fremmer deres eget fælles bedste og ikke har denne form for kasinoøkonomisk overhæng, så er det meget nemt at have en harmoni af interesser blandt alle nationer.

SCHLANGER: Og jeg tror, den anden pointe er, at forhandling og diskussion er vejen frem til det, i modsætning til tyranisering og trusler.

Nu er der et spørgsmål fra en lytter fra Republic Broadcast

Network i Dallas, Texas, som spørger: "Vil BRIKS indføre en ny valuta på deres møde i august, og vil de tillade Macron at deltage?"

ZEPP-LAROUCHE: Tja, det ved jeg ikke. Der er rapporter om, at de måske gør det, men det er heller ikke sikkert, at det sker, så jeg har ingen sikker information om det. For det er klart, at man har et problem, når man har en international valuta, for eksempel når man tænker på indførelsen af euroen, hvor man dybest set havde en international valuta, som ikke tog højde for, at man havde meget udviklede lande – eller meget industrialiserede lande, skulle jeg sige – og så mere landbrugsprægede lande, og mere udviklede lande, mindre udviklede lande. Så man er nødt til at overveje en masse ting, og sådan en international valuta ville naturligvis være en parallel valuta til andre valutaer, så måske viser problemerne sig på en lidt anden måde.

Så jeg er ikke sikker. Det er en svær ting, og det skal gøres rigtigt, og der er mange forhindringer, der skal overvindes. Så jeg er nødt til at udskyde svaret på det spørgsmål til et senere tidspunkt, for jeg tror ikke, at oplysningerne er helt, kontrollerbare der.

Hvad angår Macron: Jeg ville blive meget overrasket, hvis Macron blev inviteret, for du ved, landene i det Globale Syd, som de demonstrerede på det internationale finanstopmøde, der fandt sted i Frankrig for en måned siden, den 22.-23. juni, de vil ikke finde sig i mere vrøvl. Se videoen om dette internationale finanstopmøde, for da Sydafrikas præsident Ramaphosa svarede, sagde han: Hør, I finansierer Inga-dæmningen i Congo for os, som vil give elektricitet til 12 nationer, tror jeg – eller måske mindre, 5 eller 7 nationer – i Afrika, i betragtning af at 600 millioner mennesker i Afrika ikke har adgang til elektricitet, så vil vi tro på, at I er seriøse. [<https://youtu.be/vJfWKJfdplc?t=623>] Men dybest set ønsker vi ikke at høre dine søndagsprædikener mere – det er nu mine ord. Kameraet blev vendt mod Macron, og han så virkelig

forfærdet ud over dette svar.

Jeg tror, at det er afgørende, at landene i det Globale Syd, det er lande, som har lidt under 500 års kolonialisme, og efter efterkrigstiden i den såkaldte "uafhængighed", som de fik på forskellige tidspunkter, oplevede de, at kolonialismens system fortsatte i form af IMF's betingelser, i form af handelsbetingelser, WTO's regler og lignende ting, så de er virkelig kommet til det punkt, hvor de ikke vil have det mere. Og eftersom de har et alternativ lige nu i form af Kina, Bælte- og Vej-Initiativet, BRIKS og mange andre organisationer som SCO og andre organisationer, der nu er under udvikling, ville jeg blive overrasket. Hvis Macron bliver inviteret, er jeg sikker på, at han bliver nødt til at opføre sig ordentligt, men jeg er ikke sikker på, at han bliver inviteret i første omgang.

SCHLANGER: [griner] Jeg er ikke sikker på, at han kan opføre sig ordentligt!

Et andet spørgsmål i denne retning, og det er en person, hvis e-mailadresse er "go global south", stiller spørgsmålet: "Vil Indien blive lokket til at spille en aktiv rolle i Quad? Og forsøger Biden at trække Indien væk fra Rusland?"

ZEPP-LAROUCHE: Svaret på det sidste er helt sikkert ja. Det "demokratiske Vesten", de regelbaserede, værdibaserede mennesker, som ikke har noget problem med at sende klyngebomber til Ukraine, Steinmeier, som naturligvis er imod klyngebomber, men han ønsker ikke at falde i armene på Biden. Så huskede folk – vent et øjeblik, Steinmeier kendte til denne tyske statsborger Kurnaz, som i mange år sad uskyldigt i Guantanamo, og Steinmeier vidste det, og han gjorde ikke noget. Så folk husker alle disse ting.

Nå, men for at vende tilbage til den værdibaserede orden, så tror jeg, at det grundlæggende problem er, at vi befinder os i en situation, hvor hele verden er ved at udvikle sig til et

system – det er endnu ikke klart, hvor det vil ende: Det er vor tids store udfordring, at vi lige nu befinder os i slutningen af det gamle system, og det system er helt sikkert slut. Intet kan få ånden tilbage i flasken. Men vil Vesten samarbejde med landene i det Globale Syd, landene i Afrika, Latinamerika og Asien, hvilket forekommer fornuftigt? Vi ville slet ikke have brug for en konflikt, hvis Vesten besluttede sig for at samarbejde med det Globale Syd. Så det er op til os, befolkningen i Tyskland, USA, dybest set, at sikre, at konfrontation ikke er den eneste mulighed, og den eneste måde, vi kan sikre det på, er ved at blive hørt, vi skal ses, vi skal demonstrere, vi skal gå til møder, vi skal blive politisk aktive, og jeg tror, at det vil afgøre svaret på spørgsmålet.

SCHLANGER: Men det spørgsmål, der blev rejst, handlede også specifikt om Indien: Tror du, at Bidens og Blinkens indsats vil fungere i forhold til Indien?

ZEPP-LAROUCHE: Som jeg sagde, vil de gøre alt for at få samtlige lande i det Globale Syd med – de rejser til Brasilien, til Afrika, til alle mulige steder; til Indien var der en hel flok af disse mennesker, von der Leyen, forskellige andre mennesker. Der var stor bekymring for, at Modi, da han tog til USA, ville ende med at blive medlem af Global NATO. Jeg var lidt skeptisk, for jeg har mange venner, der har været venner med Indien i mange år, og de sagde alle: "Nej, Indien vil forblive uafhængigt." Det viste sig, at Modi tog til USA, han havde et venskab med USA, men da han kom tilbage – jeg tror, det var efter mødet i Paris – ringede han til Putin for at aflægge rapport til ham og forsikre ham om, at venskabet med Rusland er langtidsholdbart, og at det vil bestå. [<http://en.kremlin.ru/events/president/news/71561>]

Så min mavefølelse er, at mens der er alle mulige manøvrer og bestræbelser på at bruge konflikten mellem Pakistan og Indien, bruge spændingerne med Kina, bruge alle mulige regionale konflikter til at manipulere situationen, så tror jeg, at Indien grundlæggende er et land, der siger, se, vi er

nu det land med flest mennesker, flere end Kina efterhånden; vi har en meget hurtigt voksende økonomi, vi har en af de ældste civilisationer på denne klode – så jeg tror ikke, at Indien vil blive trukket ind i disse spil, selv om der uden tvivl er farer. Men jeg tror, at Indiens alliancefri tradition er stærkere.

SCHLANGER: Her er et spørgsmål fra John C., som spørger: "Hvordan kan NATO overveje medlemskab af Ukraine? Rusland har defineret det som en rød linje. Det ville forpligte NATO til Tredje Verdenskrig." Og han spørger dybest set, hvordan de kan være så selvmorderiske?

ZEPP-LAROUICHE: Det er de helt klart, og jeg tror, at det etablerede Vesten, der er ikke så stor forskel – jeg mener, USA, Storbritannien og EU, jeg tror, de har mistet enhver form for realitetssans! De siger ting, som hvis man havde nogen fra en tidligere generation, lad os sige Franz-Josef Strauss i Tyskland eller Herbert Wehner eller Helmut Schmidt, og de lyttede til, hvad disse mennesker siger, så ville de sige: "Hvor kommer disse mennesker fra? Hvilken film er de med i?" Jeg tror virkelig, at de alle lider af et fuldstændigt tab af virkelighedssans, og jeg tror, at de selv tror på deres egen propaganda. Jeg mener, de har lagt så mange kræfter i at lave NATO-propaganda, den vestlige propaganda om "vi, de smukke; vi, de gode; vi, der altid har ret; vi, der er baseret på værdier..." Det er sådan en arrogance, du ved, som om disse andre lande ikke har værdier!

Jeg vil ikke starte et stort postyr af ophidselse, for jeg tror ikke, det er hovedspørgsmålet, men i Vesten skubber de på dette LGBT-spørgsmål; Rusland og Kina og mange andre lande afviser det, fordi de siger: "Dette er helt imod vores traditionelle værdier, som er baseret på kristendom eller konfucianisme, eller hvad som helst, og vi ønsker at beholde vores værdier." Så hvem er disse mennesker i Vesten, som siger, at de er "autokrater" og "diktatorer", bare fordi de ikke ønsker, at deres værdier bliver ødelagt, og at der bliver

indført andre værdier, som er fremmede for deres egen kultur og tradition? Kun en person, der er fuldstændig opslugt af sin egen propaganda og dens budskaber, hvor det hele er i det offentlige tv og radio og så videre, kun hvis man er beruset af det, der sendes ud 24 timer i døgnet, kan man have sådan et realitetstab.

Men der er en voksende uoverensstemmelse mellem, hvad folk tænker i næsten alle lande i det såkaldte Vesten, og de såkaldte etablissementer, og jeg tror, at den kløft vil fortsætte med at blive større og større. For det, disse regeringer presser på for, er simpelthen ikke i deres egne befolkningers interesse! Så jeg tror, at den kløft snart vil manifestere sig tydeligere end nu.

SCHLANGER: Helga, vi havde et meget interessant videnskabspanel, der tog klimaspørgsmålet op på konferencen den 8.-9. juli i Frankrig. Og der er et spørgsmål fra JT, som refererer til hedebølgen i det sydvestlige USA, og han spørger: "Så hvis Phoenix er i fare for et blackout, der vil dræbe ni gange flere mennesker end orkanen Katrina, hvorfor ser vi så bare på, at det sker, i stedet for at handle på truslen?" og underforstået, at USA's energipolitik gør folk sårbare over for disse forandringer og ekstreme. Så spørgsmålet er, hvorfor vi bare ser på i stedet for at gøre noget?

ZEPP-LAROUICHE: Tja, næsten hver eneste såkaldte klima-anomalitet eller nødsituation er, og det kan bevises i hvert eneste tilfælde, resultatet af manglende investeringer i infrastruktur, energi, vandforvaltning eller lignende infrastrukturelle foranstaltninger. Hvis folk er ærlige, så har der været hedebølger før. Jeg husker, at jeg i 1976 rejste i Frankrig, fordi jeg havde politiske møder, og jeg rejste langs Loire-floden, som har det ene smukke slot efter det andet, og hele Loire var forsvundet, fordi der var tørke! Samme år var det den bedste vin, de sagde, at det var århundredets vin, for hvis man har meget sol og visse

betingelser, bliver vinen meget god – disse ting er sket før!

Og ved videnskabspanelet blev det igen absolut og eftertrykkeligt demonstreret af italienske og tyske og andre forskere, hvilket er blevet sagt mange gange før, at vejrforandringerne i absolut de fleste tilfælde er resultatet af cyklusser i solsystemet, cyklusser, som absolut intet har at gøre med den såkaldte menneskeskabte aktivitet. Derfor mener jeg, at det eneste svar er, at vi er nødt til at investere i vandforvaltning og infrastruktur, som kan håndtere f.eks. oversvømmelser eller tørke. Hvis man f.eks. forvalter skovene, hvis man faktisk behandler skovene næsten som en del af landbruget, så har man ikke den slags ødelæggende brande.

Eller tag eksemplet med den forfærdelige oversvømmelse i Tyskland for to år siden i Ahr-floddalen, hvor næsten 200 mennesker druknede – midt i Tyskland! Og hvorfor? Nu siger de, at det var klimaforandringer. Det var ikke klimaforandringer: De havde fjernet visse afvandsområder, hvor vandet kunne have været opsamlet mod sådanne oversvømmelser: Det blev fjernet af omkostningsmæssige årsager, eller endda af grønne årsager! Så i alle disse tilfælde, hvis man kender omfanget af de vejrmæssige muligheder, kan man styre alle disse ting, og man kan justere det og have fungerende systemer. Og selv hvis klimaforandringerne går i den ene eller den anden retning, er man nødt til at tilpasse sig dem. Grønland var grønt på et tidspunkt. Der blev produceret druer til vin i det, der i dag er Storbritannien. I Sibirien plejede man at dyrke frugter, som nu er umulige på grund af permafrost. I Sahara-ørkenen havde man smukke giraffer, der spiste af figentræer. Grunden til, at vi ved det, er, at der er huler med malerier, der viser store dyr, der spiser frugt. Det er en ørken i dag. Hvordan fik folk midt i ørkenen ideen til at lave sådan et maleri? Naturligvis fordi sådan noget fandtes.

Så jeg tror, at svaret på alt dette er at investere i

infrastruktur; derefter at generobre ørkenen ved at have afsaltning af havvand i stor skala og generobre områder, som nu er ørken. Og så kan man se på Kina, for eksempel, de har skabt en skov på et område på størrelse med Tyskland! Kan du forestille dig, hvad det gør ved klimaet? Det er et område, hvor der før var ørken.

Den slags ting er i høj grad mulige, og det er et faktum, at de ikke bliver gjort eller misbrugt til at konstruere et eventyr om menneskeskabte klimaforandringer.

SCHLANGER: Helga, her er et sidste spørgsmål, som faktisk går tilbage til det, vi talte om før, om det Globale Syd, fra vores ven Jerry, motorcykelcowboyen. Han spørger: "Uanset hvor stor koalitionen i det Globale Syd måtte blive, hvor stærke er de så til at vælte den unipolære orden?"

ZEPP-LAROUCHE: Tja, de udgør størstedelen af den menneskelige befolkning. De repræsenterer allerede omkring 80% af alle mennesker, der lever på denne planet. De har meget hurtigt voksende, dynamiske økonomier. Og jeg tror, det er meget vigtigt, at der lige nu i flere lande findes et lederskab, som er intellektuelt og moralsk særdeles fremragende. Og jeg tror, at eftersom de ikke er én, men mange, så tror jeg ikke, at det er muligt at vende denne proces. Jeg mener, hvis der kommer en atomkrig, så vil alle være døde. Men bortset fra det – disse lande planlægger ikke at omstyrte den unipolære verden, de insisterer snarere på at opnå en multipolær verden, og den eksisterer allerede.

Jeg har i meget lang tid påpeget, at en multipolær verden er bedre end en unipolær verden, fordi en unipolær verden kun kan fungere på basis af en statsopfattelse som Leviathan: Ideen om, at folket er dårligt, og at man derfor har brug for en stærk militærmagt til at inddæmme dem, hvilket er præcis det modsatte af, hvad John Quincy Adams opfordrede til. Han sagde, at USA ikke skulle gå ud og kæmpe mod monstre; eller Kennedy i den berømte "fredstale", hvor han sagde, at USA ikke skulle

forsøge at have en Pax Americana, som holdes i gang af våben, men en ægte fred.

Men jeg har gjort opmærksom på, at selv multipolaritet ikke er godt nok, fordi det potentielt stadig indebærer kimen til geopolitik, hvilket betyder, at en gruppe af nationer har én interesse mod en anden gruppe af nationers interesser – og det indebærer stadig kimen til en potentiel verdenskrig. Jeg tror, vi er nødt til at gå over til et helt nyt paradigme, et paradigme, hvor den ene menneskehed er i alles tanker først, og at den legitime, patriotiske impuls til at kæmpe for sin nations interesser ikke er i modstrid med den ene menneskeheds interesser. Og jeg tror, at det er denne samhørighed, vi skal bevæge os hen imod. Dette var emnet for vores netop afsluttede konference i Schiller Institutet i Strasbourg, og jeg kan kun opfordre jer til at se den, for det var virkelig en ekstraordinær konference, hvad angår kvaliteten af talerne, niveauet af diskussionen, og jeg tror, I vil finde megen håb ved at se den.

SCHLANGER: Så, Helga, jeg fik en besked fra en, der var med til konferencen, som sagde: "Tillykke til Helga, den franske organisation og Schiller Institutet for en ekstraordinær konference." Vi vil gøre videoerne tilgængelige inden for de næste 24 timer, så se efter dem på Schiller Institutets hjemmeside.

[<https://www.youtube.com/@SchillerInstitute/videos>]

Helga, endnu en gang tak, fordi du var med, og vi ses igen i næste uge.

ZEPP-LAROUCHE: Ja, indtil næste uge, og bliv aktiv sammen med os!

PANEL III – “Fredsbevægelsen verden over på tværs af partiskel. USA’s særlige tilfælde. Vatikanets og det globale syds rolle

PANEL III – “Fredsbevægelsen verden over på tværs af partiskel. USA’s særlige tilfælde. Vatikanets og det globale syds rolle

Ordstyrer: Claudio Celani

– Harley Schlanger, næstformand for bestyrelsen, Schiller Instituttet, USA: “Kennedys vision om fred”

– H. E. M. Donald Ramotar, tidligere præsident for Guyana (2011-2015), tidligere medlem af parlamentet (1992-2011) og generalsekretær for People’s Progressive Party (PPP), fagforeningsmand: “Verdens befolkninger må gøre deres stemmer hørt”

– Diane Sare, kandidat til det amerikanske senat, USA: “Make the US a Force for the Good”

– Hussein Askary, vicepræsident BRIX Instituttet, koordinator for Sydvestasien, Schiller Instituttet, Sverige: “De revolutionære forandringer i Sydvestasien”

– Alessia Ruggeri, fagforeningsmand, medlem af Den Internationale Koalition for Fred, Italien: “Italien og

krigen: en vigtig folkeafstemning for at stoppe med at sende våben til Ukraine”

– Jens Jørgen Nielsen, historiker, forfatter, tidligere Moskva-korrespondent for den danske avis Politiken, repræsentant for Russisk-Dansk Dialog, Danmark: ”De vestlige landes manglende strategi for at undgå atomkrig”.

– Dr. Matthias Werner, præsident for den østtyske bestyrelse for foreninger (OKV): ”Hilsen til konferencen”.

Konference: På randen af en ny verdenskrig: Europæiske nationer må samarbejde med det globale syd!

Panel 1

PANEL I – Fred i verden gennem en ny sikkerheds- og udviklingsarkitektur for hvert enkelt land. Den uundværlige strategiske autonomi for Europæiske lande.

Ordstyrer: Harley Schlanger

– Helga Zepp-LaRouche, grundlægger og leder af Schiller Instituttet, Tyskland: hovedtale

– H.E. Lu Shaye, ambassadør for Folkerepublikken Kina i Frankrig: ”Kinas rolle for fred og udvikling
udvikling

– H.E. Ilia Subbotin, minister og rådgiver ved Den Russiske

Føderations ambassade i Frankrig: "Hvad Rusland virkelig ønsker i sine relationer med Europa – fred eller krig?"

– Mrutyuanjai Mishra, forfatter og journalist, Indien: "Indiens rolle som fredsmægler i disse kritiske tider".
tider"

– Michele Geraci, tidligere statssekretær, Ministeriet for Økonomisk Udvikling; Prof. of Practice i økonomisk politik, Nottingham University, Ningbo; æresprofessor ved Peking University, School of Economics; Adjunct Prof.of Finance, New York University, Shanghai; En-ROADS klimaambassadør, Climate Interactive/MIT, Italien

– Oberst Hans-Joachim Lemke (pensioneret), redaktør Kompass, magasin for foreningen til bevarelse af de nationale folks traditioner.

af traditioner fra den nationale folkehær og DDR's grænsetropper "Tanker om fred fra en østtyskers perspektiv".
perspektiv fra en østtysker".

– Oberst Alain Corvez (pensioneret), konsulent i internationale anliggender, tidligere rådgiver for indenrigsministeriet, Frankrig: "Efter den militære fiasko mod Rusland i Ukraine, vil USA's selvoptagethed så krydse den atomare tærskel?"

Vil man undgå atomkrig, skal man starte en fredsbevægelse

Ikke korrekturlæst

13. juli 2023 (EIRNS) – Under et interview med det russiske nyhedssite Lenta.ru fremsatte den russiske udenrigsminister Sergey Lavrov den tankevækkende pointe, at udstationeringen af vestlige F-16-fly i Ukraine vil blive opfattet af Rusland som en "atomtrussel". "Vi har informeret atommagterne," sagde Lavrov, "om, at Rusland ikke kan ignorere disse flys potentiale til at bære atomvåben. Ingen forsikringer vil hjælpe her." Det er kendt, at F-16-fly kan udstyres til at bære B-61-atombomber, men en fjern observatør, nemlig Rusland, vil ikke have nogen mulighed for at afgøre, om et fly er bevæbnet med sådanne våben eller ej. "I løbet af kampoperationerne," fortsatte Lavrov, "vil vores soldater ikke finde ud af, om hvert enkelt fly af denne type er udstyret til at levere atomvåben eller ej. Vi vil betragte selve det faktum, at flyene er udstyret til at bære atomvåben. Vi vil betragte selve det faktum, at de ukrainske væbnede styrker har sådanne systemer, som en trussel fra Vesten på det atomare område."

Hvad betyder det, kan man spørge? Det betyder, man skal gøre alt, hvad man kan, for at aktivere en fredsbevægelse i USA og Europa lige nu – livet for alle omkring én vil sandsynligvis afhænge af det. Vestens og NATO's regeringer har skabt en situation, der er identisk med Cubakrisen i 1962, hvor den mindste fejlkommunikation eller fejlberedning kan udløse en global, civilisationsødelæggende krig. Og hvis man tror, at det er en overdrivelse, og at "de aldrig vil lade det ske", kan man godt tro om igen. Det er deres eksplicitte politik, som det er blevet sagt gentagne gange: Hold op med at bekymre dig om Putins "røde linjer" – skub til grænsen og afslør hans "bluff".

Samtidig ser den påståede "forenede" vestlige alliance mere og mere absurd ud dag for dag. På trods af at NATO-topmødet i Vilnius, Litauen, sluttede med store sikkerhedsmæssige og økonomiske garantier til Ukraine, var det ikke uden en hel del fodarbejde for at forhindre åbne slagsmål i at bryde ud.

Ukrainerne gjorde efter sigende mange på NATO-topmødet rasende med deres fornærmelser om, at NATO's manglende evne til at give Ukraine medlemskab viser, at de er "absurde" og "mangler politisk vilje." Tænk også på nyheden om, at Ukraines sponsorer ikke kan nå til enighed om, hvordan de skal reparere de berømte Leopard-kampvogne fra Tyskland – udstyr, der tidligere blev set som en afgørende faktor for Ukraine på slagmarken. Ingen kan blive enige om, hvem der skal betale for det, så kampvognene står der, ubrugelige.

Som Lyndon LaRouche længe har insisteret på, kommer faren for krig fra sammenbruddet af de vestlige landes økonomiske/finansielle systemer. Som Biden selv sagde for nylig i et interview med CNN, blev beslutningen om at indsætte klyngebomber i Ukraine ikke blot truffet på grund af en vanvittig besættelse af at ødelægge Rusland (selvom det bestemt er sandt), men snarere fordi USA ikke kan opretholde de nødvendige produktionshastigheder og er løbet tør for almindelig ammunition. Hvordan denne lille sandhed er sluppet ud, får vi måske aldrig at vide, men den tjener til at antænde ny modstand mod det umoralske i den nuværende krigspolitik og viser løgnen om de såkaldte blomstrende vestlige "demokratier" versus de svage og desperate "autokratier".

Menneskeheden står ved en korsvej, som den aldrig har oplevet før, og hvis løsning ikke kan udledes af nogen tidligere politisk eller historisk periode. Der kan være ligheder eller metaforiske sammenhænge, men der er intet at støtte sig til, så man kan klare sig gennem nutidens tumult. Alene hævde af principper – som de anvendes og kæmpes for af modige ledere af nutidens nye fredsbevægelse – vil kunne føre verdens nationer ind i et nyt paradigme. Det er vigtigheden af Helga Zepp-LaRouches "Ti principper" i dag, som det f.eks. fremgår af hendes tiende punkt: "Den grundlæggende antagelse for det nye paradigme er, at mennesket grundlæggende er godt og i stand til uendeligt at perfektionere sit sinds kreativitet og sin sjæls skønhed." Dette princip er grundlaget for optimisme – og

for at skabe fred – selv blandt vidt forskellige folkeslag og nationer.

Så bliv derfor en sådan modig leder. Og slut dig til fredsbevægelsen!

Foto: Roman Ondintsov, Pexels CC0

Hovedtale til konferencen, Helga Zepp-LaRouche

Den 8. juli 2023 (EIRNS) – Det følgende er en redigeret udskrift af en videooptaget præsentation af Helga Zepp-LaRouche, grundlægger og leder af Schiller Instituttet, som afholdt en international konference denne weekend.

“Lad en have iblandt en million haver blomstre!”

Excellencer, ærede gæster, kære venner af Schiller Instituttet!

Hvilken glæde at byde folk fra så mange nationer velkommen her personligt, efter at omstændighederne i over tre år har tvunget os til udelukkende at afholde vores Schiller-konferencer virtuelt! Men vi anvendte denne tid hensigtsmæssigt til at samle så mange nye kræfter verden over, hvormed vi sammen kan gribe ind i dette afgørende øjeblik i verdenshistorien for at skabe et nyt paradigme for menneskehedens fremtid!

Lad mig sige det med det samme: Selv om vores kontinent befinder sig i en eksistentiel krise, vil vi ikke tillade dets undergang. Tværtimod vil vi genoplive det bedste af, hvad europæisk kultur har frembragt, og hvad der nu er begravet

under taleboblerne fra en dekadent modkultur og fortidens barbari, og vi vil bringe det ind i udformningen af det nye paradigme!

Vi befinder os utvivlsomt i det farligste øjeblik, den menneskelige art nogensinde har stået over for, da vi er ekstremt tæt på at uddø som art på denne planet, eftersom det ville være konsekvensen af en global atomkrig. Og i modsætning til hvad de transatlantiske massemediers propaganda påstår, skyldes faren ikke "Ruslands uprovokerede aggressionskrig" eller "Kinas stadig mere aggressive imperiale magtovertagelse", men de transatlantiske kræfter, der skrappelløst leger med atomilden, mens de med alle midler forsøger at udøve unipolær dominans over verden, når den for længst har bevæget sig i en multipolær retning. Mens MSM [mainstream-medierne] i kor bagtaler alle, der vover at tro, at udviklingen ikke begyndte den 24. februar 2022, som "Putinsympatisører", og mens NATO og USA's regering finansierer organisationer, der sætter folk på lister, som bringer deres liv i fare, har nationerne i det Globale Syd i høj grad fået et uafhængigt syn på tingene.

NATO's seksdobbelte udvidelse mod øst, der kommer tusind kilometer tættere på Ruslands grænser på trods af løfter om det modsatte, kan forties lige så lidt som den nordlige "ATLANTIC"-forsvarsalliances bestræbelser på at ekspandere i Indo-Stillehavsregionen som Global NATO. Frem for alt har de krydset Rubicon med de stadig mere åbenlyse og arrogante appeller, hvormed repræsentanter for den "regelbaserede orden" kræver, at hele verden underkaster sig deres intriger og deres "aflad" i moderne klæder (såsom en kulstofafgift eller handel med CO₂-emissioner). Men med sådanne midler håber de at forlænge eksistensen af det håbløst bankerotte neoliberale finanssystem i det mindste en smule længere.

Vi oplever i øjeblikket et epokeskift, om end ikke af den slags som kansler Scholz henviste til den 24. februar 2022, hvilket svarer til militariseringen af Europa som et

protektorat for USA. Vi ser snarere afslutningen på omkring 500 års kolonialisme, som landene i det Globale Syd er fast besluttet på omsider at ryste af sig med hjælp fra Kina og BVI (Bælte- og Vej-Initiativet). For eksempel krævede præsident Ramaphosa på det nylige internationale finanstopmøde i Paris, at det internationale samfund finansierer Inga-dæmningen:

“Lad os få det gjort, og så vil vi være overbeviste om, at I mener det alvorligt med de løfter, I giver... Det anslås, at prisen vil være 80 milliarder dollars og generere mindst 42 gigawatt elektricitet, og det vil have en helt revolutionerende indflydelse på hele kontinentets energiforsyning og økonomi.”

Mere end 30 nationer har ansøgt om medlemskab af BRICS, som så vil omfatte verdens mest folkerige lande. Forsøget, som hovedsageligt kommer fra USA og Storbritannien, på at “afkoble” sig fra Kina, eller at “de-risikere”, som denne tåbelige frase er blevet kaldt – når alle disse lande er tæt forbundet med Kina – kan kun føre til økonomisk selvmord eller til en lige så selvmorderisk dannelse af geopolitiske blokke, som vil bære kimen til en verdenskrig.

I lyset af denne tektoniske magtforskydning, som højst sker en eller to gange i et årtusinde, må de europæiske nationer – men også USA – beslutte, om de vil samarbejde produktivt med denne nye verdensorden, eller om de (sammen med NATO, USA og Storbritannien) vil vælge total konfrontation og forsøget på at undertrykke det absolutte flertal af menneskeheden. Beslutningen mellem disse to muligheder vil på samme tid teste vores moralske evne til at overleve: Er vi, som rationelle væsener, i stand til sammen med det Globale Syd at tilvejebringe en orden, der garanterer sameksistens for os alle og, som Leibniz ville have udtrykt det, gør det muligt for fremtidige generationer at være lykkelige? Eller er vi sjælløse menneskelige maskingeværer, der hadsk kun er rettet mod ødelæggelsen af den formodede fjende?

Dette er ikke et akademisk spørgsmål, hvilket vil blive tydeligt om fire dage på det årlige NATO-topmøde i Vilnius, hvor den ungarske regering – heldigvis – meddelte, at Ukraines optagelse i NATO vil forblive udelukket, så længe krigen fortsætter, hvilket egentlig burde være en selvfølge. Men nu har Berlins to førende tænketanke – Stiftung Wissenschaft und Politik (SWP) og Deutsche Gesellschaft für Auswärtige Politik (DGAP), som begge er tæt på regeringen – for nylig udtalt sig om mulige sikkerhedsgarantier for Ukraine uden for et formelt NATO-medlemskab. Selv om det blot er ideer fra tænketanke og ikke nødvendigvis den berlinske regerings politik, fortjener disse artikler den største opmærksomhed, fordi deres forfattere er typiske for de såkaldte “eksperter”, der taler uafbrudt i talkshows og således påvirker befolkningens synspunkter.

Det er ikke kun i Frankrig, at der på det seneste har været stor bekymring over Tysklands tilsyneladende fuldstændige tab af al suverænitet (som aldrig var særlig hensigtsmæssig), som det kunne ses i den tyske regerings udeblivende reaktion på sabotagen af Nord Stream-rørledningerne.

Nu skal man huske på, at SWP, som blandt andet rådgiver regeringen, Forbundsagen, EU, NATO og FN, blev oprettet på initiativ af BND [Bundesnachrichtendienst, Tysklands udenrigsefterretningstjeneste], som, da den blev grundlagt i den amerikanske besættelsesmagts regi i 1962, omfattede personale fra den militære efterretningstjeneste Fremde Heere Ost og Gehlen-organisationen. SWP havde oprindeligt base i Ebenhausen, en lille by i nærheden af Pullach, hvor BND's hovedkvarter lå. Det meget større DGAP (Tysk Selskab for Udenrigspolitik), 2.800 medlemmer, blev grundlagt så tidligt som i 1955 i samarbejde med og efter forbillede fra det amerikanske Council on Foreign Relations og det britiske Royal Institute for International Affairs, kendt som “Chatham House”.

I et SWP-papir fra 29. juni 2023 med titlen “From Ad Hoc

Support to Long-Term Security Guarantees as a NATO Member” står der, at der er to muligheder, bortset fra fuldt NATO-medlemskab, som virkelig ville garantere Kievs sikkerhed. Den første er “demilitarisering” af Rusland ved at reducere landets væbnede styrker og våbenindustri til et niveau, der udelukker “offensive operationer”. Dette ville kun være muligt gennem “eksterne chok”, et klart nederlag for hæren, en afstandtagen fra ledelsen af dens “neo-imperiale forståelse af dens rolle”, hvilket ville kræve et regimeskifte, og en samtidig fjernelse af atomvåben fra Ruslands militære potentiale. Men det, siger de, er “urealistisk i øjeblikket.” Den anden mulighed ville være, at Ukraine opbyggede sit eget atomarsenal.

For en sikkerheds skyld har DGAP foreslået endnu en mulighed, der cirkulerer under nøgleordet “pindsvin”, som et dyr, der symboliserer en så massiv oprustning af Ukraine – til et superarsenal så at sige – at det vil afskrække alle fremtidige angreb. Det gælder også den variant, som formanden for det britiske forsvarsudvalg, Tobias Ellwood, har foreslået, hvor man forestiller sig støtte fra en koalition af villige og en magtfuld taskforce, et Joint European Defense Initiative (JEDI). Den tyske Rheinmetall-koncern har allerede annonceret planer om at bygge en moderne kampvognsfabrik og andre våbenfabrikker i Ukraine. I mellemtiden har de amerikanske forsvarsleverandører Grumman, Raytheon og Lockheed Martin sponsoreret champagnereceptioner på den ukrainske ambassade i Washington, ikke mindst for at fejre det MOU [forståelsespapir], som verdens største finansielle servicevirksomhed, BlackRock, der forvalter 10 billioner dollars i aktiver, har indgået med den ukrainske regering. JEDI skal kun hjælpe med at bygge bro over kløften; på lang sigt er NATO-medlemskab uundværligt. Målet er at forankre Ukraine uigenkaldeligt i de euro-atlantiske strukturer. Prioriteten er derfor proaktivt at kommunikere til deres egne befolkninger om “meningen, formålet og målene” med NATO-medlemskab for Ukraine og at gribe ind over for institutioner,

der hævder at være en del af civilsamfundet, men som i virkeligheden er kontrolleret af den russiske stat. For en god ordens skyld: Vi er ikke kontrollerede!

Sikke et mareridt! Det stort set ødelagte Ukraine skal omdannes til et mega-bevæbnet land, et "pindsvin", eller snarere til en permanent pengemaskine for det militærindustrielle kompleks på begge sider af Atlanten; det vil blive en "frossen" konflikt, der kan aktiveres når som helst, som en permanent overskridelse af de røde linjer defineret af Rusland, som i mellemtiden formodes at være "ruineret" (ifølge den tyske udenrigsminister Annalena Baerbock), eller permanent svækket ([USA's forsvarsminister Lloyd] Austin, RUSI [Royal United Services Institute], [NATO's generalsekretær Jens] Stoltenberg, etc.).

Der er ikke en eneste tanke om at afslutte krigen gennem diplomati, ingen fredsforhandlinger, ingen positiv vision for det ukrainske folk, og bestemt ikke en fredsorden for verden som helhed! Hvilken grim, destruktiv ånd stikker sit fjæs frem her, ingen menneskelige følelser påvirker tænkningen, den er kold som en robot, der styres af en ormeædende algoritme!

Men den arrogance, der får nogle til at hævde, at de tilhører de "gode menneskers lejr" og derfor ustraffet kan foreslå de mest forfærdelige ting, gør dem også blinde. Realiteten er på ingen måde, at den russiske økonomi er ved at kollapse, tværtimod. Den økonomiske vækst i maj var 5,4%, mens Tyskland officielt er i recession, og Rusland blev tvunget af sanktionerne til at opbygge mange af sine produktionskæder til egen fordel og omdirigere handelsmønstrene fra Vesten til Asien, hvor verdensøkonomien alligevel har sit momentum.

På den anden side sidder den transatlantiske finanssektor på en boble på to billiarder dollars i udestående derivatkontrakter – det er et 2-tal med 15 nuller – hvilket i sidste ende indebærer en håbløs systemisk gæld. Centralbankerne skifter frem og tilbage mellem QE og QT

[kvantitative lempelser og stramninger] i tilsyneladende rådvildhed. Men Josep Borrell, EU's højtstående repræsentant for udenrigspolitik, tager kegler. Han udtalte for nylig med den største arrogance på Det europæiske diplomatiske Akademi i Brugge, at Europa er en have, mens det meste af resten af verden er en jungle, der kan trænge ind i den.

Et sådant synspunkt vil ikke finde forståelse hos de 5.000 år gamle kulturfolk i Asien, som sammen med de andre lande i det Globale Syd længe har været i gang med at indføre en ny økonomisk verdensorden – og hvor Borrell nu betragtes som en komiker, men ikke en man inviterer på besøg – eller hos de næsten 50% af de tyske virksomheder, som flygter ud af landet på grund af den tyske regerings dårlige ledelse og de ubetalelige energipriser.

Når man hører Borrells malplacerede sammenligning med en have, kommer man til at tænke på scene 10 i anden akt af Schillers skuespil Don Carlos, hvor markisen af Posa, der ser sig selv som verdensborger og bærer Flanderns befrielse fra det spanske åg i sit hjerte, konfronterer kong Filip II, den enevældige hersker af Spanien, det "imperium", om hvilket man dengang sagde, at "solen aldrig går ned". Filip siger noget meget lignende:

Se jer dog om i Spanien! Her blomstrer
jo borgerlykken under under skyfri fred;
og denne ro jeg under også Flandern.

Og Markisen svarer:

Ja, ro som på en kirkegård! Og håber De at fuldbyrde, hvad De har begyndt?

... som verdens form forynger? De alene –

vil i Europa De alene kaste Dem foran verdensskæbnens hjul,
som ruller

af sted ustandseligt, i hurtigt løb?

... De gør det ikke!

(Tysk original:)

“Sehet in meinem Spanien Euch um. Hier blüht des Bürgers Glück in nie bewölktem Frieden; und diese Ruhe gönn ich den Flamändern.”

Og Posa svarede:

“Die Ruhe eines Kirchhofs,

Und Sie hoffen...den allgemeinen Frühling aufzuhalten,

der die Gestalt der Welt verjüngt? De vil...

Allein in ganz Europa- sich dem Rade

des Weltverhängnisses, das unaufhaltsam

in vollem Laufe rollt, entgegenwerfen?

Sie werden nicht!..”

Det absolutte flertal i Tyskland har for eksempel mistet tilliden til regeringen, og ifølge de seneste meningsmålinger er 79% ikke tilfredse med regeringens politik. Her i Frankrig har vi netop set, i hvilken tilstand det sociale netværk i denne have er. Ingen mur kan bygges høj nok til at beskytte haven, siger Borrell? Tja, vi ser ved EU's ydre grænser, hvordan disse mure ser ud. Pave Frans beskrev modtagelejrene for flygtninge i Europas græselande som koncentrationslejre, der er omgivet af høje mure med NATO-pigtråd, og som er frastødende nok til at afskrække folk fra at vove sig ud i små både over Middelhavet, som for længst er blevet forvandlet til en forfærdelig massegrav.

Nej, hr. Borrell, dette Europa er ikke en have, det er et kontinent, som kompetente politikere som Charles de Gaulle og

Konrad Adenauer ønskede at bringe ud af Anden Verdenskrigs murbrokker til en bedre fremtid, og som en helt igennem dekadent politisk kaste, der har smidt sin fredspligt ud af vinduet, nu fører ind i en ny katastrofe, der truer med langt at overgå Anden Verdenskrigs rædsler.

Og hvis store dele af verden uden for Europa ligner en jungle, er det, fordi Europa ikke har udviklet Afrika i de seneste århundreder, men kendte familier i den transatlantiske verden har bygget deres formuer på slavehandel, tjent penge på opiumhandel eller profiterer på kolonialismens moderne efterfølger – kasinoøkonomien – hvor de rige bestemmer reglerne for vores åh-så-fantastisk-organiserede regelbaserede orden.

Eller måske er andre regioner en jungle, fordi de transatlantiske invasionshære slog sig ned der, som NATO gjorde i 20 år i Afghanistan, hvor intet blev bygget, og derefter efterlod landet i ruiner. Eller som i Irak, hvor et moderne land blev bombet tilbage til stenalderen, og hvor Madeleine Albright sagde, at 500.000 irakiske børns død var en rimelig pris at betale for retten til at fortsætte med at ødelægge landet. Og listen over, hvorfor nogle lande i denne verden ikke er haver, kunne blive ved: Syrien, Yemen, Libyen, Haiti ... osv.

Men der er en vej ud. Nationerne i det Globale Syd, hvis eksistens først for nylig blev opdaget af G7, og som repræsenterer det overvældende flertal af menneskeheden, har længe rystet den moderne kolonialismes lænker af sig og skabt en ny international valuta, nye udviklingsbanker, et nyt kreditsystem. Over 30 lande har ansøgt om medlemskab af BRICS-Plus; SCO, AU, ASEAN, EAEU, Mercosur og andre organisationer er gået over til at udføre deres handel i nationale valutaer. Et hundrede og halvtreds lande samarbejder med Kinas Bælte –og Vej-Initiativ (BVI), som i år fejrer sit tiårs jubilæum, og i løbet af det årti er det lykkedes dem at sikre, at udtrykket "udviklingslande" virkelig gælder for landene i det Globale

Syd.

Vi i Europa, og endog i Amerika, er nødt til at opgive det allerede dødsdømte forsøg på at inddæmme disse landes fremgang ved at afkoble eller "de-risking". Vi er nødt til at erstatte konfrontation, som under alle omstændigheder kun gavner det militærindustrielle kompleks, med samarbejde. Tyskland, Frankrig, Italien og alle andre europæiske nationer må blive en del af det nye paradigme i internationale relationer; vores middelklasse, som nu er bankerot under det gamle paradigme, kan ikke blot hjælpe til med at bygge Inga-dæmningen, men også realisere Transaqua-projektet, som vil levere elektricitet til yderligere tolv nationer i Afrika. Vi kan samarbejde med Kina om at forsyne hele det Globale Syd med et højhastigheds-jernbanesystem, vi kan bygge havne og vandveje, gøre ørkener grønne gennem storstilet afsaltning af havvand og bygge nye byer.

Ja, og mens vi er i gang, kan vi også modernisere vores egen skrantende infrastruktur; i stedet for at berige forsvarsindustrien og forarme befolkningen, kan vi reparere vores skoler, gøre sundhedssystemet funktionelt igen, intensivere det internationale samarbejde om fusionsprojektet ITER som et hasteprogram for hurtigere at opnå kommerciel udnyttelse af fusionsenergi, og vi kunne spare os selv for al den forurening og ødelæggelse af vores landskaber med de utallige vindmøller. Vi kan også genopbygge Ukraine som en bro mellem Centraleuropa og Rusland som en del af Den nye Silkevej.

At bringe Europa og Amerika ind på denne vej er vores forpligtelse. Og lad os huske, hvad Posa sagde til kong Philip, og hvad vi, sammen med Schiller, siger til de mange Borrell'er i dag:

Geben Sie die unnatürliche Vergöttrung auf,

die uns vernichtet!...

Sie wollen pflanzen für die Ewigkeit,
Und säen Tod? Ein so erzwungnes Werk
Wird seines Schöpfers Geist nicht überdauern...
Opgiv den un naturlige guddommeliggørelse, der ødelægger os!...
Du ville plante i al evighed, og alligevel er de frø
du sår omkring dig, er dødens frø!
Denne håbløse opgave, med naturens love i strid,
Vil aldrig overleve ånden fra dens grundlægger...
Giv os, hvad vi har brug for igen! Lassen Sie,
Grossmüthig, wie der Starke, Menschenglück
Aus Ihrem Füllhorn strömen-Geister reifen
In Ihrem Weltgebäude, Geben Sie,
Was Sie uns nahmen, wieder. Werden Sie,
von Millionen Königen, ein König!
Giv tilbage, hvad De har taget fra os! Vær højmodig –
den stærke er højmodig – og lad lykke
med fylde vælde ud – lad ånder modnes
i deres verdensbygning! Giv tilbage,
hvad De har taget fra os! Bliv en konge
blandt millioner konger!

Resumé af Schiller Instituttets europæiske konference den 8.-9. juli: På randen af en ny verdenskrig – de europæiske nationer er nødt til at samarbejde med det Globale Syd!

Den 9. juli – Schiller Instituttet afholdt i weekenden en to-dages international konference i Strasbourg, Frankrig, med titlen “På randen af en ny verdenskrig: Europæiske nationer er nødt til at samarbejde med det Globale Syd!” Arrangementet var organiseret i fem paneler, med tre på førstedagen den 8. juli, med 22 talere fra 14 forskellige lande, som sluttede med en aftenkoncert med klassisk musik. Andendagens to paneler, der også omfattede musikalske indslag, havde vidtrækkende diskussioner, som involverede mange af de mere end 200 deltagere. (Se det fulde program nedenfor).

Denne begivenhed, og den proces af drøftelser som den repræsenterer, står i skarp kontrast til det nyligt indkaldte “topmøde for en ny global finanspagt” i Paris, hvor ledere fra det Globale Syd latterliggjorde deres europæiske modparters hykleri. I modsætning til den ikke så skjulte malthusianske “grønne imperialistiske” affolkningsdagsorden på det arrogante topmøde i Paris, er Schiller Instituttets sammenkomst en

mulighed for folk fra alle kontinenter til at samles med det formål at drøfte, hvordan man skaber en fredelig og velstående fremtid for hele menneskeheden.

Schiller Instituttets konference er også et rettidigt og nødvendigt indgreb mod Global NATO's topmøde den 11.-12. juli i Vilnius, Litauen, hvor blodtørstige ledere af Vestens militærindustrielle kompleks vil planlægge flere tiltag, som, hvis de ikke stoppes, vil føre til menneskehedens ødelæggelse i form af atomkrig.

Schiller Instituttets paneler dækkede en bred vifte af kritiske økonomiske, strategiske og kulturelle temaer. Bemærkelsesværdigt var det faktum, at på grund af Covid-19-pandemien var dette den første fysiske Schiller Institutkonference i tre år! Konferencen åbnede med den berømte Adagio cantabile fra Beethovens Pathétique klaversonate i c-mol, fremført af Werner Hartmann fra Schiller Instituttet.

Panel I: Fred i verden gennem en ny sikkerheds- og udviklingsarkitektur for hvert enkelt land: De europæiske landes uundværlige strategiske autonomi

Helga Zepp-LaRouche, grundlægger og leder af Schiller Instituttet, holdt konferencens hovedtale: "Lad en have blomstre midt i en million haver!" (Fuld tekst på hjemmesiden). Hun slog tonen an for panelet ved at sætte de tragiske konsekvenser af den kollapsende transatlantiske "regelbaserede orden", der forsøger at opretholde sit overherredømme, i kontrast til de opstigende nationer i det Globale Syd, der frigør sig fra århundreders koloniale slaveri og kræver deres ret til økonomisk udvikling.

Fru Zepp-LaRouche fastslog i begyndelsen af sin præsentation sit engagement: "Vi vil genoplive det bedste af, hvad europæisk kultur har frembragt ... og vi vil bringe det ind i udfordringen af det nye paradigme!" (Hendes fulde præsentation

kan ses nedenfor.)

Den næste taler, H.E. Lu Shaye, ambassadør for Folkerepublikken Kina i Frankrig, fremlagde sin præsentation med titlen: "Kinas rolle for fred og udvikling". Han sagde: "I øjeblikket sker der forandringer, der ikke er set i et århundrede, i et accelereret tempo, hvilket giver anledning til hidtil usete transformationer af vores verden, vores tid og historie." Han karakteriserede verden som delt i to lejre: for fred og for krig. Hvilken lejr vil sejre? Ambassadør Lu beskrev i detaljer de utrolige muligheder, som vestlige nationer ville få, hvis de samarbejdede med Kina og det Globale Syd gennem deltagelse i de mange udviklingsinitiativer, som Kina står i spidsen for, såsom Bælte- og Vej-Initiativet. (Hans fulde præsentation kan ses nedenfor).

"Den multipolære verden er ved at opstå

H.E. Ilia Subbotin, minister og rådgiver ved Den Russiske Føderations ambassade i Frankrig, talte om emnet "Hvad Rusland virkelig ønsker i sine relationer med Europa: Fred eller krig?" Han fortalte om sit eget personlige perspektiv på historien om Sovjetunionens sammenbrud og den efterfølgende tumultariske overgang til den post-sovjetiske æra.

Han bemærkede, at i modsætning til præsident George H.W. Bush's erklæringer om, at Vesten havde "vundet" Den kolde Krig, var det fra et russisk perspektiv præsident Mikhail Gorbatsjov, der havde stoppet Den kolde Krig. De fleste mennesker i de tidligere sovjetrepublikker så frem til en ny union med et ønske om at blive en del af den "vestlige verden". Men på trods af utallige anstrengelser fra russiske ledere over en 30-årig periode, især præsident Vladimir Putin, er ethvert forsøg på vestlig integration blevet saboteret.

Men ministerråd Subbotin spurgte, om de europæiske nationer vil frigøre sig fra "lænkerne fra USA's kontrol" og slutte sig

til de “nye centre for økonomisk vækst” i det Globale Syd? “Når og hvis det sker, vil Rusland være klar til en gensidigt fordelagtig dialog mellem ligemænd på grundlag af vores grundlæggende interesser.” (Hans fulde præsentation kan ses nedenfor).

Andre paneldeltagere talte om det potentiale, der findes for, at europæiske nationer kan gå sammen med det Globale Syd om at skabe et nyt paradigme.

Panel II: Hvorfor er det i de europæiske nationers strategiske interesse at samarbejde med det Globale Syd?

Jacques Cheminade, formand for Schiller Instituttets samarbejdsorganisation, det politiske parti Solidarité et Progrès i Frankrig, holdt hovedtalen i panel 2 med titlen: “Det Globale Syds opstigning imod geopolitiske blokke”. Han karakteriserede den nuværende historiske periode som “kampen mellem det malthusianske, dominerende finansielle oligarki, der besætter vores vestlige lande, og dem der mener, at den menneskelige art har ret til udvikling.” Han bemærkede, at de første tegn på en potentiel “ildebrand” er tydelige overalt i Europa, især i hans eget land Frankrig.

Midt i denne storm ser nationer i det Globale Syd alliancen mellem Rusland og Kina, som afspejlet i deres [[fælles erklæring]] [[<http://en.kremlin.ru/supplement/5770>]] den 4. februar 2022, som en “positiv mulighed og chance for at undslippe den transatlantiske spændetrøje” – en vej til at realisere det, som præsident Xi Jinping kalder “menneskehedens fælles fremtid.”

Cheminade fremhævede den afgørende rolle, som den afdøde amerikanske statsmand og økonom Lyndon LaRouche, ægtemand til Schiller Instituttets grundlægger, Helga Zepp-LaRouche, spillede i opdagelsen af principperne for fysisk økonomi, der er afgørende for et nyt udviklingsparadigme. Dette blev

udtrykkeligt sagt af den berømte russiske økonom Sergei Glazyev, minister med ansvar for integration og makroøkonomi i Den eurasiske økonomiske Union, der erklærede den 8. september 2022: "Det er principperne for fysisk økonomi, som Lyndon LaRouche er fortaler for, der understøtter det kinesiske økonomiske mirakel i dag, og som er grundlaget for Indiens økonomiske udviklingspolitik." (Hans fulde præsentation kan ses nedenfor.)

Paneldeltagere fra mange andre nationer leverede en medrivende udveksling af ideer.

Panel III: Fredsbevægelsen verden over på tværs af partiskel: USA's særlige tilfælde; Vatikanets rolle og det Globale Syd

Harley Schlanger, næstformand for Schiller Instituttets bestyrelse i USA, holdt hovedtalen i panel 3 og indledte med et videoklip af de første fire minutter af præsident John F. Kennedys "[[Fredstale]]" fra American University den 10. juni 1963. [\[\[https://www.youtube.com/watch?v=fA_kjj2c0Qc\]\]](https://www.youtube.com/watch?v=fA_kjj2c0Qc) Schlanger gennemgik derefter kort Kennedys præsidentperiode, fra hans kamp med det amerikanske senat om at ratificere traktaten om forbud mod atomprøvesprængninger med Sovjetunionen, til hans bestræbelser på at trække USA ud af krigen i Vietnam og afslutte Den kolde Krig.

Selv om han konstant måtte finde måder at overvinde krigshøgene i sin administration på – de var fast besluttet på at optrappe Den kolde Krig – var det en lige så stor udfordring at overvinde den massive hjernevask af den amerikanske befolkning, som anså det for at være "bedre at være død end rød". Hans bestræbelser blev bragt til ophør den 22. november 1963, da præsidenten blev myrdet i Dallas, Texas.

Schlanger leverede derefter en kort diskussion af USA's antiimperialistiske historie – fra de amerikanske grundlæggere til Franklin D. Roosevelt og Lyndon LaRouche. Et eksempel på

denne tradition er den berømte tale fra 4. juli 1821 af daværende udenrigsminister John Quincy Adams, hvor han erklærer: "Men hun [USA] tager ikke til udlandet for at lede efter monstre, der kan ødelægges..." Denne antiimperialistiske tradition står i skarp kontrast til nutidens forsvarere af den militaristiske "regelbaserede orden", som f.eks. den ulykkelige udenrigsminister Antony J. Blinken.

Andre talere i panel III var Donald Ramotar, tidligere præsident i Guyana, og Diane Sare, kandidat til det amerikanske senat fra New York, som begge har samarbejdet aktivt med folk fra mange nationer i den nyligt dannede International Peace Coalition.

Panel IV: En kultur til frigørelse og udvidelse af ethvert menneskes kreative evner – en dialog mellem kulturer og civilisationer

Dr. Luc Reyckler, professor emeritus ved Louvain Universitet og tidligere direktør for Center for fredsforskning og strategiske Studier i Belgien, holdt hovedoplægget i panel 4 om det provokerende spørgsmål: "Europæiske humanistiske værdier versus krigskultur: Hvad ville Erasmus sige om fred i Ukraine?" Han gennemgik Ukraines nuværende "stedfortræderkrig" – som han kaldte det – mod Rusland, set med den store hollandske renæssancelærde Desiderius Erasmus' (1466-1536) øjne. Erasmus, der er berømt for værker som *In Praise of Folly* og *The Complaint of Peace*, advarede om, at de, der ikke har oplevet krig, ofte er de største fortalere for den, hvilket kommer godt til udtryk i et citat fra hans bog *Against War*: *Dulce bellum inexpertis*, eller "Krig er sød for de uerfarne."

Hvis Erasmus var her i dag, ville han "kritisere og gøre grin med undskyldningerne for den igangværende krig; for eksempel den fejlagtige fremstilling af krigen som et forsvar for demokratiet og den demokratiske verden" og "ville samtidig

være en whistleblower og sætte navn på de prinser og konger og de profitmagere, der er ansvarlige for krigen.” Men vigtigst af alt ville Erasmus søge en proces med “fredsopbygning” gennem fremme af økonomisk udvikling og uddannelse – især for unge.

Den næste taler, Liliana Gorini, formand for det politiske parti Movisol i Italien, der er tilknyttet Schiller Instituttet, påkaldte sig visdommen fra en anden stor skikkelse, den italienske komponist Giuseppe Verdi (1813-1901). At høre USA’s præsident Joe Biden og Italiens premierminister Giorgia Meloni tale om “fred”, som de gjorde ved G7-mødet i Hiroshima i Japan i sidste måned, mindede en om den måde, Verdi i sin opera Don Carlos – inspireret af Friedrich Schiller – lader Don Rodrigo fortælle kong Philip af Spanien, at hans såkaldte militaristiske “fred” for Flandern er en “forfærdelig, forfærdelig fred, gravenes fred.” Hun opfordrede mødedeltagerne til at lade sig inspirere af Verdi, pave Johannes XXIII og præsident John F. Kennedy til at “kæmpe for en sand fred, som kun kan skabes ved at respektere og udvikle resten af verden.” (Gorinis bemærkninger blev læst op, da hun var forhindret i at deltage).

Andre paneldeltagere understregede den enorme betydning af kultur som et vigtigt fundament for varig, holdbar fred mellem nationer.

Panel V: Videnskabelig økologi og vurdering af klimaudfordringen: Udryddelse af fattigdom og sult i verden er en prioritet

Christian Lévêque, forskningsdirektør emeritus ved Institut de Recherche pour le Développement i Frankrig, holdt hovedindlægget i panel 5: “Den videnskabelige økologi bliver gjort til genstand for magisk tænkning.” Han gjorde status over den malthusianske dagsorden for det, han kaldte “det

velhavende byborgerskab” og deres tilknyttede NGO’er som World Wide Fund for Nature (WWF), der har gjort “naturdyrkelse” til deres religion. Deres aksiomatiske fundament er, “at Gud skabte en perfekt, harmonisk og afbalanceret verden” – et paradys – og at mennesket gennem udvikling og overbefolkning er ved at ødelægge denne verden. Han fordømte deres “frygttaktik”, og hvordan de gennemtvinger deres dagsorden.

WWF og andre miljøorganisationer, der bruger FN til at fremme deres pseudoreligiøse dogmer, står bag den berygtede “30 inden 30”-dagsorden, der blev promoveret på FN’s biodiversitetskonference (COP 15) i Montreal, Canada, i 2022, for at “beskytte” 30% af Jordens land og vand inden 2030 mod menneskets aggressioner.

Andre paneldeltagere afkræftede svindlen med “menneskeskabte klimaforandringer” og opfordrede til at stoppe den igangværende afindustrialisering og økonomiske ødelæggelse.

Klassisk skønhed

Den første dag blev afsluttet med en vidunderlig klassisk koncert med den albanske pianist Dhurata Lazo og den svenske sopran Lena Malkki. Lazo begyndte med fire kompositioner for soloklaver, herunder en romance af den albanske komponist Tonin Harapi (1926-1992) og tre stykker af Frédéric Chopin: Mazurkaerne op. 67; Scherzo nr. 2 op. 31; og Andante spianato et grande polonaise brillante op. 22.

Derefter blev hun ledsaget af Malkki på fem sange: et stykke fra Mozarts opera La Clemenza di Tito; Schuberts Nacht und Träume op. 43 nr. 2 og Auf dem Wasser zu singen op. 72; Verdis Ave Maria fra Othello og Pace, pace mio Dio fra La forza del destino.

Område med vedhæftede filer

Forsmag på YouTube-video The Choice: World Peace or World War

The Choice: World Peace or World War

Her programmet:

8. juli

Panel 1

Fred i verden gennem en ny sikkerheds- og udviklingsarkitektur for hvert enkelt land; de europæiske landes uundværlige strategiske autonomi

Moderator: Harley Schlanger, Schiller Institutet/USA

Helga Zepp-LaRouche, grundlægger og leder af Schiller Institutet, Tyskland. Hovedtale: "Lad en have midt i en million haver blomstre!"

H.E. Lu Shaye, ambassadør for Folkerepublikken Kina i Frankrig: "Kinas rolle for fred og udvikling"

H.E. Ilia Subbotin, ministerråd ved Den Russiske Føderations ambassade i Frankrig: "Hvad Rusland virkelig ønsker i sit forhold til Europa – fred eller krig?"

Mrutyuanjai Mishra, forfatter og journalist, Indien: "Indiens rolle som fredsmægler i disse kritiske tider"

Michele Geraci, tidligere statssekretær, Ministeriet for Økonomisk Udvikling, Italien; professor i økonomisk politik, Nottingham University, Ningbo; æresprofessor, School of Economics, Peking University; adjungeret professor i finans, New York University, Shanghai; En-ROADS Climate Ambassador-Climate Interactive/MIT, Italien: "Løgn og sandhed om Bælte & Vej Initiativet"

Dr. Hans-Joachim Lemke, oberst (AD-pensioneret), redaktør

Kompass, tidsskrift for foreningen til bevarelse af traditioner fra den nationale folkehær og DDR's grænsetropper (Verband zur Pflege der Traditionen der Nationalen Volksarmee und der Grenztruppen der DDR): "Tanker om fred set fra en østtyskers perspektiv"

Alain Corvez, oberst (pensioneret), konsulent i internationale anliggender, tidligere rådgiver for indenrigsministeriet, Frankrig: "Efter den militære fiasko mod Rusland i Ukraine, vil USA's enegang overskride den nukleare tærskel?"

Panel 2

Hvorfor det er i de europæiske nationers strategiske interesse at samarbejde med det Globale Syd

Moderator: Elke Fimmen, Schiller Instituttet, Tyskland

Jacques Cheminade, præsident, Solidarité & Progrès, Frankrig: "Det globale syds fremgang mod geopolitiske blokke"

Julio Miguel De Vido, tidligere minister for føderal planlægning, offentlige investeringer og tjenesteydelser (2003-2015) under både Nestor Kirchner og Cristina Fernández de Kirchner, Argentina: "Planlægning for integration, samarbejde og vækst med BRIKS: Fejltrin og risici"

Dr. Doğu Perinçek, formand for Vatan-partiet, Tyrkiet: "Den afgørende betydning af alliancen mellem Tyrkiet, Rusland, Iran og Kina på kanten af indgangen til den eurasiske æra"

Patricia Lalonde, tidligere medlem af Europa-Parlamentet, Frankrig; associeret forsker, l'Institut Prospective et Sécurité en Europe (IPSE), Frankrig: "Syrien, grunde til håb"

Hervé Machenaud, tidligere administrerende direktør for EDF-koncernen (for ingeniørarbejde og elproduktion) og tidligere direktør for Asien-Stillehavsafdelingen, Frankrig: "Historien om forholdet mellem Frankrig og Kina, eksemplet med atomkraft"

Dora Muanda, lærer, biolog, videnskabelig direktør for

Kinshasa Science and Technology Week, Den Demokratiske Republik Congo: "Menneskeheden og Afrika har brug for videnskab"

Dr. Andrews Nkansah, undergeneralsekretær, African Diaspora Congress (USA), Ghana: "Strategisk partnerskab for hurtig udvikling af Afrika"

Alain Gachet, vandspecialist; præsident. Radar Technologies International (RTI); opfinder af Watex-processen (Water Exploration) til lokalisering af akviferressourcer via satellit, Frankrig: "Vand for fred og udvikling", med introduktion af Jacques Cheminade

Panel 3

Fredsbevægelsen verden over over partilinjerne; USA's særlige tilfælde; Vatikanets rolle og det Globale Syd

Moderator: Claudio Celani, Schiller Instituttet, Tyskland

Harley Schlanger, næstformand for bestyrelsen, Schiller Instituttet, USA: "Kennedys vision om fred"

Donald Ramotar, tidligere præsident for Guyana (2011-2015); tidligere medlem af parlamentet (1992-2011) og generalsekretær for People's Progressive Party (PPP); fagforeningsmand: "Verdens folk må gøre deres stemmer hørt"

Diane Sare, kandidat til det amerikanske senat i New York, USA: "Gør USA til en kraft for det gode"

Hussein Askary, vicepræsident, BRIX Institute; koordinator for Sydvestasien, Schiller Instituttet, Sverige: "De revolutionære forandringer i Sydvestasien"

Alessia Ruggeri, fagforeningsmand; medlem af International Coalition for Peace, Italien: "Italien og krigen: En vigtig folkeafstemning for at stoppe med at sende våben til Ukraine"

Jens Jørgen Nielsen, historiker, forfatter, tidligere Moskva-korrespondent for Politiken; repræsentant for Russisk-Dansk Dialog, Danmark: "De vestlige landes manglende strategi for at undgå atomkrig"

Dr. Matthias Werner, præsident for den østtyske bestyrelse for foreninger (OKV), Tyskland: "Hilsener til konferencen"

Koncert med klassisk musik

Udøvende kunstnere: Dhurata Lazo, pianist, Albanien; Leena Malkki, sopran, Sverige

9. juli

Panel 4

En kultur til at frigøre og udvide de kreative kapaciteter hos ethvert menneske; En dialog mellem kulturer og civilisationer
Moderator: Karel Vereycken, Solidarité & Progrès, Frankrig

Prof. Luc Reyckler, PhD (Harvard, 1976), professor emeritus i internationale relationer, Louvain Universitet; tidligere direktør, Center for Fredsforskning og Strategiske Studier (CPRS), Belgien: "Europæiske humanistiske værdier versus krigskultur, hvad ville Erasmus sige om fred i Ukraine?"

Liliana Gorini, formand for Movisol, Italien: "'Pacem in Terris' og en civilisation af kærlighed"

Maurizio Abbate, Det Nationale Institut for Kulturelle Aktiviteter tilknyttet Kulturministeriet, Italien: "Kultur, nøglen til fred"

Tatjana Zdanoka, medlem af Europa-Parlamentet; medlem af Lettisk Russisk Union, Letland: "Om dæmonisering af russisk kultur"

Liz Augustat, præsident for den internationale forening "Peace through Culture-Europe", Tyskland: "Verdensfred baseret på fælles etik og værdier"

Panel 5

Videnskabelig økologi og vurdering af klimaudfordringen;
Udryddelse af fattigdom og sult i verden er en prioritet
Moderator: Stephan Ossenkopp, Schiller Instituttet, Tyskland

Christian Lévêque, forskningsdirektør emeritus, Institut de Recherche pour le Développement (IRD) og specialist i akvatiske økosystemer; ærespræsident, Académie d'agriculture de France; medlem, Académie des Sciences d'Outre-mer, Frankrig: "Videnskabelig økologi er ved at blive instrumentaliseret af magisk tænkning"

Dr.-Ing. Hans-Bernd Pillkahn, ingeniør, CEO for PROASSORT, metallurgi, Tyskland: "EU's klimapolitik: En katastrofe for energiintensiv produktion"

Frank Bornschein, medinitiativtager til initiativet "Fred, frihed og suverænitet"; byrådsmedlem, Schwedt/Oder, Tyskland: "Deindustrialisering – ikke tilfældigt, men planlagt; eksemplet med PCK-olieraffinaderiet i Schwedt"

Prof. Alberto Prestininzi, geolog, Sapienza University of Rome; direktør, CERI Research Center, Italien: "Klima: Mellem nødsituation og viden"

Prof. Carl-Otto Weiss, rådgiver for European Climate and Energy Institute (EIKE); professor og direktør, German Federal Institute of Metrology, Braunschweig, Tyskland: "Hvordan solcyklusser bestemmer Jordens klima"

Foto: Jonathan Marchal. Pexels CCO

SCO-topmødet opfordrer til at “skabe et samfund for menneskehedens fælles skæbne”

Den 4. juli 2023 (EIRNS) – Det 23. topmøde i Shanghai Cooperation Organization afsluttede den 4. juli sit endags videokonference-møde under indisk formandskab med deltagelse af Narendra Modi fra Indien, Xi Jinping fra Kina og Vladimir Putin fra Rusland samt lederne af Pakistan, Kasakhstan, den Kirgisiske Republik, Tadsjikistan og Usbekistan. Et niende medlem blev optaget i SCO på mødet: Iran.

Den afsluttende New Delhi-erklæring afspejler nogle af de voksende spændinger i regionen såvel som i verden og fordømmer, at “eksisterende konflikter forværres, og nye konflikter opstår,” og opfordrer til “dannelsen af en fælles vision af ideen om at skabe et samfund baseret på menneskehedens fælles skæbne.” Erklæringen fordømmer international terrorisme og narkotikahandel, afviser anvendelse af ensidige økonomiske sanktioner, der ikke er godkendt af FN’s Sikkerhedsråd, som en overtrædelse af international lov, opfordrer til at støtte Afghanistan ret til at udvikles og fremhæver på det kraftigste princippet om udelelig sikkerhed:

“Medlemsstaterne fastholder, at ensidig og ubegrænset udvidelse af globale missilforsvarssystemer foretaget af visse lande eller grupper af lande har en negativ indvirkning på den internationale sikkerhed og stabilitet. De anser forsøg på at sikre deres egen sikkerhed på bekostning af andre staters sikkerhed for uacceptable.”

Selvom New Delhi-erklæringen er mere fokuseret på sikkerhedsspørgsmål end på økonomisk politik, fremgår det, at SCO-medlemmerne “talte for at gennemføre [SCO’s] køreplan for

en gradvis forøgelse af andelen af nationale valutaer i de interesserede medlemsstaters indbyrdes afregninger.” Om Bælte- og Vej-Initiativet rapporterer erklæringen: “Republikken Kasakhstan, den Kirgisiske Republik, den Islamiske Republik Pakistan, den Russiske Føderation, Republikken Tadsjikistan og Republikken Usbekistan bekræfter deres støtte til Kinas ‘Bælte- og Vej-Initiativ’ (BVI) og noterer sig det igangværende arbejde med i fællesskab at realisere dette projekt, herunder bestræbelserne på at forbinde opbygningen af Den eurasiske økonomiske Union (EAEU) og BVI.” Med andre ord støttede alle medlemmer af SCO denne formulering, undtagen Indien – hvilket ikke er så overraskende, eftersom Indien aldrig har bakket op om BVI.

Foto: Miguel Á. Padriñán, Pexels CC0

Webcast med fmd. Tom Gillesberg: Mislykket militærkup i Rusland. Vesten kan ikke længere styre verden. Kan vi lære at samarbejde?

Politisk orientering den 5. juli 2023 med formand Tom Gillesberg

Kontakt os: +45 53 57 00 51; si@schillerinstitut.dk Dansk:
www.schillerinstitut.dk

Præsentationsvideo: Schiller Instituttet: Fred Gennem
Udvikling: • Schiller Institut...

Andre vigtige hjemmesider:

English: www.schillerinstitute.com

www.laroucheorganization.com

www.larouchepub.com

www.larouchepub.com/eiw

NATO forbereder sig på global krig – BRICS og det Globale Syd forbereder sig på fred og udvikling

Den 2. juli 2023 (EIRNS) – Anglo-amerikanerne forbereder sig på deres NATO-topmøde i næste uge med den hensigt at redde den kuldsejlede krig mod Rusland i Ukraine, mens de udvider den "nordatlantiske" alliance til Asien. Mens verden vrimler med rapporter om fiaskoen for Ukraines meget omtalte "modoffensiv", erstatter en åben diskussion om en atomar konflikt mellem USA og Rusland den muntre snak om, at Ukraine "vinder" den krig, der ikke kan vindes.

NATO afholder et topmøde i Litauen den 11.-12. juli, hvor de håber at få Ukraine (og Sverige) med i atomklubben mod Rusland

og Kina, samtidig med at de udvider "Global NATO"-konceptet ved at få Japan, Sydkorea, Australien og New Zealand involveret i deres NATO-relaterede konflikt med Kina. Lederne af disse fire asiatiske lande deltager i topmødet og planlægger at udvide deres relationer til krigsapparatet.

Men resten af verden gør grin med de tidligere kolonimagter for deres snak om klimaforandringer og krigsmageri og kræver reel udvikling, hvis de vil bevare nogen form for agtværdighed over for det Globale Syd. På det fejlagtigt benævnte "Summit for a New Global Financial Pact" i Frankrig i sidste uge, hvor de vestlige ledere ønskede en aftale om en global skat, der skulle skaffe 1 billion dollars til at modvirke klimaforandringer, gjorde de afrikanske ledere det klart, at de har brug for udvikling. Brasiliens præsident Lula udtrykte det klart: "Hvis vi ikke diskuterer dette spørgsmål om ulighed, og hvis vi ikke prioriterer det lige så højt som klimarelaterede anliggender, kan vi sagtens have et godt klima, og folk vil fortsat dø af sult i mange lande i verden."

Sydafrikas præsident Ramaphosa belærte den franske præsident Macron og hans NATO-krigsherrer om, at der ikke ville være nogen grund for afrikanere til at deltage i disse fora, hvor tomme løfter aldrig bliver indfriet, medmindre Vesten skaffede ressourcerne til at bygge Grand Inga-dæmningen på Congo-floden, som ville forsyne de fleste af de 600 millioner afrikanere, der nu helt mangler strøm, med elektricitet.

Lederne i det Globale Syd ytrer sig i høj udstrækning, fordi de ved, at de tidligere kolonimagter ikke længere udgør det eneste alternativ, da BRIKS-nationerne nu repræsenterer en ny pol i verden, som tilbyder reel udvikling såvel som venskab. Den igangværende 3. China-Africa Economic and Trade Expo i Changsha er vært for udstillere fra 29 lande, der underskriver 120 projekter til en værdi af over 10 milliarder dollars, hvilket føjer sig til Bælte- og Vej-Initiativet, hvor der allerede aktivt udvikles infrastruktur på tværs af Afrika.

I slutningen af juli sponsorerer Rusland det 2. Økonomiske og humanitære forum for fred, sikkerhed og Udvikling mellem Rusland og Afrika i Moskva, hvor alle afrikanske lande forventes at være repræsenteret. Dette modbeviser den ofte gentagne påstand fra udenrigsminister Tony Blinken, CIA-chef William Burns og andre om, at Rusland er "isoleret" i verden og ved at bryde sammen internt.

I denne uge fejrer USA 247 års-jubilæet for sin uafhængighedserklæring. Hvis amerikanerne ville tage sig tid til at læse den erklæring, ville det være et opråb om, at nationen er på vildspor. (se <https://www.archives.gov/founding-docs/declaration-transcript>) At læse "Erklæringen om menneskets uomstuelige Rettigheder", et af Schiller Instituttets grundlæggende dokumenter, som er et internationalt udtryk for principperne i USA's Uafhængighedserklæring, ville tjene samme formål (se https://archive.schillerinstitute.com/about/si_brochure-20140218.html#prin). Det samme gælder præsident John F. Kennedys berømte tale den 10. juni 1963, umiddelbart efter Cuba-krisen, der næsten udløste en atomkrig, og kort før han blev myrdet af krigspartiet, fordi han vovede at hævde, at USA og Rusland (dengang Sovjetunionen) måtte arbejde sammen for at forhindre en atomkrig og skabe fred og udvikling for hele menneskeheden (se <https://www.jfklibrary.org/archives/other-resources/john-f-kennedy-speeches/american-university-19630610>).

Man må spørge, om den amerikanske befolkning er belæst nok til at læse disse historiske dokumenter, eller om de er blevet så "fordummede", at sådanne principielle begreber ikke længere er forståelige? Hver eneste borger bør granske sin egen tankegang i dette øjeblik af civilisationens eksistentielle krise. Kan vi tænke som "verdensborgere", eller er vi så vant til stammekultur, til britisk ideologisk "en mod alle", at vi vil tillade nedstigningen til helvede?

At læse Helga Zepp-LaRouches Ti principper for en ny international sikkerheds- og Udviklingsarkitektur er et solidt

grundlag for at besvare det spørgsmål i ens eget sind (se <https://schillerinstitute.com/blog/2022/11/30/ten-principles-of-a-new-international-security-and-development-architecture/>).

Webcast med Helga Zepp-LaRouche : Organiser som stridende engle!

Onsdag den 28. juni 2023

HARLEY SCHLANGER: Hej og velkommen til vores ugentlige live-dialog med Helga Zepp-LaRouche, grundlægger af og formand for Schiller Instituttet. I dag er det onsdag den 28. juni 2023, og jeg er din vært, Harley Schlanger. Du kan sende dine spørgsmål og kommentarer til quesitons@schillerinstitute.org eller poste dem på YouTube-chatten, så vil Madelaine sende dem videre til mig.

Helga, jeg vil gerne starte med at sige, at jeg har modtaget en række spørgsmål om to ting, der er dukket op i de seneste dage: For det første begivenhederne i sidste weekend omkring det såkaldte Wagner-mytterier, som fik krigshøgene helt op i det røde felt. Folk vil gerne vide, hvad din vurdering er af det. Og for det andet, også fra Ukraine, hvad du mener om Zelenskyjs kommentarer om, at russerne har en konkret plan om at sprænge atomkraftværket i Zaporozhye i luften. Og nogen stillede spørgsmålet: "Er ukrainerne og NATO så skøre, at de

vil gøre noget så farligt?" Så lad os starte med de to spørgsmål.

HELGA ZEPP-LAROUCHE: Jeg tror, at det, der skete i lørdags, med Prigozhins mytteri og den såkaldte Wagner-gruppe, tydeligvis er Vestens forsøg på ønsketænkning og på at sige, at "dette er begyndelsen til enden for Rusland." Hvis man lyttede til kommentatorerne i lørdags, og selv efterfølgende, var det utroligt. Der var en næsten enstemmig opfattelse af, at Rusland nu er på vej ind i et kollaps, og at det er begyndelsen til enden for Putin.

Hvis man ser mere realistisk på det, synes jeg, at general Kujat (pensioneret), den tidligere chef for det tyske Bundeswehr, var meget mere præcis. Han sagde, at det var et begrænset mytteri, at det var kommet under kontrol, og hvis man lytter til, hvad præsident Putin har sagt i to store taler siden, så har han dybest set ikke udelukket, og andre russiske embedsmænd har heller ikke udelukket, at det var anstiftet af vestlige efterretninger. Det er meget ildevarslende, at de hævder, især USA's efterretningstjeneste, at de kendte til det flere dage i forvejen; nu har de tydeligvis ikke engang informeret deres NATO-partnere. Så det er virkelig at lege med ilden. I en situation, hvor modoffensiven i Ukraine ikke forløber tilfredsstillende, er vi nået til et punkt, hvor der er blevet fremsat en bemærkelsesværdig advarsel eller snarere et forslag fra professor Sergei Karaganov, en anerkendt analytiker i visse kredse i Rusland og andre steder. Han foreslår, at Rusland bør overveje at bruge et forebyggende atomvåben et eller andet sted i Vesteuropa som en advarsel, da Vesten angiveligt har mistet frygten for atomvåben, og dette ville få folk til at tage truslen om atomterror alvorligt igen. Det blev afvist af nogle andre analytikere fra den samme institution i Rusland, men det viser, at vi er nået til et potentielt "point of no return". Lederen af Carnegie Foundation i Moskva, Dmitry Trenin, udgav en meget interessant artikel, hvor han grundlæggende diskuterede det samme, men

ikke med tanken om faktisk at bruge atomvåben; men han sagde, at det er en kendsgerning, at de vestlige eliter på grund af årtiers propaganda, som de tydeligvis selv tror på nu, har mistet frygten for, at atomvåben fører til ragnarok, og at det er ekstremt farligt.

Jeg mener, at det i virkeligheden er det, vi ser på, for når man når et punkt, hvor Rusland ikke kan besejres konventionelt i Ukraine, hvilket var NATO's mål fra begyndelsen, så er fristelsen at bringe det op på et andet niveau – jeg tror, det blev nævnt allerede i maj 2022 af RUSI, Royal United Services Institute, i London, som er en tænketank knyttet til det britiske monarki; de sagde grundlæggende, at man er nødt til at skabe en Cuba-krise på steroider ved at opmuntre Ukraine til at genindtage Krim. Det ville naturligvis være den absolutte røde linje for Rusland. Så ville man have en Cuba-krise på steroider, og det ville så åbne muligheden for at forhandle. Se, det er et hasardspil med ragnarok! Det er fuldstændig vanvittigt.

Derfor tror jeg, at det er det generelle miljø, som hele denne krig har udviklet sig til. Så det er ekstremt farligt, og jeg synes bare, det viser det absolutte behov for, at vi går over til en helt anden måde at tænke på, fordi vi er på kanten af atomkrig. Og hvis folk rent faktisk vidste, hvor tæt vi er på, ville de for alvor gå på gaden {i massevis}.

SCHLANGER: Nu har vi nogle spørgsmål, der går direkte på det, du lige har talt om. Olivia fra Rumænien indleder med at sige: "Godt arbejde med at give folk information og et andet perspektiv." Men, siger hun, "som borger i et østeuropæisk land følger jeg med stor bekymring, hvad der sker nu i krigen i Ukraine." Hun spørger til de konstante løgne, der kommer fra Vesten, og siger: "Hvad kan vi gøre i denne situation? Valget i de fleste vestlige lande finder først sted i 2024. Hvad kan vi gøre?" Jeg vil tilføje et andet spørgsmål, der kom ind: "Hvordan går det med mobiliseringen omkring Den Internationale Fredskoalition? Får I reaktioner på det fornødne niveau?"

ZEPP-LAROUCHE: Jeg vil gerne tilføje et element til det strategiske billede, for på den ene side er vi på kanten af Tredje Verdenskrig, og det skal vi absolut ikke være ligeglade med. På den anden side tror jeg, det er vigtigt, at vi forstår, og at I forstår, at grunden til, at denne krigsfare bliver så akut, er, at der også er et helt nyt system, der er ved at opstå: Vi har diskuteret det flere gange tidligere, at det nye paradigme, som repræsenteres af BRIKS-landene og mange lande i det Globale Syd, bevæger sig mod en ny økonomisk verdensorden, mod et nyt finansielt system, en ny valuta. Det skrider også meget tydeligt frem, fordi landene i det Globale Syd ikke ønsker at fortsætte den kolonialistiske undertrykkelse, som det neoliberale system havde påtvunget dem, især siden Sovjetunionens sammenbrud, hvor nogle mennesker i Vesten troede, at en unipolær verdensorden kunne blive påtvunget verden. Nu eksisterer den unipolære verden tydeligvis ikke længere, og vi oplever i en vis forstand fødselsvanskelighederne i det nye system, som endnu ikke er afgjort; men det er ikke håbløst!

Samtidig er der sket en ændring i situationen i USA: På den republikanske side har vi nu Donald Trump, som på trods af alle sine juridiske problemer og andre vanskeligheder er imod krigen, og han er potentielt en stemme på den republikanske side for at afslutte den; det har han lovet gentagne gange. På den demokratiske side er Robert Kennedy Jr. med sin tale i New Hampshire, hvor han mindede om sin onkels ånd i talen på American University, en fredskandidat på den demokratiske side. Derudover har man naturligvis det brede politiske spektrum af uafhængige og andre politiske partier, som dukker op i langt større omfang, end det tidligere har været muligt i USA. Så situationen er meget kompleks.

Jeg er enig i, at de næste halvandet år, indtil det amerikanske valg, sandsynligvis vil være {den farligste periode} i menneskehedens historie nogensinde: Men det er ikke håbløst! Man har rationelle mennesker i ledende stillinger, i

mange regeringer; man har ledere i det Globale Syd, som virkelig viser, at de har lederegenskaber. Så vi er ikke i en håbløs situation, hvor hele verden ville være i hænderne udelukkende på hensynsløse politiske ledere.

Men det kræver en stærkere – en meget, meget stærkere mobilisering af befolkningen.

Vi har afholdt tre møder i Den Internationale Fredskoalition, og de har fundet sted på en rigtig god måde. Vi har ledende enkeltpersoner, men vi har også flere organisationer. Man kan gå ind på Schiller Instituttets hjemmeside og se på de pressemeddelelser, vi udsender efter hvert møde, så man kan se, hvilke grupper og personer der er med. Vi er fast besluttet på at få det til at vokse. Faktisk har folk nu forpligtet sig til at bringe flere grupper og mennesker ind, så det er en voksende begivenhed. Men jeg kan kun opfordre alle jer, der lytter eller ser dette program: I bør deltage. I bør hjælpe, for vi er nødt til at have aktioner – vi har nu planer om at mobilisere i de næste uger for at have en stor begivenhed den 6. august, muligvis flere steder rundt om i verden. Det er dagen for bombningen af Hiroshima, en bombning, som var {fuldstændig} unødvendig. Det er nu 100% dokumenteret, at Japan faktisk allerede havde kapituleret, der var allerede forhandlinger med kardinal Montini [som blev pave Paul VI]. Så det var udelukkende en demonstration af “chok og ærefrygt”, for at demonstrere den slags {Schrecklichkeit} [absolut terror] på det tidspunkt mod Sovjetunionen. Den erfaring bør virkelig genfremkaldes, for det er det, vi ser på, potentielt i en meget, meget større skala, op til den fuldstændige eliminerings af liv på planeten.

Så jeg tror, at det man kan gøre er at komme i kontakt med Schiller Instituttet, komme i kontakt med International Peace Coalition: Den er i vækst. Vi har flere folk i Latinamerika, Nordamerika, Europa, selv nogle steder i Asien og Afrika er nu med. Så det er hvad vi skal styrke, så det påvirker magthaverne, eller bedre, de mennesker, der bliver påvirket af

de etablerede medier, for de har brug for at få denne stemme meget stærkt udtrykt.

Så det er det, du burde gøre: Slut dig til os!

Der er et spørgsmål fra grundlæggeren og præsidenten for Multi-Cultural Workers Forum, jeg tror fra Eritrea, Mardokai Russom. Han spørger om følgende: Kontrasten mellem lande som Eritrea, som han siger, har været under sanktioner og trusler fra det vestlige etablissement, og alligevel er de ved at overgå til en multipolær orden. Hvad med lande, der på nuværende tidspunkt er under enorm økonomisk kolonialisme og står over for udfordringer, og som endnu ikke har foretaget den ændring, det skift? Er der en mekanisme, hvormed de kan tilslutte sig det nye paradigme, der er ved at blive udviklet?

ZEPP-LAROUCHE: Jeg har ikke noget entydigt svar på det spørgsmål, men der sker enorme forandringer: På den ene side har vi BRIKS-processen. Ifølge Sydafrikas regering har mere end 30 lande ansøgt om at komme med i BRIKS, og flere af dem vil komme med på det kommende BRIKS-topmøde den 22.-24. august i Sydafrika.

Så er der hele dynamikken med at skabe en ny valuta, grundlæggende uden pengepolitiske værdier, men baseret på fysiske værdier. Handel foregår i nationale valutaer.

Jeg vil foreslå, at hvis du på nogen måde har mulighed for at nå ind til diplomatiske forbindelser, så sker der en masse ting i Afrika. I Mellempøsten, eller Sydvestasien, er hele regionen ved at ændre sig efter Kinas mægling mellem Saudi-Arabien og Iran. På samme måde er Brasiliens præsident Lula i gang med at oprette en fredsgruppe, og flere afrikanske lande tilbyder også at mægle i Ukraine-krisen.

Så der er mange, mange initiativer. Derfor kan jeg kun sige, at det er noget, hvor man skal holde øje med de lande, der er villige til at gå ind i et nyt system, og i bund og grund forsøge at etablere kontakt med dem. Og hvis du vil, så

kontakt os, så kan vi måske gøre noget sammen.

SCHLANGER: Du lytter til Helga Zepp-LaRouche: Vi har tid til flere spørgsmål, du kan sende dem til os på questions@schillerinstitute.org.

Jeg har et par spørgsmål mere til dig. Et par, jeg tror, du vil være ret interesseret i. Thomas spørger: "Er det nu sådan, at det ser ud til, at Kina taler stærkere om presset fra det angloamerikanske overherredømme. Tror du, vi vil se flere ledere fra Asien, Afrika og Sydamerika, der taler stærkere og mere højlydt til angloamerikanerne?"

ZEPP-LAROUCHE: Ja, det er ved at ske. Efter så mange årtier med kolonialistisk undertrykkelse og kup og manipulationer og krige, som var baseret på løgne – Irak-krigen, hvor alle vidste, at der ikke var masseødelæggelsesvåben. Madeleine Albright udtalte, at 500.000 irakiske børns død som følge af sanktionerne var "det hele værd".

Jeg mener, hvis man tænker på, hvad der er sket i de sidste årtier, og at folk faktisk ikke har glemt begivenhederne, som nogle mener, vi har i Vesteuropa; men i udviklingslandene er det min erfaring, at folk har en god hukommelse, og der er en samlet erkendelse af, hvad de globalistiske landes politik var. Nu ser vi, at der er en generel holdning om, at "vi finder os ikke i det mere".

Se for eksempel på Kina, efter at udenrigsminister Blinken havde aflyst sin rejse til Kina og beskyldt Kina for angiveligt at have sendt en "spionballon", og Kina efterfølgende benægtede denne beskyldning. Så efter nogle måneder tager Blinken til Kina og siger, OK, lad os rette op på forholdet; og mens han stadig er i Kina, siger præsident Biden, at Xi Jinping er en "diktator", hvilket naturligvis skabte stor opstandelse i Kina. Derefter bekræftede Blinken det: Han sagde, at han er enig i alt, hvad Biden siger!

Så jeg tror, der er en uoverensstemmelse igen, fordi landene i

det Globale Syd har den idé, at nok er nok. I mange lande og blandt mange politikere i Vesten tror man stadig, at man kan gøre, hvad man vil, og at der aldrig vil komme en reaktion, fordi man er den bedste, den smukkeste og den klogeste. Men sådan er det ikke længere. Lige nu tror jeg, at der er en meget, meget stærkere beslutsomhed hos lederne i Syd til at sige: Vi ønsker ikke at høre jeres søndagsprædikener. Vi vil have reel udvikling, vi vil have infrastruktur, havne, gader, motorveje.

Så jeg tror, at vi lige nu oplever en meget vigtig forandring. Man kan faktisk se, hvem der tilbyder hvad: Afrikanerne siger generelt, at hvis man taler med europæerne, får man en søndagsprædiken, men hvis man taler med Kina, får man en havn eller en jernbane. Og det er nok det, der er forskellen, og jo flere, der ytrer sig, jo bedre.

Men jeg mener stadig, at vi er nødt til at flytte hele diskussionen til et nyt paradigme, en højere orden, for vi befinder os i en periode med forandring, hvor tendensen meget hurtigt ville være at sige, lad de andre gå ad helvede til, vi vil klare vores egne ting. Men den store fare lige nu er, at verden ville falde i to helt adskilte blokke, og det ville også indebære faren for en verdenskrig.

Så vi er nødt til at tænke på en omfattende orden, som tager hensyn til hver eneste nations interesser i verden. Efter min vurdering er Kina det eneste land, der har fremsat et forslag i den retning. Xi Jinping taler altid om "menneskehedens fælles fremtid". Han har foreslået et Globalt Sikkerhedsinitiativ, et Globalt Udviklingsinitiativ og et Globalt Civilisationsinitiativ, som tilsammen udgør en pakke med en omfattende ny plan for alle nationers samarbejde baseret på deres suverænitæt og respekt for hinanden.

Schiller Instituttet støtter denne idé, især siden krigen i Ukraine brød ud, idéen om, at vi har brug for en ny sikkerheds- og udviklingsarkitektur

[<https://schillerinstitute.com/blog/2022/11/30/ten-principles-of-a-new-international-security-and-development-architecture/>], som er helt i tråd med det, Kina siger; det er ikke det samme, for vores forslag kommer naturligvis fra en vestlig filosofisk opfattelse, idéen om, at der er en naturlov, som er indbygget i det fysiske univers, der er en lovmæssighed, som man kan henvise til, og som man kan stole på. Men det peger i en lignende retning: Der er mange lighedspunkter mellem konfuciansk tænkning og vestlig humanistisk tænkning. Vi er nødt til at løfte hele diskussionen op på det niveau, for hvis man kun bliver ved med at stikke hinanden i øjnene, så er civilisationens undergang en garanti, og jeg tror, at mennesket er skabt til noget bedre. Så det er det, vi bør stræbe efter.

SCHLANGER: Her er et spørgsmål fra en, der har underskrevet det "en vågen tysker". De skriver: "Kollapset af koalitionsregeringspartierne i Tyskland i meningsmålingerne, sker det, fordi virkningerne af krigen og energimanglen begynder at påvirke den gennemsnitlige tyske borger? Og tror du, at det vil føre til en ændring i regeringens politik?"

ZEPP-LAROUCHE: Jeg tror, at der er en betydelig panik i de såkaldte etablerede partier lige nu, fordi Alternativ für Deutschland, AfD, i meningsmålingerne nu ligger på omkring 20% og er det næststørste parti i landet. Og selvfølgelig er der folk i AfD, som er meget rimelige, men der er også nogle elementer, som ikke er så fornuftige, og det er derfor, det udgør et problem.

Jeg tror, det er et resultat af, at den nuværende koalitionsregering {fuldstændigt} har opgivet ethvert påskud om, at Tyskland er et suverænt land. Faktisk griner hele verden af Tyskland: De sprænger Nord Stream-rørledningerne i luften, og hvad gør regeringen? Ingenting! Det kræver den ungarske udenrigsminister Peter Szijjarto (jeg kan ikke udtale det særlig godt), og han har lige taget det op. Han sagde, at angrebet på Nord Stream var et angreb på hele Europas

suverænitet: Hvorfor er der ingen efterforskning?

Jeg har fået mange svar fra folk over hele verden, som siger, at den tyske regering er til grin. Kansler Scholz kan kun sige, at vi er enige om alt {gemeinsam}, vi gør alt sammen, med Biden stående ved siden af ham på pressekonferencen [efter at Biden havde truet med at sprænge Nord Stream i luften den 7. februar 2022]. Lige nu er Tyskland ved at blive afindustrialiseret: 60% af alle virksomheder har allerede forladt landet for at investere enten i USA eller i Kina på grund af de ubetalelige energipriser; 30% flere overvejer at gøre det. Ved du, hvad det betyder? Det betyder, at Tyskland bliver {halveret} med hensyn til industri! Det bliver afindustrialiseret i et tempo, folk ikke kan følge med i – jeg mener, der er allerede et komplet kollaps, som er meget større, end de officielle tal afslører. Hvis du taler med folk – først og fremmest lukker de små hospitaler over det hele. Hvis du har brug for en medicinsk ekspert, skal du vente på næsten alle områder, mere end et halvt år, hvis du er en normal patient, uden at have en privat forsikring, men kun en offentlig forsikring – et halvt år! Hvis du er syg, er det bare ærgerligt, vent et halvt år!

Så dette er de skjulte resultater af et samfund, der allerede er ved at kollapse. Derfor tror jeg, at vi vil se en omvæltning. Men jo hurtigere denne regering, den såkaldte "gadelygtekoalition" [rød-gul-grøn, eller Socialdemokraterne, De Frie Demokrater og De Grønne], jo hurtigere de bliver jaget ud af embedet, jo bedre, for de varetager bare ikke befolkningens interesser, de er som en vicevært-regering for NATO, for USA, eller for briterne, for den sags skyld.

Men de repræsenterer ikke det tyske folks interesser. Det vil efter min mening føre til en eksplosion. Jeg tror, at tallene i meningsmålingerne for AfD blot er begyndelsen på et potentielt jordskælv. Hvis der ikke indføres en velordnet overgang, så vil den tyske industris interesser være at alliere sig med det Globale Syd. Og den idé kan jeg kun støtte

helhjertet. Men vi er nødt til at have en forestilling om, hvor vi skal hen, og det er det, jeg sagde før: Vi har brug for et helt nyt system.

SCHLANGER: Jeg tror, det vil være værdifuldt for folk at gå ind på Schiller Instituttets hjemmeside og hente de ti principper for en ny international sikkerheds- og udviklingsarkitektur, som du har udarbejdet, og som bør være grundlaget for at bevæge sig ind i dette nye paradigme, denne højere orden.
[<https://schillerinstitute.com/blog/2022/11/30/ten-principles-of-a-new-international-security-and-development-architecture/>]

Helga, jeg har en kommentar, som du måske har lyst til at kommentere, selv om den er lidt indlysende, og så er der et par spørgsmål mere. Kommentaren er: "Er det ikke ironisk, at Putin bliver kaldt 'svag', fordi han ikke dræbte de såkaldte mytterister?" Har du noget at sige til det?

ZEPP-LAROUCHE: Tja, det er ønsketænkning. Det er klart, at situationen er alvorlig, og hvad Putin sagde i sin tale i går foran katedralen, med sikkerhedsstyrkerne, som han takkede, fordi de undgik en glidebane ind i kaos. [<http://en.kremlin.ru/events/president/news/71533>] Det er klart, at hvis der havde været støtte til samfundet, kunne man have fået et fuldstændigt sammenbrud i en ukontrollerbar situation. Så potentialet var der, men som reaktionen fra de forskellige sikkerhedsstyrker viste, var det ikke engang Wagner-gruppen, der støttede Prigozhin fuldt ud. Men når man begynder på den slags ting – jeg vil ikke opstille scenarier og lave vilde historier – men hvad tror du, der ville ske, hvis der skete noget lignende i USA? USA er {stærkt} polariseret: Du har militser, der er bevæbnet til tænderne. Man kunne forestille sig noget, der skete i USA, som ville gå i en lignende retning.

Så at eksperimentere med disse ting er bare fuldstændig vanvittigt, og jeg synes, det er meget godt, at Putin var i

stand til at afdramatisere situationen hurtigt. Jeg mener også, at det er ønsketænkning – du ved, ideen om at splitte Rusland i 10 eller 12 dele? Den stærkeste atommagt? Er folk fuldstændig vanvittige? Er de ikke klar over, at hvis man går ind i et kaos, kan terrorister få fat i atomvåben, og hvad så? Man har ikke længere nogen rationel forhandlingspartner, som man har med Putin, der efter min mening er en mand med en bemærkelsesværdig tålmodighed. Hvor mange ledere i Vesten ville have samme tålmodighed som Putin?

Hvis man spiller på Ruslands opløsning, spiller man med menneskehedens skæbne, for hvis man kaster Rusland ud i kaos, har man {ingen} anelse om, hvem der vil tage kontrollen, og det kan være en person, over for hvem Putin ligner en pacifist og en meget venlig person! Og de mennesker i Vesten, der spiller disse spil, er fuldstændig hensynsløse.

SCHLANGER: Her er et spørgsmål fra Tanya fra Canada, som taler om, hvordan Canadas premierminister Justin Trudeau har forpligtet sig til at støtte Ukraine. “Ingen af oppositionspartierne vil tale imod NATO eller sågar imod den åbenlyse nazisme, der florerer i det korrupte Ukraine.” I Canada er der mere censur, hvor man forsøger at lukke munden på folk. Og Tanya spørger, om vi vil invitere den ene politiske partileder i Canada, som “nægter at flage med det ukrainske flag og presse på for krig mod Rusland, Maxim Bernier fra People’s Party of Canada” – hvem ved jeg ikke, men jeg er sikker på, at vi kan finde ud af det – kan vi invitere ham til at være en del af vores dialog?

ZEPP-LAROUCHE: Jeg vil med glæde undersøge, hvem den person er; jeg kender heller ikke vedkommendes navn. Men hvis han er en seriøs fortaler for fred, så absolut. For vi har brug for en fredsbevægelse, der er stærkere i den offentlige mening end krigsmaskinen. Vi vil gerne udvide den internationale fredskoalition til hvert eneste land på planeten, så send mig venligst oplysninger om denne person, så vil vi invitere ham. Og du bør absolut også være en del af denne indsats.

SCHLANGER: Ja, Tanya, det er arbejde for dig: Du skal kontakte ham og så få ham i kontakt med os, og få os i kontakt med ham.

Her er et sidste spørgsmål, Helga, fra en, der sagde, at det uden for Schiller Instituttet og Grayzone er meget svært at få præcise oplysninger om, hvad der virkelig sker. Og de nævner, at Putin viste en underskrevet aftale, den blev underskrevet af ukrainerne og russerne i marts 2022, han viste den til de afrikanske ledere, der kom på besøg – hvorfor vil pressen ikke dække det? Eller forlange et svar fra udenrigsministeriet i USA eller i NATO-landene? Hvordan kan vi få denne historie ud? [<http://en.kremlin.ru/events/president/news/71451>]

ZEPP-LAROUCHE: Tja, det er et meget godt spørgsmål. Du ved, man skulle tro, at efter Putin viste disse dokumenter til de afrikanske ledere, at en fredsaftale var blevet underskrevet på et indledende niveau af begge sider, både ukrainere og russere. En aftale, der var klar til at afslutte denne krig. Så kommer Boris Johnson og siger: Nej! NATO insisterer på, at krigen fortsætter, og senere, for nylig, blev dette gentaget af Sir Richard Dearlove, den tidligere chef for MI6, som atter sagde, at krigen skal fortsætte. Jeg ville tro, at hvis man havde normale regeringer, fungerende regeringer, ansvarlige regeringer, som ville holde sig til den ed, de har aflagt til deres befolkninger – som i Tyskland, hvor man, når man bliver kansler eller minister, skal aflægge en ed om, at man vil værne om folkets velbefindende og beskytte det mod skade – at enhver, der har aflagt en sådan ed, straks ville sige: “Hør, det her er skandaløst, vi er nødt til at lave en offentlig undersøgelse, en høring, endda en retssag: At presse på for en angrebskrig, er det ikke en forbrydelse?”

Det faktum, at disse regeringer ikke gør det, betyder, at de ikke er gode, de er absolut ikke gode, og derfor bør vi udskifte dem! Så vi bør virkelig drage den konklusion af dette, at hvis du overlader din skæbne til disse institutioner, har du ingen garanti for, hvad de vil gøre,

fordi de igen og igen har bevist, at de ikke tager sig af folkets fælles bedste.

Så jeg tror, vi har nået et utroligt punkt, og jo længere tid det tager, jo længere denne form for absolut mangel på respekt for folkets interesser fortsætter, jo større vil oprøret blive. Så derfor, slut jer til os, for vi forsøger at få en ordentlig reorganisering, før det er for sent. Og i betragtning af, at Schiller Instituttet og vores medarbejdere har arbejdet på det i meget lang tid, har vi allierede i mange lande i verden, og vi har brug for en platform af rationalitet, mennesker, der er fast besluttet på virkelig at have en verdensorden, hvor folk kan arbejde sammen, og ikke har den idé, at en lille gruppe oligarker styrer verden ved at tjene penge på krigsmaskinen.

SCHLANGER: Nå, Helga, lad mig afslutningsvis sige, at dette er et ekstremt tæt og kompliceret øjeblik i historien, og jeg synes, du har dækket mange emner. Jeg vil bare gerne vide, om der er noget, du gerne vil tilføje som opsummering nu?

ZEPP-LAROUICHE: Alt, hvad jeg kan sige, er, at hvis man ser på faren, er civilisationens eksistens på spil: Vi kan miste hele menneskeheden. Hvis det kommer til en atomkrig, så er det slut: Der er intet liv tilbage, ikke engang en journalist eller historiker til at undersøge, hvad der gik galt. Det er faren. Og folk har – du ved, der var flere artikler af, jeg nævnte Dmitry Trenin og andre, der sagde, at problemet er, at de vestlige eliter har mistet frygten for Armageddon og frygten for atomvåben; og de leger med disse ting, som om det ville være "OK bare at kaste en lille præventiv atombombe over Polen, det vil ikke føre til Tredje Verdenskrig" – det er tåbeligt! Jeg mener, vi har brug for en befolkning, der grundlæggende forstår, at der ikke er nogen, der vil tage sig af dig, hvis du ikke gør det selv!

Så, igen: Arbejd sammen med os, og der er muligheder. Potentialitet for at få en ny økonomisk verdensorden er større

end nogensinde før, men det kræver statsborgere, så bliv voksen og arbejd sammen med os.

SCHLANGER: Helga, tak fordi du er med os i dag. Som altid er det vigtigt at få dit input, for det er meget tydeligt, at du har en hensigt, der er gennemtænkt over mange år, udarbejdet sammen med din mand, Lyndon LaRouche, gennem mange år; og endnu en gang kan folk støtte sig til de grundlæggende principper, som du har udarbejdet, som en måde at forstå, hvordan man kan tænke kritisk i håndteringen af denne krise. [<https://schillerinstitute.com/blog/2022/11/30/ten-principles-of-a-new-international-security-and-development-architecture/>]

Så tak, fordi du kom, og vi ses igen i næste uge.

ZEPP-LAROUCHE: På gensyn i næste uge.